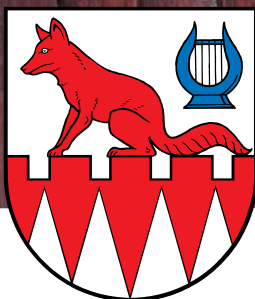

HUKVALDSKÝ OBČASNÍK

PROSINEC 2025

OBSAH PROSINCOVÉHO OBČASNÍKU

Z obce

Slovo starosty	3
Z jednání Rady obce Hukvaldy	4
Výzva občanům – likvidace jmelí na stromech	5
Změna otevírací doby sběrného dvora	5
Vítání občánků	6
Instalace fotovoltaických elektráren v obci	7
Chodník Rychaltice-Dolní Sklenov, 1. etapa	8
Chodník Juřeňák, Štefkův most	8
Vylepšování služeb Turistického informačního centra	9
Oprava komunikace v Krnalovicích	10
Tabulová stěna na soutoku Sklenovského potoka	10

Základní škola a Mateřská škola Leoše Janáčka

Volba povolání na EduFestivalu Praha 2025	11
Ohlédnutí za oslavou 45. výročí otevření nové budovy ZŠ	12
Poděkování	14
Auditní zpráva světová škola	15
Světová škola v praxi	18

APSV

Strážidelný večírek (a sport)	19
-------------------------------	----

Obecní knihovna

Obecní knihovna informuje	20
Novinky v knižním fondu	21

Antonín Kroča

Malé osobní rozloučení s Antonínem Kročou (1947- 2025)	22
Pozvánka na pietní výstavu Antonína Kroči	24

Hukvaldský dvůr

Otevření Hukvaldského dvora přivedlo desítky hostů	25
Pozvánka na přednášku "Mýty v první pomoci"	27
Vyhodnocení fotosoutěže "Hukvaldy v podzimním hávu"	28

Skauti

Podzimní výprava do Hodoňovic (25. - 28. 10.2025)	30
Rádcovský kurz	32

Zdravotnický kurz ZZA 21. - 30. 11. 2025	32
Podzimní akce Trojlístku	33

Farnost Rychaltice

Vánoční přání 2025	34
Pozvánka na Farní ples	35

SDH Rychaltice

Závody hasičské všestrannosti a brannosti	36
Soutěžní sezona mladých hasičů	36
Moravskoslezský pohár na 100 metrů 2025	37
Poděkování pomocníkům	37

Spolek Hukvaldský Potlach

MjuzikfestoffSklenoff	40
Cestovatelská přednáška Živá Afrika	40
Hukvaldy rozezněla hudba	40
Divadelní představení	41

Klub Českých Turistů Hukvaldy

Cyklistický zájezd okolo Mohelnice 2025	42
Po zarostlém chodníčku - spadným listím	44
Procházka po Naučné stezce L. Janáček očima dětí	44

TJ Sokol Hukvaldy – fotbal

II. Fotbalový kemp Hukvaldy 2025	45
----------------------------------	----

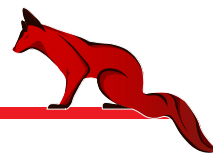
Rozhovory

Světový úspěch v TFA Maroše Bošely	38
Sport mám jako životní motor, říká Tomáš Klášterka	46

Příspěvky občanů

Zabijačka – povídka na pokračování, část 2	49
Třicet knih mistra Neklana	52
Zabijačka na Sklenově	58
„Představuji vám můj hudební festival. Letos jinak!“	59
Pozvánka na Hvězdnou noc	63

Inzerce

SLOVO STAROSTY

LUDEK BUJNOŠEK, STAROSTA OBCE

Advent už dorazil i k nám na Hukvaldy. Máme za sebou Ondřejskou pouť, která měla i zimní atmosféru. Přestože je to období, které by mělo patřit rodině, klidu a ztišení, konec roku i u vás, stejně jako u mě vždy znamená i vysoké pracovní tempo. Mnoho projektů se dokončuje, jiné se připravují, a tak se adventní nálada často mísí s potřebou dotahovat věci do konce.

Abyste i vy měli lepší přehled, co se u nás děje a jak jsou na tom stavby,

kterých není málo, a kterým věnuji docela velkou část svého pracovního času rád bych to nějak shrnul.

První etapa chodníků z Rychaltic do Dolního Sklenova je hotová a předaná. Druhá etapa, vedoucí od hasičské zbrojnice v Rychalticích k novému mostu, byla letos zahájena. V prosinci byly práce zastaveny. Zhotovitel bude v omezeném režimu pokračovat podle příznivých klimatických podmínek po novém roce. Následně, od března, budou práce opět probíhat v plném nasazení. Termín dokončení stavby je konec května 2026. V areálu Hukvaldského dvora jsme také pokročili. Jednak se nám ve spolupráci se ZUŠ z Frenštátu podařilo v září zahájit provoz školy. Dne 1. 12. 2025 proběhlo slavnostní otevření ZUŠ a celé budovy – o tom dále najdete celý článek.

Je hotová dokumentace pro provádění stavby na rekonstrukci sýpky, kde vznikne víceúčelový sál. V lednu 2026 vyhlásíme výběrové řízení na zhotovitele stavby.

Zároveň si pan architekt přijel prohlédnout budovu teletníku, kde vznikne obecní úřad, aby mohl začít pracovat na studii.

Příprava studie běží také u bývalého kulturního domu „Caruso“ v Rychalticích.

Na jaře spustíme druhou etapu instalace fotovoltaiky na obecní budovy – fotovoltaické panely přibudou na objektu knihovny, ZUŠ v Hukvaldském dvoře a na budově sběrného dvora v Rychalticích.

Probíhá také rekonstrukce rodného domu Leoše Janáčka, kde sídlí infocentrum. Staveniště je předané a „Íčko“ se dočasně přestěhovalo do bývalé obřadní síně v přízemí obecního úřadu. Nové infocentrum bude součástí Technotrasy a bude mít nový bezpečnější vstup do budovy z čela, udělaný tak, aby návštěvník již nemusel vstupovat do hlavní silnice. Dále nové stropy, omítky, podlahy, elektroinstalaci i podlahové topení v části objektu. Dům bude nově napojený na splaškovou kanalizaci a získá nové vybavení. Hotovo má být podle smlouvy o dílo do 30. března 2026.

Přeji vám pokojné a klidné dny v závěru roku.

Ať se Vám přes Vánoce podaří na chvíli zpomalit, nadechnout se a užít si pohody plými doušky.

Přejeme Vám, aby rok 2026 přinesl pohodu, pevné zdraví a dostatek času na to, co je opravdu důležité.

Ivana Hřková, Luděk Bujnošek a zastupitelé

Z JEDNÁNÍ RADY OBCE HUKVALDY

AUTOR: IVANA HRČKOVÁ, MÍSTOSTAROSTKA OBCE

Rada obce Hukvaldy zasedala v termínech 15. 9., 8. 10., 27. 10. a 10. 11. 2025 a projednala následující body:

1. bere na vědomí informaci ředitelky Základní školy a Mateřské školy L. Janáčka Hukvaldy Mgr. Aleny Lékové ve věci financování nepedagogických pracovníků;
2. schvaluje Mgr. Martinu Holíkovou, Hukvaldy, část Dolní Sklenov, zástupem v Obecní knihovně Hukvaldy. Zástup bude vykonávat jako OSVČ;
3. pověřuje paní Moniku Válkovou, Hukvaldy, část Krnalovice, koordinátorkou akcí pořádaných v Hukvaldském dvoře. Koordinaci bude vykonávat jako OSVČ;
4. schvaluje nabídku Radky Homolové z Dolního Sklenova na propagaci Hukvaldského dvora na sociálních sítích za cenu 10 000 Kč měsíčně;
5. souhlasí s převodem finančních prostředků ve výši 72 000 Kč z neinvestičního fondu do fondu investičního příspěvkové organizace Základní školy a Mateřské školy Leoše Janáčka Hukvaldy z důvodu pořízení pojízdného interaktivního panelu do mateřské školy;
6. souhlasí s přijetím účelového daru příspěvkovou organizací Základní škola a Mateřská škola Leoše Janáčka Hukvaldy od Nadačního fondu pro veřejně prospěšné aktivity v obci Hukvaldy (dříve Spolek nezávislých vesnických žen) ve výši 30 000 Kč na příspěvek na Almanach a na zasazení památného stromu k 45. výročí otevření nové budovy školy na Hukvaldech;
7. schvaluje uzavření rámcové smlouvy s firmou Jan Slabý stavby s.r.o. na provádění stavebně údržbových a rekonstrukčních prací, celková výše budoucího peněžitého závazku činí 500 000 Kč v jednom kalendářním roce;
8. schvaluje uzavření smlouvy o zřízení služebnosti s Petrem Matějkou na uložení sítí – vodovod a zřízení sjezdu – na pozemku parc. č. 1834 k pozemku parc. č. 1828, vše na k. ú. Rychaltice, v místní části Krnalovice, za jednorázovou úplatu 2 000 Kč + DPH;
9. schvaluje uzavření pořadatelské smlouvy s Hudebními výlety z.s. na uspořádání koncertu v termínu 18. 10. 2025 za cenu 25 000 Kč + bezplatné poskytnutí sálu v Hukvaldském dvoře;
10. schvaluje uzavření smlouvy o poradenství při realizaci projektu „Nástavba školní družiny a školního klubu, ZŠ a MŠ Leoše Janáčka Hukvaldy“ mezi obcí Hukvaldy zastoupenou starostou Mgr. Ludkem Bujnoškem a EU LEGAL ADVISORY, s.r.o., Jana Babáka 2733/11, Brno, za cenu 9 000 Kč;
11. schvaluje uzavření Dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo „Výstavba chodníku v obci Hukvaldy (Dolní Sklenov-Rychaltice) - 1. etapa“, „Výstavba chodníku v obci Hukvaldy“ MI Roads a. s. a Raiz stavby s.r.o., na změnu předmětu a ceny díla po vzájemném započtení méněprací a víceprací. Cena díla celkem činí 16 450 805,70 Kč bez DPH;
12. schvaluje předloženou cenovou nabídku na opravu komína ve škole „Mládeži“ v Rychalticích (ateliér Antonína Kroči) od Rostislava Bujnoška, Dolní Sklenov, za cenu 40 000 Kč + DPH;
13. schvaluje poskytnutí finančního daru na zpracování použitého i odpadového textilu Diakonii Broumov, sociální družstvo z Broumova, ve výši 5 000 Kč;
14. bere na vědomí informaci od společnosti Elektrowin a.s. z Prahy o snížení ročního bonusu za výtěžnost na obyvatele s účinností od 1. 1. 2026;
15. schvaluje uzavření smlouvy o dílo se Správou silnic Moravskoslezského kraje, p. o., na provádění zimní údržby na pozemních komunikacích II. a III. třídy a chodnicích;
16. bere na vědomí zprávu o posouzení a hodnocení nabídek na dodavatele veřejné zakázky „PD pro realizaci nového obecního úřadu a prostoru pro spolky v brownfieldu Hukvaldský dvůr“ a schvaluje uzavření smlouvy o dílo mezi obcí Hukvaldy a Ing. arch. Radko Květ z Brna na realizaci díla „Projektová dokumentace pro realizaci nového obecního úřadu a prostoru pro spolky v brownfieldu Hukvaldský dvůr“ za cenu 2 590 000 Kč bez DPH;
17. schvaluje uzavření smlouvy o dílo se společností Amun Pro s.r.o. z Třanovic na realizaci díla „Projektová dokumentace pro rekonstrukci kulturního domu v Rychalticích“ za cenu 1 640 000 Kč bez DPH;
18. projednala nabídku od společnosti TEDOM na zafixování cen energií s tím, že zvolila variantu „cena jistoty na zimu 25“ ve výši 2 912 Kč/MWh bez DPH po dobu 6 měsíců;
19. schvaluje úpravu provozních hodin na sběrném dvoře v Rychalticích v době od 1. 11. 2025 do 31. 3. 2026 – otevřeno bude jen v sobotu od 08:00 do 14:00;
20. bere na vědomí nabídku Charity Frenštátu pod Radhoštěm na umístění reklamy na vozidle pro přepravu seniorů a osob se zdravotním postižením;
21. projednala žádost společnosti Alza.cz a.s. z Prahy o umístění AlzaBoxů na území obce Hukvaldy, s tím, že jako vhodné se jeví pozemky u bývalého kulturního domu v Rychalticích parc. č. 1770 a 453/2, oba na k. ú. Rychaltice;
22. schvaluje s účinností od 1. 11. 2025 určení síně v Hukvaldském dvoře č.p. 211 jako místa pro pořádání svatebních obřadů. Původně určené místo – obřadní síň v budově obecního úřadu č. p. 3 Hukvaldy – se ke stejnému datu ruší;

23. rozhodla o přidělení veřejné zakázky malého rozsahu „Rekonstrukce Turistického informačního centra Hukvaldy a přilehlého venkovního prostoru“ ekonomicky nejvýhodnější nabídku firmě DRŽIK s.r.o. z Ostravy s nabídkovou cenou 6 749 007,75 Kč bez DPH;
24. schvaluje firmu Jan Slabý stavby s.r.o. z Brušperka jako dodavatele díla „Rekonstrukce hřbitova v Rychalticích – 3. etapa“ za cenu 784 768,70 Kč + DPH;
25. schvaluje předloženou cenovou nabídku na pořízení nové kamery k závoři na obecním parkovišti od firmy TINT s.r.o. z Frýdku-Místku za celkovou cenu 79 749 Kč + DPH;
26. schvaluje uzavření dohody o narovnání ke smlouvě o dílo č. SOD 2025/038/N244/S37549 s firmou Lesostavby Frýdek-Místek a.s. z Frýdku-Místku o snížení ceny díla „Tabulová stěna na soutoku Sklenovského potoka a bezejmenného potoka u RD č. 206“ o cenu méněprací na konečnou cenu 566 394,95 Kč + DPH. Původní cena činila 827 465,58 Kč + DPH;
27. schvaluje záměr pronájmu společenské místnosti v hasičské zbrojnici v Rychalticích č.p. 244 a obecního parkoviště na pozemku parc. č. 354/1 na k. ú. Sklenov za účelem provozování výuky autoškoly;
28. souhlasí s navýšením ceny za sběr a likvidaci textilu společností TextilEco a.s. z Prahy v roce 2026 na 13 000 Kč + DPH za kontejner/rok;
29. doporučuje Zastupitelstvu obce Hukvaldy schválit převod pozemku parc. č. 699/6 na k. ú. Sklenov (cesta na chatovišti) z majetku České republiky do majetku obce Hukvaldy formou kupní smlouvy, orientační cena 295 000 Kč;
30. schvaluje změnové listy na vícepráce při realizaci díla „Komunální FVE – Hukvaldy“ předložené dodavatelem stavby společností BENEKOV ESCO s.r.o. z Horního Benešova. Celková suma víceprací na jednotlivých budovách – obecní úřad, hasičská zbrojnice a základní škola – činí 614 355 Kč + DPH;
31. schvaluje uzavření příkazní smlouvy mezi obcí Hukvaldy a společností HGH Safety s.r.o. z Prahy na zabezpečení činnosti koordinátora BOZP při provádění stavby „Rekonstrukce Turistického informačního centra Hukvaldy a přilehlého venkovního prostoru“ za cenu 45 000 Kč + DPH;
32. pověřuje Ing. Pavla Reka, Rychaltice 19, technickým dozorem investora při realizaci díla „Rekonstrukce Turistického informačního centra Hukvaldy a přilehlého venkovního prostoru“ za cenu 12 500 Kč měsíčně, při předpokládané době realizace stavby 120 dní – celkem 50 000 Kč;
33. schvaluje předloženou cenovou nabídku na zajištění zimní údržby (úhrn, posyp) místních komunikací, platnou listopad 2025 – březen 2026, od firmy Jan Slabý stavby s.r.o. z Brušperka;
34. schvaluje podání žádosti o poskytnutí neinvestiční dotace z Moravskoslezského kraje z dotačního programu „Podpora turistických informačních center v Moravskoslezském kraji v roce 2026“ na realizaci projektu „Vylepšování služeb Turistického informačního centra Hukvaldy“;
35. schvaluje podání žádosti o dotaci z Moravskoslezského kraje na opravu podlahy v tělocvičně Základní školy L. Janáčka Hukvaldy;
36. doporučuje Zastupitelstvu obce Hukvaldy schválit bezúplatný převod I/48 do majetku obce Hukvaldy – zrušená větev silnice v k. ú. Rychaltice, která se nachází na části pozemku 1523/123 na k. ú. Rychaltice.

VÝZVA OBČANŮM – LIKVIDACE JMELÍ NA STROMECH

AUTOR: IVANA HRČKOVÁ, MÍSTOSTAROSTKA OBCE

Znovu dovoluujeme vyzvat občany, pokud mají na svých pozemcích stromy se jmelím, aby se ozvali a poslali fotky s adresou na moji e-mailovou adresu:

 mistostarosta@hukvaldy.eu

Nejprve se musí zpracovat projektová dokumentace včetně posouzení stromů, kterou bude provádět odborný pracovník, a ten pak podá i žádost o dotaci. Posouzení bude probíhat v zimních měsících, o dotaci by se žádalo na počátku roku 2026.

! POZOR ZMĚNA OTEVÍRACÍ DOBY SBĚRNÉHO DVORA

AUTOR: IVANA HRČKOVÁ, MÍSTOSTAROSTKA OBCE

**Od listopadu do března bude sběrný
dvůr otevřen pouze v sobotu od 8:00 do
14:00 hodin.**

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

AUTOR: MARTA SOBOTÍKOVÁ, MATRIKÁŘKA, FOTO: TEREZA CZYZ

Na světě je mnoho krásných, drahých a vzácných věcí, svět skrývá obrovské poklady a skvosty, které vytvořil lidský talent a um. A přece není větší pokladu nad lidský život.

Vítání nových občánek do svazku obce Hukvaldy má v naší obci dlouholetou tradici a uskutečňuje se většinou dvakrát ročně, podle počtu narozených dětí. Letošní podzimní slavnost se konala v sobotu 8. listopadu 2025 v obřadní síni Obecního úřadu na Hukvaldech. Tohoto slavnostního aktu se zúčastnilo všech 11 dětí se svými rodiči, prarodiči i sourozenci: Amálie Klovská, Anežka Szmeková, Emílie Franková, Karolína Vacho, Lucie Fojtů, Jonáš Gold, Šárka Gold, Přemysl Tomaško, Timon Kocián, Tom

Velar a Ester Kročová. Jako již tradičně děti obdržely malý dárek v podobě hezké knížky, DVD s nahrávkou z akce od televizního studia Sněženka ze Sedlnice, soubor fotografií, každá maminka květinu a rodiče se podepsali do pamětní knihy. Součástí uvítání nových občánek bylo pásmo písniček, básniček a říkadel dětí Základní a Mateřské školy Leoše Janáčka pod vedením paní učitelky Radmily Křenkové a projev místostarostky obce Ing. Ivany Hrkové.

Podle rozhodnutí Zastupitelstva obce Hukvaldy každé nově narozené dítě také dostává peněžní dar v hodnotě 3 000 Kč, který si rodiče mohou vyzvednout vždy při předložení rodného listu přímo na Obecním úřadě na Hukvaldech.

INSTALACE FOTOVOLTAICKÝCH ELEKTRÁREN V OBCI

AUTOR: IVANA HRČKOVÁ, MÍSTOSTAROSTKA, FOTO: FRANTIŠEK HRČEK, MONIKA VÁLKOVÁ, LUDĚK BUJNOŠEK

V loňském roce obec požádala Státní fond životního prostředí ČR o dotaci na instalaci fotovoltaických elektráren v obci Hukvaldy. Projekt počítal s umístěním střešních FVE panelů na budovy obecního úřadu, základní školy, hasičské zbrojnice v Rychalticích, sběrného dvora v Rychalticích a na objekt kravína v Hukvaldském dvoře. Celkový instalovaný výkon ze všech 5 objektů bude činit 135,30 kWp a bude doplněn bateriovým úložištěm s maximální využitelnou kapacitou 140,00 kWh. Cílem projektu je snížení emisí skleníkových plynů, modernizace energetického hospodářství a vyšší podíl obnovitelných zdrojů na spotřebě energie. Kromě pozitivního dopadu na životní prostředí očekáváme také dlouhodobé snížení provozních nákladů obce.

Mimo jiné obec i z finančních důvodů rozdělila projekt do dvou etap. V letošním roce byla realizována první etapa, která zahrnovala instalaci tří FVE – na základní škole, obecním úřadě a hasičské zbrojnici v Rychalticích.

Práce na hasičské zbrojnici si vyžádaly rozsáhlejší zásah. Před montáží panelů proběhla sanace dřevěných konstrukcí proti

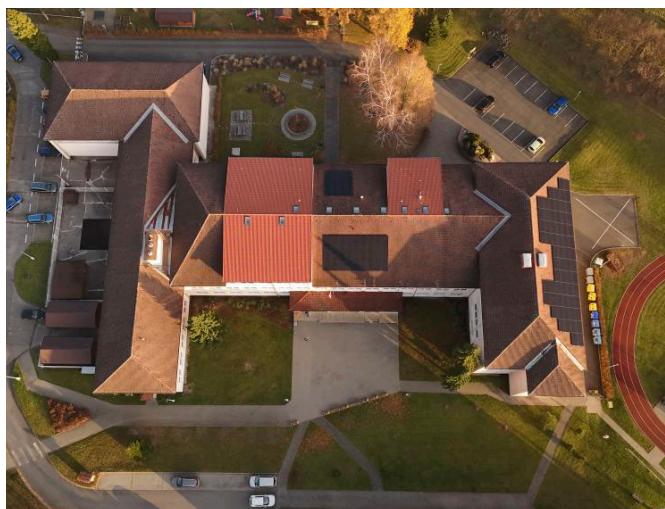
dřevokazným houbám a hmyzu, a zároveň byla kompletně vyměněna střešní krytina, aby byla zajištěna dlouhodobá životnost i bezpečné ukotvení technologie.

Druhá etapa bude provedena v příštím roce. Týká se instalace FVE na střechách sběrného dvora a na objektu kravína v Hukvaldském dvoře.

Všechny nově instalované fotovoltaické elektrárny budou tvořit celkem 330 panelů o jednotkovém příkonu 410 Wp. Celkový instalovaný výkon tak dosáhne 135,30 kWp. Panely budou zapojeny do 13 měničů, smlouva o připojení výroby umožňuje připojení v této maximální hodnotě instalovaného výkonu.

Součástí systému je také bateriové úložiště s využitelnou kapacitou 140,00 kWh, které umožní efektivnější nakládání s vyrobenou energií.

Realizaci prací provedla firma BENEKOV ESCO s.r.o. z Horního Benešova za částku 5 201 605 Kč bez DPH. Z důvodu započtení víceprací došlo k navýšení ceny o 614 355 Kč + DPH.

CHODNÍK RYCHALTICE-DOLNÍ SKLENOV, 1. ETAPA

AUTOR: IVANA HRČKOVÁ, MÍSTOSTAROSTKA OBCE, FOTO: ING. MIROSLAV MACEK

CHODNÍK JUŘEŇÁK, ŠTEFKŮV MOST

AUTOR: LUDĚK BUJNOŠEK, STAROSTA OBCE

Příprava dvou dlouho očekávaných staveb – chodníku Juřeňák a mostu u Štefka se bohužel táhne déle, než bychom si všichni přáli. U chodníku ale máme konečně pozitivní zprávu. Chybí už jen souhlas jednoho majitele pozemků, na kterých bude stavba umístěna. Projekt je hotový a hned po doplnění podpisu podáme žádost na stavební úřad o vydání stavebního povolení.

Složitější je situace v souvislosti s rekonstrukcí mostu u Štefka. Zhotovitel stavby Ing. Zubek byl pozván na jednání zastupitelstva, které proběhlo 10. 9. 2025, kde se zavázal dodat projektantovi nejpozději do 20. 9. 2025 aktualizované podklady k provedeným změnám na konstrukci mostu, což se dosud nestalo. Pokud tak neučiní do 15. 12. 2025 budeme záležitost řešit právní cestou.

VYLEPŠOVÁNÍ SLUŽEB TURISTICKÉHO INFORMAČNÍHO CENTRA HUKVALDY – VÍCE SPOKOJENÝCH NÁVŠTĚVNÍKŮ

AUTOR: IVANA HRČKOVÁ, MÍSTOSTAROSTKA OBCE

V rámci dotace z Moravskoslezského kraje na vylepšování služeb Turistického informačního centra Hukvaldy z programu Podpora turistických informačních center v Moravskoslezském kraji v roce 2025 se podařilo zakoupit a zrealizovat:

1. Aktualizace vlastních webových stránek www.ic-hukvaldy.cz a vytvoření jejich jazykových mutací – 23 378 Kč. Byla provedena aktualizace jazykových překladů a naprogramováno nové prostředí pro vkládání akcí;

2. dva kusy televizní obrazovky za 6 998 Kč, na televizních obrazovkách běží propagační video k Hukvaldskému hradu, historii i současnosti obce a dalším turisticky zajímavým místům v obci Hukvaldy a okolí a k obecní expozici Země hradů;

3. úhrada poplatku certifikace TIC na další období za 4 500 Kč;

4. barevné tonery do tiskárny za 20 279 Kč;

5. polep na okno + grafika – 2 500 Kč;
6. výroba propagačních materiálů (včetně grafiky, tisku a materiálu) – 14 859 Kč – výroba propagačních materiálů a letáků o zajímavostech v obci, které jsou k dispozici návštěvníkům zdarma, součástí budou cizojazyčné texty;

7. pořízení 1 kusu kancelářské židle za 3 990 Kč, které budou sloužit zaměstnancům TIC i návštěvníkům u stolních počítačů;

8. pořízení stroje na buttony – 17 748,51 Kč - zařízení na výrobu odznaků, drobných knoflíků, dárkových špendlíků pro děti, které budou sloužit jako drobné odměny návštěvníkům TIC v rámci různých výročí. Oslavy Dne TIC, Mikuláš, Vánoce, programy pro školy a školky;

9. rozšíření navigačního systému o další informační tabuli, která bude umístěna v blízkosti budovy TIC, vč. grafického návrhu a textu – 22 000 Kč. Tato tabule bude informovat o historii i současnosti,

významných občanech, zajímavostech obce Hukvaldy. Jedná se o částku za materiál a výrobu konstrukce, zpracování textu, výběr fotografií, grafický návrh a výrobou vlastní tabule s textem.

10. venkovní informační cedule za 4 331 Kč. Jedná se o reklamní áčko umístěné před budovu TIC.

Celkem: 120 314,91 Kč

Dotace: 80 000 Kč

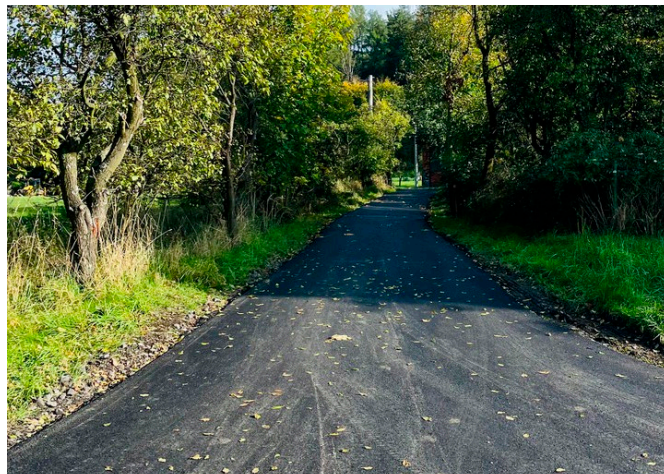
Podíl obce Hukvaldy: 40 314,91 Kč

OPRAVA KOMUNIKACE V KRNALOVICÍCH

AUTOR: IVANA HRČKOVÁ, MÍSTOSTAROSTKA OBCE, FOTO: MONIKA VÁLKOVÁ

Letos na podzim byla opravena komunikace v Krnalicích v úseku kolem domů č. p. 13 a 14. Jednalo se o místo, kde dlouhé roky existoval problém se sjízdností. Zejména po deštích nebo v zimě se povrch rozjížděl, tvořily se hluboké koleje a průjezd osobních aut byl obtížný, často jej auta objížděla po trávě vedle cesty. Pro těžší techniku, která zde pravidelně projíždí nejen při odvozu odpadu, byl stav dlouhodobě neudržitelný.

Stávající nebezpečná cesta byla nahrazena novým asfaltovým povrchem. Opravu provedla firma MOBIKO z Valašské Bystřice za částku 599 294 Kč + DPH. Oprava a zpevnění má několik výhod. Komunikace je nyní plně sjezdná celoročně, bez ohledu na počasí. Zmizely výmoly a nerovný povrch, který už byl pro osobní auta nebezpečný. Průjezd svou technikou zvládají bez obtíží také svozové vozy, takže nedochází k blokování provozu. Oprava tak vyřešila dlouholetý problém a zlepšila dopravní obslužnost Krnalic.

TABULOVÁ STĚNA NA SOUTOKU SKLENOVSKÉHO POTOKA U Č. P. 206

AUTOR: IVANA HRČKOVÁ, MÍSTOSTAROSTKA OBCE

V letošním roce byla z důvodu častého vylévání vody z potoka při povodních provedena výstavba tabulové stěny na soutoku Sklenovského potoka u domu č.p. 206. Práce prováděla firma Lesostavby z Frýdku-Místku, která nabídla nejnižší cenu a se kterou byla uzavřena smlouva o dílo. Původní částka ve výběrové řízení byla 827 465,58 Kč + DPH. Při realizaci prací došlo k úsporám a po započtení méně prací došlo k úsporám – konečná částka činila 566 394,95 Kč + DPH.

VOLBA POVOLÁNÍ NA EDUFESTIVALU PRAHA 2025

AUTOR: MARCELA JAŠKOVÁ, VÝCHOVNÝ A KARIÉROVÝ PORADCE

Dne 7. října jsme se s vybranou skupinou 14 žáků devátých ročníků vypravili do Prahy na letošní ročník EduFestivalu, který se konal v moderních prostorách Cubex centra. Počasí nám přálo – bylo teplo, slunečno a skvělá atmosféra k objevování budoucích studijních příležitostí.

Festival nabídl pestrý program zaměřený na volbu povolání. Žáci měli možnost navštívit přehlídku zahraničních středních

škol, získat informace o studiu v různých zemích a promluvit si přímo se zástupci škol. Velký úspěch měla také talentová zóna, kde si mohli vyzkoušet, jaké obory by se k nim hodily, a přemýšlet o tom, na jakou SŠ se v budoucnu přihlásit.

Součástí programu byly i zajímavé přednášky na téma vzdělávání a možnosti, kam pokračovat po základní škole. Žáci si odvezli nejen inspiraci, ale také nové zkušenosti, znalosti a cenné kontakty, které jim mohou pomoci při rozhodování o jejich profesní budoucnosti.

Výlet byl velmi přínosný, motivační a všichni jsme si ho užili. Edufestival 2025 nám připomněl, že budoucnost je plná možností – stačí se odvážit je objevit.

OHLÉDNUTÍ ZA OSLAVOU 45. VÝROČÍ OTEVŘENÍ NOVÉ BUDOVY ZŠ NA HUKVALDECH

AUTOR: SILVIE JATI, HLAVNÍ ORGANIZÁTORKA OSLAV, FOTO: SVATOPLUK LÉV

V sobotu 11. října 2025 se naše škola proměnila v místo plné vzpomínek, setkávání a radosti. U příležitosti 45. výročí slavnostního otevření nové budovy školy na Hukvaldech jsme uspořádali velkolepou oslavu spojenou se dnem otevřených dveří.

Už při příchodu vítala návštěvníky slavnostně vyzdobená škola výrobky žáků a krásnou květinovou výzdobou. Žáci devátých ročníků na stanovištích, napříč celou školou, příchodům prezentovali nabídku slavnostního dne.

V jednotlivých třídách byly připraveny ukázky soudobých učebnic i těch, s nimiž pracovali žáci před desítkami let. Především bývalí studenti se s úsměvem probírali starými pomůckami a vzpomínali na své školní časy.

Velkému zájmu se těšila i učebna chemie, kde probíhaly poutavé pokusy, které bavily děti i dospělé. Ve cvičné kuchyňce se zase peklo a vůně čerstvě pečeného štrúdlu provázela návštěvníky celým přízemím. V tělocvičně si mohli malí i velcí vyzkoušet různé hry a sportovní aktivity. Současná třída 7. A se pro tuto sobotní

příležitost proměnila v retro kavárnu, která se stala jedním z nejoblíbenějších míst celé akce. V pohodlných křeslech, u šálku kávy nebo sladké dobroty, se zde potkávali bývalí žáci, někdejší pedagogové, ale i současní rodiče či náhodní návštěvníci. Vzduchem se nesly rozhovory plné vzpomínek, smíchu i dojetí.

V upomínku slavnostního výročí byly před budovou školy vysazeny tři stromy, symbolizující kořeny života, zmiňované v mottu školního vzdělávacího programu naší základní školy.

Vrcholným bodem dne byl slavnostní program v sále školy nabízený v odpoledním a večerním čase. Na jevišti se setkali letošní prvňáčci, i ti, kteří v roce 1980 jako prvňáci usedli poprvé do lavic nové školní budovy. Se svými vystoupeními diváky potěšili jak současní žáci školy, tak někdejší absolventi, kteří se s radostí vrátili na „svou“ scénu. V jednom z krásných čísel došlo také ke generačnímu setkání rodičů a jejich dětí, kdy oba navštěvovali zdejší budovu školy jako žáci. Krásným profesionálním vystoupením program zpěstřili studenti jazzového oddělení Janáčkovy konzervatoře Ostrava a také profesionální moderátoři večera ze stejné umělecké školy. Podle ohlasů návštěvníků můžeme říci, že atmosféra byla skutečně výjimečná a program byl pestrý, dojemný a zároveň plný energie.

Děkujeme všem, kteří se na přípravě oslav podíleli, a také všem, kteří přišli zavzpomínat nebo se jen podívat, jak se škola za uplynulých 45 let proměnila. Vaše účast vytvořila atmosféru, na kterou budeme ještě dlouho vzpomínat.

Těšíme se na další společná setkání!

PODĚKOVÁNÍ

ALENA LÉVOVÁ, ŘEDITELKA ŠKOLY, FOTO: SVATOPLUK LÉV

Děkuji hlavním organizátorům akce Silvii Jati, Petrovi Domčíkovi a všem pedagogickým a nepedagogickým zaměstnancům školy. Samozřejmě také všem dětem. Taková akce je náročná i finančně, a proto děkujeme všem podporovatelům - Obci Hukvaldy, Janáčkově konzervatoři v Ostravě, firmě Hyundai, firmě Teluma Solutions s.r.o., firmě TOPCORE service s.r.o. Spolku nezávislých vesnických žen a Spolku Janáčkovy Hukvaldy. Také dalším rodičům, kteří na akci přispěli.

Za grafické zpracování tiskovin a almanachu děkuji Monice Válkové.

Almanach v kostce mapuje čtyřicet pět uplynulých let i současnou činnost školy. Obsahuje také seznamy žáků jednotlivých tříd a jejich třídních učitelů od roku 1980. V obecní knihovně je zdarma k dispozici.

V neposlední řadě děkujeme Sdružení rodičů pod vedením paní Hany Czyž. Ve svých modrých trikách byli členové

nedílnou součástí hlavní akce. Ne ve všech školách probíhá spolupráce na takové úrovni jako u nás.

Již teď víme, že v roce 2026 dojde k dalšímu rozvoji školy jak po stránce materiálního zabezpečení (nadstavba 4 učeben školní družiny nad mateřskou školou a realizace nových podlah ve společenském sále a v tělocvičně), tak ve zkvalitnění vzdělávání (např. pokračování aktivit v projektu Operačního programu Jan Amos Komenský, v Místním akčním plánu Frýdek-Místek, projekty Světové školy a z Ministerstva školství avizovaný čas-
tečný úvazek speciálního pedagoga).

Rozvoj školy v oblasti investic leží na bedrech zřizovatele – obce Hukvaldy. Byla jsem velmi potěšena přítomností pana starosty Ludka Bujnoška a paní místostarostky Ivany Hřčkové a tentokrát téměř všech členů obecního zastupitelstva. Je vidět, že jim všem na škole záleží a to je pro budoucnost Hukvald moc dobře.

AUDITNÍ ZPRÁVA

Certifikát Světová škola, který je zaštitěn Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstvem zahraničních věcí, získala ZŠ a MŠ Leoše Janáčka Hukvaldy ve školním roce 2017/18.

Tato zpráva vychází ze vzájemného strukturovaného rozhovoru konaného online dne 15. 5. 2025 a závěrečné zprávy.

MÍSTNÍ AKCE

Ve školním roce 2024/2025 se žáci věnovali **tématu zdraví a kvalitní život**. Žáci chodili do dílen a tam **společně seli rostliny**. Po vypěstování prodávali sazenice za dobrovolný příspěvek. Akce se jmenovala „**Afrikány nejen pro Afriku**“. Žáci vytvářeli pozvánky na akci, které byly uveřejněny na Facebooku a Instagramu školy a roznášeny po širokém okolí. Informace o prodeji byla také zveřejněna v Hukvaldské kabelové televizi.

Na přípravě akce se podílel celý druhý stupeň během pracovních činností nebo o volných hodinách. Žáci z žákovského týmu se zapojili do akce i v minulých letech. Téma se každý rok opakuje. Paní učitelky žákům pomáhají, zadávají úkoly žákům.

Akce se účastní jak rodiče žáků, tak veřejnost. S nápadem „Afrikány pro Afriku“ přišla paní asistentka. Škola tedy pokračuje v tématu již několik let. V minulosti spolupracovala škola na tématu se společností Siriri. Letos byla zvolena spolupráce se Společností pro ranou péči. Příspěvek šel také na onkologicky nemocného žáka školy.

Co učitelům a žákům přináší realizace projektu Světová škola

Žáci zmiňují, že se nejvíce naučili vzájemné spolupráci, rozdělování úkolů, péči o rostlinky a sázení. Žáci si myslí, že má smysl dělat tyto akce pro veřejnost.

„Spojí to žáky, a také se přispěje na dobrou věc“, zmiňuje žák z žákovského týmu.

Žáci by se chtěli zapojit do akce Světové školy i v dalším školním roce.

Paní koordinátorka: „Je to čím dál dokonalejší. Lidé z okolí se ptají, kdy ta akce proběhne.“

Situace na škole a viditelnost projektu

Globální vzdělávání je na základní škole v kompetenci 2 paní učitelek – koordinátorek Světové školy, které si společně poskytují podporu. Spolupráce s ostatními kolegy funguje. Tým koordinátorek je sehraný.

Paní koordinátorka používá ve výuce osvědčené lekce zaměřené na lékařskou péči, klimatické změny či problematiku zdrojů pitné vody.

Škola se také věnuje dalším vzdělávacím aktivitám žáků, jako například tvorbě prezentací různých států a také se věnují tématu globalizace. V letošním školním roce zrealizovala také výstavu Na stromech podporující důstojnou práci od organizace

světová škola

Fraitrade Česko a Slovensko. Žáci se také zapojili do „Peříčkového týdne“ sbírky Pomozte dětem.

Ocenění

Oceňuji zapálení žáků do přípravy akce. Vnímají tuto akci jako přirozenou součást života školy. Rádi se do ní zapojují. Veřejnost ji také vítá a aktivně zjišťuje, kdy se akce v daný rok uskuteční.

Doporučení

Koordinátorkám Světové školy se podařilo vytvořit akci školy, která je v povědomí místních obyvatel. Proto doporučuji využít potenciál akce naplno a nachystat také nějaké informační plakáty o vybraném globálním tématu – například zdraví ve světě, které si může veřejnost přečíst, když jsi jde koupit sazeničky.

V letošním roce změnila škola příjemce pomoci z organizace Siriri na Společnost pro ranou péči, která poskytuje pomoc a péči dětem s fyzickými i psychickým postižením v ČR. Jsem přesvědčena, že tato pomoc je také zapotřebí, nicméně v rámci filozofie Světové školy by se akce měla více zaměřit na vybraný globální problém na lokální úrovni. Bylo by vhodné využít toho, že na tuto zavedenou akci přichází veřejnost, a akci doplnit globálním přesahem informačně (tématem dle výběru žáků). Může to být například téma zdraví ve světě a informování veřejnosti pomocí plakátů o situaci zdraví ve světě a co s ní je možné dělat nebo jakékoliv téma, kterému se žáci budou chtít věnovat. Dále je možné výtěžek rozdělit a část věnovat do zmíněné Rané péče, a pak například do organizace, která řeší daný problém ve světě, např. Lékaři bez hranic, UNICEF, a další. Rozhodně doporučuji akci rozšířit o další edukativní a osvětový prvek a zanést do akce globální přesah.

Věřím, že škola využije svůj potenciál naplno a půjde do větší hloubky znalostí globálních témat, které pak bude předávat dál veřejnosti. Inspiraci je možné získat na žakovském sdílení v Olomouci, kde týmy ze Světových škol prezentují své akce pro veřejnost, <https://www.svetovaskola.cz/udalosti/zucastnete-se-3-rocniku-zakovskeho-sdileni/>, dále potom na březnovém Světovém odpoledni v Olomouci, případně na každoroční konferenci pro učitele <https://arpok.cz/pro-pedagogy/konference-ucime-globalnich-souvislostech/>, která nabízí informační přednášky věnované vybraným globálním tématům a také praktické ukázky do výuky.

Závěr

ZŠ a MŠ Leoše Janáčka Hukvaldy uplatňuje ve výuce všechny fáze Světové školy: uč se – zjišťuj – jednej a splňuj všechny požadavky ocenění Světová škola. Certifikát Světové školy byl prodloužen do 30. 6. 2030.

Auditní zprávu vypracovala Petra Gajová, v Olomouci dne 21. 8. 2025.

ARPOK, o.p.s.
U Botanické zahrady 828/4
779 00 Olomouc
IČ: 26842050, www.arpok.cz

Společnost Člověk v tísni, o. p. s. ve spolupráci s ADRA, o. p. s. a ARPOK, o. p. s. uděluje škole

Základní škola a Mateřská škola Leoše Janáčka Hukvaldy, p. o.

oprávnění používat titul

**světová
škola**

Škola splnila všechna kritéria nutná k obdržení tohoto certifikátu.

Světová škola je místem, kde:

- globální témata tvoří přirozenou součást výuky a života školy;
- se žáci pod vedením týmu učitelů zabývají aktivně světovým děním a sledují aktuální vývoj v rozvojovém světě;
- žáci, učitelé i širší veřejnost získávají informace o globální problematice;
- žáci identifikují místní problémy s globálním přesahem a usilují o jejich řešení;
- je nejméně jedenkrát za rok ve spolupráci s místní partnerskou organizací uspořádána akce s cílem přispět k řešení vybraného problému.

Platnost certifikátu je do 30. 6. 2030

Tomáš Habart

ředitel vzdělávacího programu Varianty Člověk v tísni, o. p. s.

Projektu Světová škola byla udělena Záštitou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Záštitou Ministerstva zahraničních věcí ČR.
Projekt byl finančně podpořen Českou rozvojovou agenturou a Ministerstvem zahraničních věcí České republiky v rámci
Programu zahraniční rozvojové spolupráce ČR.

SVĚTOVÁ ŠKOLA V PRAXI

AUTOR: VANDA FILKOVÁ, FOTOGRAFIE KLÁRA BLÁHOVÁ

„Dobrý den paní učitelko, zasílám výsledky práce Vaší, vašich kolegyní a dětí, physalis letos narostl do obřích rozměrů! Pro srovnání, záhon je 2 m dlouhý, kupovala jsem jen tři „rostlinky“ a máme prales :). Každý rok jsou školní sazenice skvělé!!

Mějte se bezvadně a těším se na další zahradnickou sezónu, Klára Bláhová“

Tato slova vždy potěší, a tak příští rok zase znovu do práce s heslem: „Ať se drží kořeny života a rostou.“

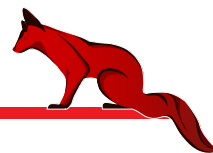
Děkujeme za podporu, koordinátorky Světové školy Vanda Filková a Hana Piskořová

*Vážení občané naší krásné obce,
dovolte mi, abych Vám za celý kolektiv zaměstnanců a žáků Základní školy a Mateřské školy Leoše Janáčka Hukvaldy popřála klidné a radostné prožití vánočních svátků. Pohodu, radost a spokojenost mezi milovanými v rodině. V roce 2026 úspěchy jak v pracovním, tak v osobním životě. Nic z toho není možné bez zdraví. Toho Vám všem přeji nejvíc.
Krásné Vánoce a šťastný nový rok!*

Mgr. Alena Lérová, ředitelka školy

STRAŠIDELNÝ VEČÍREK (A SPORT)

AUTOR: MARTIN VICHER

V sobotu 1.11. si členové ASPV nadělili jubilejní 20. společenský večírek. Dlouhých 17 let měl večírek podtitul Mikulášský. A byla to přehlídka čertů, andělů, Mikulášů a také vánoční tematiky ve všech možných podobách. Aktuálně již pořádáme večírek pod názvem Strašidelný a ten má již třetí zářez.

Jak název napovídá, tak téma večírku jsou strašidla, příšery, zombíci, duchové, horor atd. A ano, vzali jsme si inspiraci ze zahraničního svátku Halloween, který samozřejmě čím dál tím víc nabírá na síle i u nás. Sice převládaly právě strašidelné kostýmy a líčení, ale našly se i jiné zajímavé a originální kostýmy z jiných oblastí.

Jeden z nich i vyhrál soutěž o nejlepší masku. První místo si odnesl muž v kostýmu japonské gejši, který samozřejmě neopominul doplněk ve formě tradičních dřevěných sandálů na dvou „zubech“. Nedalo mi to a musel jsem si najít, že se tato obuv jmenuje „geta“. To musel být horor v tomto chodit celý večer. Takže vlastně také hororový kostým, respektive obuv. K poslechu a hlavně k tanci hrály po celou dobu skupiny Jarkustik Band a Rest-Art, které k nám po úspěchu v minulém roce, dorazily i letos.

Chtěl bych poděkovat všem přítomným hostům. Věříme, že se s vámi setkáme na dalším večírku i za rok. A také bych

poděkoval všem, kteří se podíleli na organizaci a prezentaci večírku, či přispěli darem atd. Bez vás by to samozřejmě neklaplo.

A pokud vás neláká večírek, což je myslím škoda, tak si přijďte s námi alespoň zasportovat. Některá cvičení a sporty jsou sice kapacitně na hraně, ale pokusíme se vám vyjít vstříc. Najdete nás v areálu ZŠ L. J. Hukvaldy a nabízíme:

Pondělí – Zdravotní cvičení – 18:00–19:30

Středa – Zdravotní cvičení – 18:00–19:30

Středa – Volejbal – 18:30–20:00

Čtvrtek – Badminton – 17:30–19:00

Pátek – Kruhový trénink – 18:00–19:00

Sobota – Volejbal – 18:00–19:30

OBECNÍ KNIHOVNA INFORMUJE

AUTOR: MARKÉTA KOLOŠOVÁ, KNIHOVNICE

Akce v knihovně

Ve středu 1. 10. proběhlo poprvé v nové knihovně autorské čtení Martina Holey. Martin přednesl básně různých hloubek, od lehkých, vtipných a mnohdy košilových, až po vážnější, nutící k zamyšlení. Proběhlo také dramatické čtení povídky „Masopustní nevěra“. Hudební doprovod k akci zajistila domácí skupina Řehole ve složení Fanda Řeháček, Martin Hoxa, Terka Hoxová a Lukáš Jacko. Dvouhodinové posezení se sklenkou vína a drobným občerstvením se u diváků setkal s pozitivním ohlasem.

Další akci, tentokrát cestopisnou, pod taktovkou spolku Hukvaldský potlach, mohli zájemci navštívit v pátek 28. 11. O svých zážitcích z cesty na Kypr poutavě a barvitě hovořil Slávek Koval. Své povídání doplnil promítáním fotografií.

Děkujeme divákům za přízeň a těšíme se na další podobné přednášky.

Za knihovnou do kopce

Když se dlouhodobě plánovalo a řešilo stěhování knihovny, vznikaly obavy, že se omezí návštěvy dětí v knihovně, když už nebude dostupná tak pohodlně hned v budově školy. Nyní už můžeme s klidným svědomím říci, že počet návštěvníků

neklesl, ba naopak stoupl. Samozřejmě už nemohou děti v pan-tofích přebíhat na skok do knihovny, ale najdou se i tací, kteří neváhají obětovat polední přestávku a stihnou to do knihovny i zpět. A návštěvy celých tříd ze školy a školky? Za menšími dětmi do školky chodí knihovnice s připravenými lekcemi a ty větší zvládají cestu do kopce naprosto bravurně. V rámci dvou vyučovacích hodin to pak zvládnou na lekci v knihovně i školáci a přiznejme si, že procházka jim určitě prospěje a v případě horšího počasí mohou využít pravidelnou autobusovou linku.

Poděkování za dary

V poslední době se opět vyskytlo několik dárců, kteří přinesli do knihovny větší množství knih. Tentokrát se jednalo o velikou nadílku dětských knih a knih pro mládež, které jsou vizuálně jako nové a datem vydání maximálně 5 let staré. Tyto knihy použijeme všechny k obohacení fondu a velmi za ně všem dárcům děkujeme. Co všechno s darovanými knihami děláme jsme už jednou v občasníku vysvětlovali, ale alespoň stručně pro shrnutí. Ty lepší a novější použijeme k doplnění fondu, z těch starších můžeme vybrat a nahradit některé starší knihy, které se ale stále půjčují. Zbytek knih putuje do našich knihobudek, které jsou rozmístěny po obci (zastávka u Richarda, zastávka u Vajta, obecní parkoviště na Hukvaldech a zastávka na Bosni na Horním Sklenově). Pokud jsou některé knihy v takovém stavu, že se nehodí už ani do knihobudek, ty potom putují do sběrného dvora nebo je mohou využít učitelé výtvarky na tvoření s dětmi.

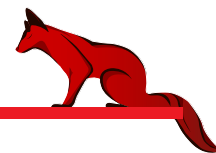
Blíží se další semestr U3V

Se závěrem roku ukončujeme také semestr v naší Virtuální univerzitě třetího věku, kde jsme se věnovali tématům Genealogie a prvnímu dílu Dějin oděvní kultury. Semestr dokončilo 29 studentů. V nadcházejícím půlroce bude jedna skupina pokračovat ve studiu druhého dílu Dějin oděvní kultury a ostatní studenti budou mít na programu téma Češi a Němci - společná cesta dějinami.

Pokud máte o studium zájem, přihlaste se v průběhu ledna v knihovně, kde dostanete bližší informace. Semestr sestává z šesti přednášek a cena je celkem 460,-.

Virtuální Univerzita třetího věku

NOVINKY V KNIŽNÍM FONDU

AUTOR: MARKÉTA KOLOŠOVÁ, KNIHOVNICE

Tentokrát vybíráme tipy na knižní ságy pro děti a mládež, o nichž jsme psali v rámci poděkování za darované knihy.

Spy x Family – Tacuja Endó (manga)

Každý máme svou skrytou stránku, kterou nechceme ukázat ostatním. Ani přátelům, ani milencům, ani rodině. Za úsměvy a přetvářkou skrýváme, co si myslíme a kým doopravdy jsme. Jen díky tomu na světě přetrvává křehký mír. Špion mnoha tváří Soumrak patří mezi špičku ve svém oboru. Za svou kariéru zažil mnoho nebezpečných misí, nyní před ním však stojí ta nejzákeřnější ze všech – musí se oženit a pořídit si dítě, aby zachránil svět!

me a kým doopravdy jsme. Jen díky tomu na světě přetrvává křehký mír. Špion mnoha tváří Soumrak patří mezi špičku ve svém oboru. Za svou kariéru zažil mnoho nebezpečných misí, nyní před ním však stojí ta nejzákeřnější ze všech – musí se oženit a pořídit si dítě, aby zachránil svět!

Soví kouzlo – Ina Brandtová

Flóra je rozzlobená: právě se s rodinou stěhuje na venkov. Jsou tam nekončící lesy, staré mlýny a tajemné zříceniny hradů – ale bohužel také několik nepřátel-

ských dívek. Jak si tu má najít nové přátele? Jednoho dne v lese potká malou sovu, která jí sleduje na každém kroku! Její volání nemůže dostat z hlavy. Od chvíle, kdy objeví dopis pojednávající o zlatém tajemství, si je jednou věcí jistá: nová kamarádka jí chce něco sdělit. Podaří se jim společně tuto záhadu vyřešit?

Škola dobra a zla – Soman Chainani

Sophie se celý svůj život nemohla dočkat toho, až ji unesou... Takhle začíná knížka Škola dobra a zla. Sophie pochází z města, ze kterého se pravidelně jednou za

čtyři roky ztrácí dvě děti. Všeobecně se tvrdí, že je unáší tajemný školník ze Školy dobra a zla a že na té škole pak studují. Vybírá vždycky jedno nejhezčí a nejhodnější děvče (nebo chlapce) a pak jeho naprostý protiklad. Jedno dítě je předurčeno stát se kladnou pohádkovou postavou a druhé zápornou.

MALÉ OSOBNÍ ROZLOUČENÍ S ANTONÍNEM KROČOU (1947- 2025)

AUTOR: MICHAELA HRČKOVÁ, KRONIKÁŘKA OBCE

Když zemřel akademický malíř a čestný občan Hukvald Antonín Kroča, dozvěděla jsem to téměř hned. Odešel v tichosti v sobotu 15. listopadu 2025 ve frýdecké nemocnici, po těžké nemoci. Bylo mu 78 let. Pobývala jsem tehdy sama několik dní v podhorské chaloupce mezi lesy, v tichu a samotě. O to víc se ve mně tato zpráva rozlévala, kolovala, vracela se ve vlnách a trvalo mi několik dní, než jsem ji v sobě opravdu zpracovala. Tam, v zimním lesním království, jsem si naplno uvědomila, co pro mě a můj život Toniček Kroča (jak jsem mu říkala), znamenal a jak hluboce se zapsal do mého života, nejen jako umělec, ale i jako obyčejný člověk.

Moje první setkání s jeho světem přišlo mnohem dřív, než jsem si vůbec uvědomovala. V roce 1995 založili společně s malířkou a jeho životní partnerkou Miladou Políánovou Galerii v bývalé Škole mládeži v Rychalticích. Tehdy tam vznikl i jakýsi kroužek malování pro děti z naší základní školy. Chodila jsem tam i já. Vybavuji si vůni olejových barev, velké kusy papíru a sololitu, plechovky, špinavé hadry, výstavku našich výtvorů v chodbě, naši třídu v přízemí, Miládku – a sebe, jak se cítím nejistě, protože mám pocit, že nemám vůbec žádný talent a že všechny ostatní děti malují mnohem lépe než já. Pamatuji si, že snad každý týden si Tonda vzal jedno z nás dětí nahoru

do ateliéru a vymaloval mu portrét. Tehdy jsem nosila podzimní červený kabátek, který mi ušila maminka, a dodnes si vzpomínám jen na to, jak z toho malého obrázku přímo zářil. Tehdy snad ještě občas maloval více realisticky. Později se v něm něco uvolnilo. Jeho malba se proměnila – ztemněla, zhoustla a stala se stejně syrovou jako jeho povaha. Postupem času se velmi vzdálil od popisu reality a namísto ní maloval podstatu. To, co se děje uvnitř přírody i člověka. Temnotu, bolest, touhu, ticho i křik. Jeho obrazy nikdy neměly být pouze dekorací. Byla to pravdivá vyobrazení života a duše – přesně těmi dvěma slovy, kterými jsme jeho tvorbu vystihli už před lety v jeho knize. Místo štětců používal ruce. Tvrdil, že je to rychlejší a pravdivější. Chtěl malovat to, co žije, co proudí, co se hýbe. Prudký tah prstem, okamžitá reakce, zápas s barvou, sám se sebou. Malba pro něj opravdu byla bojem, stejně jako malířským koncertem, který dirigoval... Při portrétování se, jak říkával, napojoval na člověka až „na dřev, až do hloubky jeho DNA“. Nešlo mu o podobu, ale o (pro některé možná těžko pochopitelnou) pravdu. O ten okamžik, kdy člověk na chvíli odkryje všechny své masky a vystavené zdi, stane se průsvitným a ukáže svou esenci. A často se mu jako ze zrcadel odráželo právě to temné, s čím bojoval sám v sobě. Stejně tak maloval i v plenéru:

nechal se vést světlem, větrem, pohyby a cykličností přírody a okolní krajiny. Jednu dobu byl téměř součástí mojí rodiny a snad i to mě dovedlo až k jeho dílu jako čerstvou historičku umění. A od té chvíle začal náš „zvláštní vztah“ – nelehký, ale velmi hluboký. Jeho ateliér byl temný, špinavý, nasáklý pachem ředidel, olejových barev, plný děsivých tváří vykukujících z obrazů rozvěšených všude na stěnách a starých démonů. Někdy jsem měla pocit, že mě ty hutné těžké energie fyzicky přiškrkují a dusím se v nich, a celý dům mě svírá ve svých pařátech. A přesto jsem tam

za ním chodila, načerpávat jeho vzpomínky, inspirace, sledovat ho při malbě, možná se prát i s mými vlastními stíny a strachy.

Antonín byl člověk plný protikladů. Svéráz, bohém, bouřlivák, který dokázal řvát tak, že se otřásala okna, a v tu nejvíce nevhodnou chvíli. Byl sprostý, jízlivý, často prudký. Ale přitom laskavý, skromný, citlivý, hluboce intuitivní a měl obrovsky dobré srdce. Někde v jeho nitru jsem vždy cítila nějaký starý vztek – na svět, na osud, možná i na sebe, který dával patřičně najevo právě tou svou syrovostí.

Častokrát jsem četla, a on mi to sám potvrdil, že se po studiích na pražské Akademii musel vrátit na Hukvaldy. Já jsem v tom navíc vycítila i jakýsi pocit viny ze selhání, jak uvnitř těžce nesl, že, přestože Hukvaldy miloval, nežil v prostředí, které ho umělecky vyživovalo a vybrušovalo. Nicméně byl v uměleckém prostředí velmi ceněný. Účastnila jsem se mnoha jeho výstav a vernisáží. Asi nejsilnější zážitek jsem měla v Praze v Mánesu, kde se konala výstava k jeho sedmdesátinám a pak výlet do Kutné Hory, kde jsme společně navštívili výstavu jeho učitele z pražské akademie profesora Jana Smetany a setkali se zde se spoustou jeho spolužáků, starých přátel a současníků. Tam bylo jasné, že jeho dílo má váhu, byť on sám tomu možná někdy nevěřil. Jeho život měl v posledních letech pevný řád. Po prožitém deliriu tremens na počátku devadesátých let přestal pít a místo toho intenzivně maloval. Rána trávil v plenéru, u potoka pod kapličkou, dopoledne maloval Helenu v ateliéru, odpoledne chodil

na procházky a na kulečnicko do hospody, o víkendech měl v galerii otevřeno pro veřejnost. Často jsem ho potkávala právě při jeho procházkách po okolí – otrhaného, špinavého od barev, s pigmentem zažraným hluboko v kůži, zadumaného a ponořeného do svého světa. Při každém setkání mě radostně vítal a z jeho slov jsem vždy cítila velkou a upřímnou vděčnost. Snad to bylo tím, že někdo projevil zájem o jeho dílo i o něj samotného. A asi nikdy nezapomenu na slova a tón jeho hlasu, když mi pokaždé říkal: „Míšo, žer! Ty vůbec nežereš!“ A přitom jsem měla pocit, že mi sám mizí před očima.

Naše společná práce na knize *Antonín Kroča – malíř života a duše* byla důležitou kapitolou pro nás pro všechny, kteří jsme se na jejím publikování podíleli. A já jsem byla vděčná, za to, že mě nechal vstoupit a nahlédnout do svého světa. Do místa, kde se střetával chaos s genialitou, vztek s jemností a citlivostí, bolest s krásou. Dovolil mi být svědkem toho, jak malba prochází člověkem jako proud, a jak se

pak mění v obraz, který žije vlastním životem.

Jeho podivínství mi bylo až bolestně povědomé. Zpětně si uvědomuji, že ve mně často otevíral věci, které jsem v sobě dlouho nechtěla vidět. Závíděla jsem mu jeho schopnost říkat věci napřímo, bez společenských masek. To, co já držela v sobě, on uměl vyřvat do prostoru. Zároveň ve mně ale viděl jakousi čistotu a světlo, které jsem v sobě hledala a našla snad až nyní. Na mém posledním portrétu před pár lety, který zůstal někde mezi ostatními obrazy v ateliéru, jsem vypadala jako krásná Panenka Marie.

Můj blízký přítel, který Tondou viděl nedávno poprvé na fotografii, ho vystihl jedním slovem. Šaman. A já jsem si uvědomila, že svým způsobem takovým šamanem opravdu byl. Ve své temnotě, tvůrčím transu, extázi i pravdivosti byl svým vlastním druhem, který viděl to, co se jiní bojí zhlédnout, který skrze barvy a tvary vstupoval do světa, kam se jiní neodvažují a pomocí malby se s touto svojí citlivostí také vyrovnával.

Naše poslední setkání proběhlo před rokem, když dostal čestné členství Pobeskydského spolku přátel výtvarného umění a já jsem tam byla přítomná, abych krátce shrnula jeho život a dílo. Připadal mi unavený a nějakým způsobem smutný. Ale stále jsem měla pocit, že vidím člověka, který svůj život nese statečně, i přes všechny rány, které mu osud zasadil. Dnes, když už tu s námi není, cítím především hlubokou pokoru a vděk. Za to, že i když to s ním občas nebylo jednoduché, považovala jsem ho za takovou součást mojí pozemské duševní rodiny. Za to, že mi otevřel dveře do svého světa. Za upřímnost, syrovost, kterou pro mě bylo často těžké unést, za pravdivost, která občas bolela, ale byla opravdová a skutečná. A za všechny zkušenosti, které mi setkání a spolupráce s ním daly. S úctou na něj budu vždy vzpomínat.

Čest jeho památce.

Obec Hukvaldy vás zve
na vernisáž a pietní výstavu

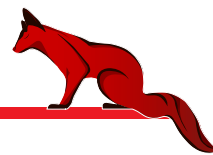
OBRAZOVÉ STŘÍPKY vzpomínková výstava ze soukromých sbírek ANTONÍNA KROČI

ve všední dny | dobrovolné vstupné

1. – 20. 2. 2026

vernisáž 2. 2. 2026 v 17:00
obřadní síň v Hukvaldském dvoře

H"DV"
HUKVALDSKÝ DVŮR

OTEVŘENÍ HUKVALDSKÉHO DVORA PŘIVEDLO DO OBCE DESÍTKY HOSTŮ

AUTOR: MONIKA VÁLKOVÁ, KOORDINÁTORKA AKCÍ NA HUKVALDSKÉM DVOŘE, FOTO VLASTIMIL BJAČEK

Hukvaldský dvůr se v pondělí 1. prosince odpoledne oficiálně otevřel veřejnosti. Knihovna, která se zde přestěhovala ze základní školy se sice otevřela už v květnu, ale zbytek prostor zůstával opředený tajemstvím. Po důkladných přípravách, plánování programu a zkoušení přišel okamžik, kdy se začali scházet první zvaní hosté – zástupci kraje, zastupitelé, starostové okolních měst a obcí. Pozvání přijali i architekti a projektanti z architektonického studia RMBA, místní podnikatelé, zástupci místních institucí, rodiče a prarodiče dětí, kteří se těšili na vystoupení v novém prostoru a také zástupci médií i veřejnosti.

Úvod oficiální části patřil v několika minutách pozhledání budově a symbolickému přestřižení pásky. Toho se ujal architektka Romana Mališ Bílková, starosta obce Luděk Bujnošek, náměstek hejtmána Jan Veřmiřovský a také ředitel Základní umělecké školy z Frenštátu pod Radhoštěm a její nové hukvaldské pobočky pan Vladimír Vondráček a biskup Martin David.

Po úvodní ceremonii si hosté prošli budovu. V knihovně je přivítala paní knihovnice Markéta Kološová s krátkým výkladem o tom, jak z původních sloužících avšak stísněnějších prostor dostala knihovna tento současný,

kulturní a otevřený interiér. V patře, které má celé pro sebe ZUŠ, prováděl pan ředitel Vladimír Vondráček. Návštěvníci mohli vidět ukázky z reálné výuky z hudebního i výtvarného oboru.

V obřadní síni v přízemí pak zazněly děkovné řeči a pokračoval program v podobě minikoncertů. Starosta Luděk Bujnošek připomněl náročnou cestu rekonstrukce a poděkoval všem, kteří se na projektu podíleli, Romana Mališ Bílková a Ondřej Eliáš mluvili o projektovém „dítěti“, které po osmi letech práce pouštět do světa, aby žilo. Za ZUŠ promluvil ředitel Vladimír Vondráček, pár slov

řekl i náměstek hejtmána Veřmiřovský. Celé odpoledne s lehkostí odmoderovala PR manažerka Zuzana Kalinová a nelehký úkol s organizací vystupujících žáků si vzal na starosti zástupce ředitele ZUŠ Marcel Lipták a jeho pedagogičtí kolegové.

Celého odpoledne patřilo jak krátkým hudebním pásmům žáků s učiteli, jak z Frenštátu, tak její nové hukvaldské pobočky. Pro hosty si žáci nacvičili moderní i tradiční skladby a zazněly mimo zpěvů také klarinety, flétny, kontrabas, kytara, harfy, klavír i další nástroje.

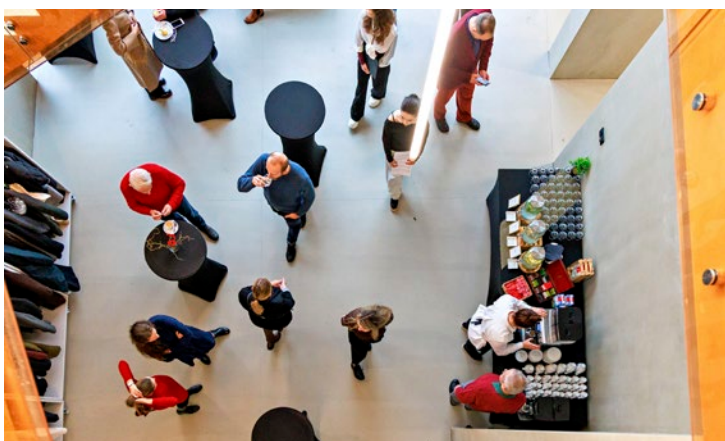

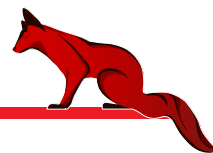
Na Hukvaldy za námi dorazili i zástupci médií z České televize, Televize Polar, TV Lašsko a Českého rozhlasu Ostrava, jejichž účast nás velmi mile překvapila. Valná většina z nich už totiž své reportáže o Hukvaldském dvoře natáčela právě v květnu, kdy se otvírala knihovna, a tak jsme rádi, že i otevření zbytku prostor bylo natolik zajímavé, že si na nás udělali čas.

Tímto bych chtěla celému týmu ze srdce poděkovat za nasazení, které tomuto odpoledni všichni věnovali. Díky nim byl program lákavý a velmi pěkně postavený, prostor byl velmi vkusně nazdobený, okolí budovy bylo uklizené a upravené, proslovy byly perfektně nazvučené a průběh celé akce bez problémový. Speciálně děkuji dámám z klubu seniorů, které se bez okolků pustily do pečení koláčků a za dopoledne – abychom je měli naprosto čerstvé – napekly desítky kusů. Celý prostor foyer provoněly tak, že se po nich jen zaprášilo. Nejen

na koláčky, ale na celé občerstvení, které pro hosty bylo nachystáno se ke mně dostalo mnoho pochvalných slov.

Hukvaldský dvůr čeká ještě kus práce a dlouhá cesta, než bude vypadat jako na vizualizacích. Přesto jsem ráda, že první konečně přebírá svou roli naplno. Věřím, že si prostor najde široké využití, nejen pro známé a zaběhnuté akce, ale i pro ty, které bychom v takovém prostoru nečekali, a které přinesou nový rozměr, novou energii. Prostor má velký potenciál a jsem přesvědčená, že se tu odehraje spousta zajímavých setkání, komorních koncertů, možná i drobných výstav a dalších projektů. Doufám, že se hned neokouká, a že bude žít energií sobě vlastní. Už teď si je možné prostor pronajmout a uspořádat v něm ať už soukromou akci, nebo zajímavou záležitost pro veřejnost. Hukvaldský dvůr je totiž připraven žít, růst a překvapovat. Teď je na nás, abychom ten prostor naplnili.

Obec Hukvaldy vás zve ve spolupráci s oblastním spolkem ČČK Frýdek-Místek na přednášku Lumíra Balhara

MÝTY V PRVNÍ POMOCI

aneb co hrdinové z televizní obrazovky dělají špatně a proč je lepší se jejich „radami“ neřídit.

ve středu

21. 1. 2026

od 17:00 | dobrovolné vstupné
obřadní síň v Hukvaldském dvoře

H"DV"
HUKVALDSKÝ DVŮR

VYHODNOCENÍ FOTOSOUTĚŽE "HUKVALDY V PODZIMNÍM HÁVU"

KATEGORIE DOSPĚLÍ, NAD 18 LET

Děkujeme všem za zaslání krásných fotografií. Porota to neměla jednoduché, Vybrat jen tři fotky z každé kategorie byl skutečně oříšek. Je vidět, že v obci je spousta talentovaných lidí se skvelým fotografickým okem a citem pro detail.

Soutěž byla čistě amatérská, bez účasti profesionálních fotografů, o to víc nás těší, kolik talentu na Hukvaldech máme. Některé snímky by klidně mohly zdobit náš občasník. Pokud se vám tedy přes rok, nějaká fotka opravdu povede, klidně nám ji pošlete na adresu

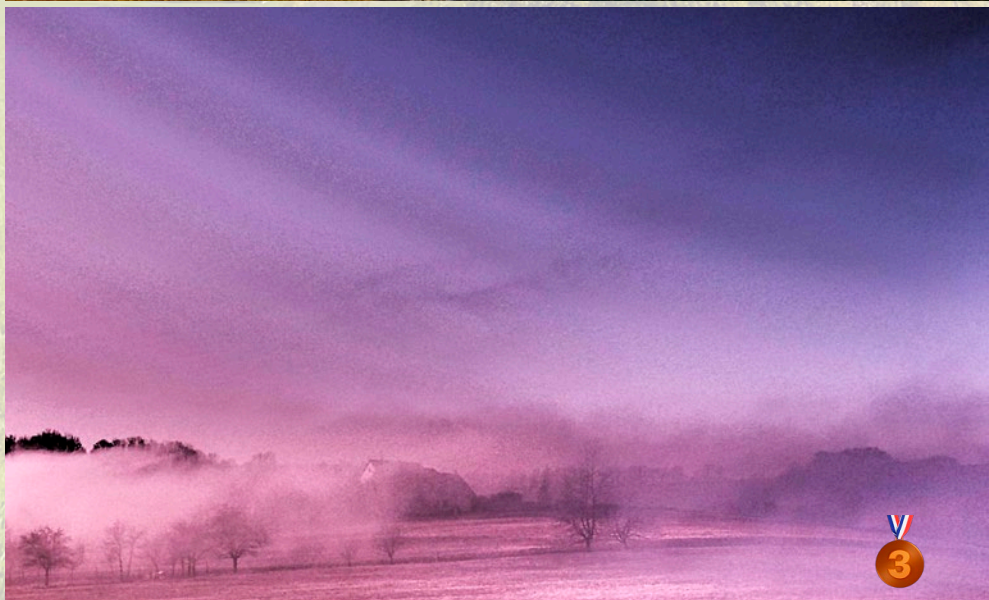
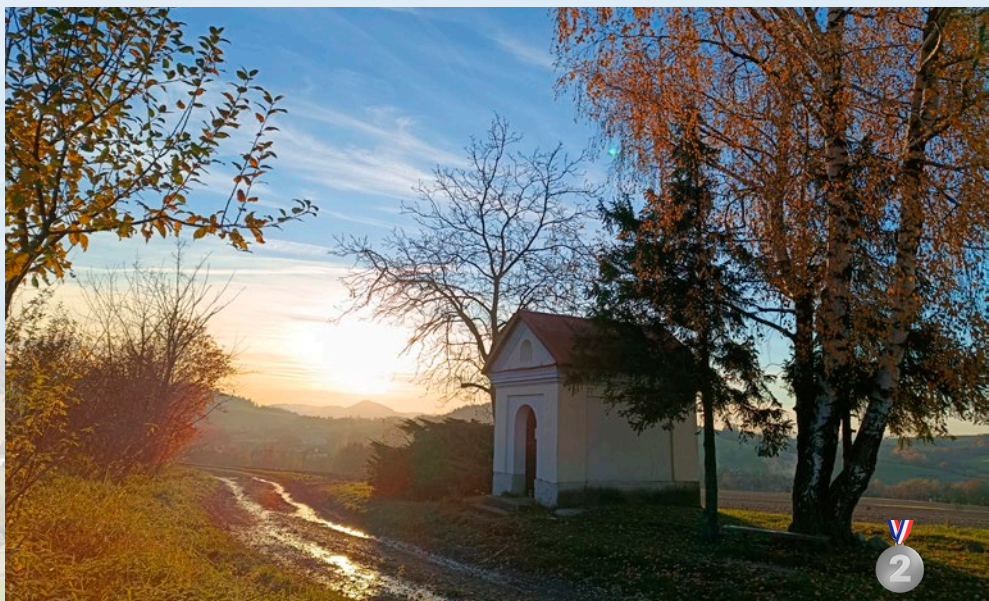
obcasnik@hukvaldy.eu.

Chceme aby občasník byl nás všech, a tím, že do něj přispějete bude podle nás více autentický, více Váš.

 1. místo
Valentýna Bujnošková

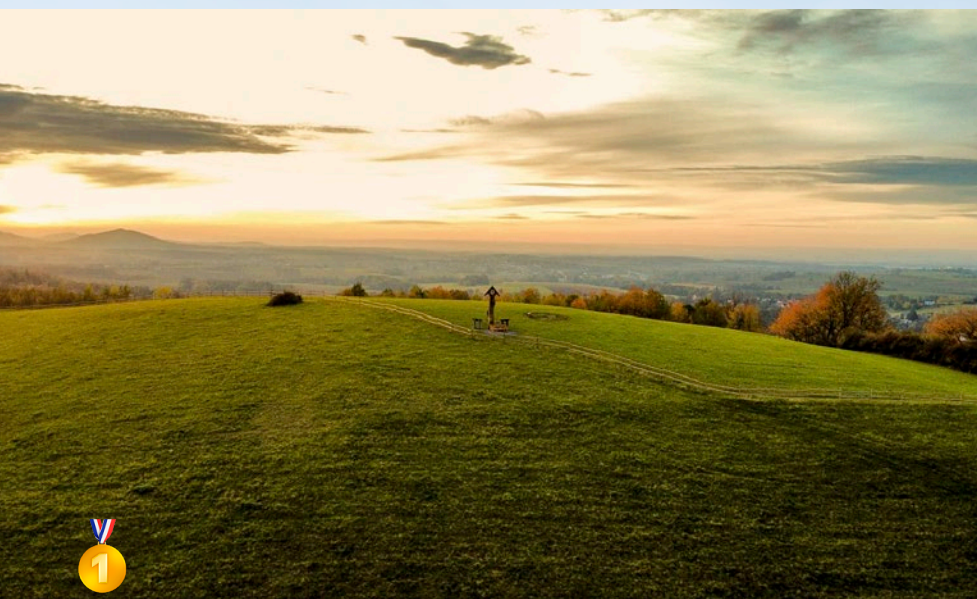
 2. místo
Lenka Rojíčková

 3. místo
Karel Šlosar

KATEGORIE MLÁDEŽ, POD 18 LET

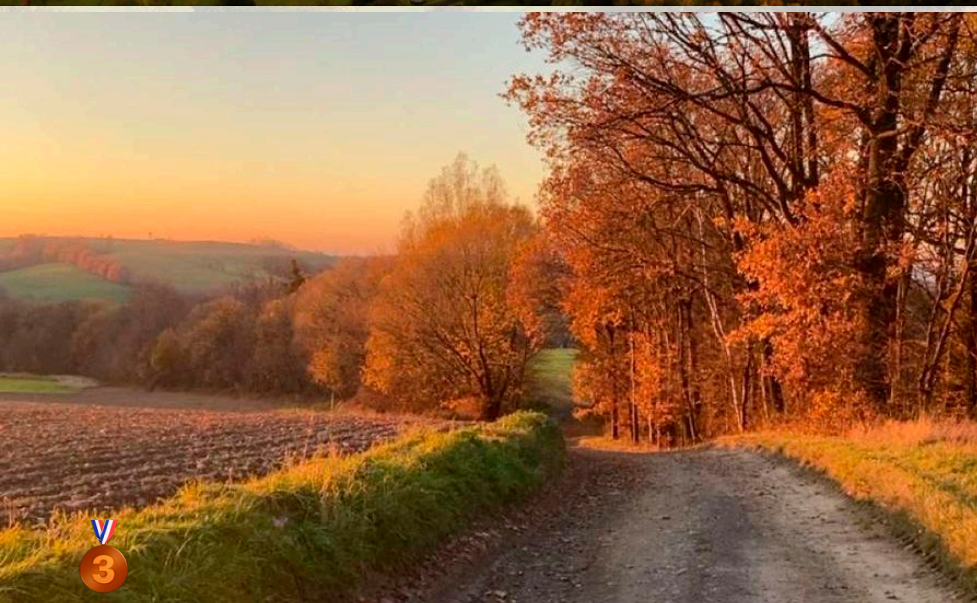

V mládežnické kategorii jasně zazářily snímky z dronů. Přišlo jich hodně, víc, než jsme čekali. Každá měla své kouzlo. Záběry z výšky dokážou zachytit širší pohled na krajinu, a to je tady u nás na Hukvaldech obzvlášť působivé vlastně v každém ročním období. Na podzim to byly barevné lesy a západy slunce z výšky vypadají jednoduše magicky.

 1. místo
Vojtěch Budák

 2. místo
Franta Hrček

 3. místo
Tereza Švandová

SKAUTI

PODZIMNÍ VÝPRAVA DO HODOŇOVIC (25.-28.10.2025)

AUTOR: VOJTA, PÁŤA, JANČA A KLÁDA

Sobota 25. 10. 2025

V sobotu ráno jsme vyjeli autobusem směr Hodoňovice na základnu, která se na následující čtyři dny stala Amerikou roku 1776.

Na místě dostal každý lísteček se jménem státu, podle kterého byl později rozdělen do týmu.

Po ubytování následovala venkovní hra, kde se účastníci podle svých států spojili do

týmů – vznikly „ambasády“ Číny, Francie, Španělska, Nizozemska, Portugalska a Velké Británie.

Po obědě (z vlastních zásob) jsme vyrazili k blízké pískovně, kde proběhla soutěž v co nejrychlejším rozvaření vody na ohni. Následoval delší výšlap, a po návratu první společná večeře – tortilly. Večer se nesl ve znamení vědomostní

hry Rizzkuj, při níž nás týmy překvapily znalostmi (nejen) americké historie. Část týmů už začala pracovat na volební kampani, ostatní se přidali ke kytarám či hráli florbal.

Neděle 26. 10. 2025

Den začal tradičním budičkem písní Ahoj slunko, bez nedělní rozcvičky. Po rychlém balení věcí na celodenní výpravu jsme společně vyrazili směr Frýdek-Místek. Cestou

podél řeky jsme dorazili ke Krmelci, kde vedoucí vysvětlili hru Golem – několikahodinové dobrodružství, během kterého děti plnily úkoly a vedoucí se je snažili chytat a přečíst jim číslo na čele.

Kolem 13:15 jsme se setkali u kostela a dali si klasický výpravový oběd – rohlíky se šunkou, sýrem či salámem. Pak jsme se přesunuli na

aquapark Olešná, kde si každý užil skoro dvě hodiny v tobogánech, ve vířivce, v bazénu nebo v sauně.

Po návratu na základnu nás čekala výborná večeře – guláš od Klepeta – a večerní program v podobě hádání písniček.

Pondělí 27. 10. 2025

Ráno začalo rozcvičkou zvlášť pro kluky a holky. Snídaně

byla sladká – buchty všech druhů. Dopolední program patřil hře Pizza, kde týmy sbíraly barevné lístky představující různé přísady a skládaly je do správných kombinací.

K obědu nás čekala tradiční „Klepetova dobrota“ – hamburgery s trhaným masem, které měly velký úspěch. Po poledním klidu následovala další hra, tentokrát Among Us v reálném provedení. Nevinní plnili

úkoly (nemrkání, nezasmání se, uvázání uzlu...), zatímco „vrazi“ se je pokoušeli nenápadně vyřadit.

Večer týmy dokončovaly své kampaně a proběhly volby. Překvapivě vyhrála SSSČ – Super skautská strana Číny, která byla odměněna čokoládou. Den zakončila výborná večeře – zapečené brambory.

sluníčko a po rozcvičce a snídani začal velký úklid. Nejprve si každý sbalil své věci, starší účastníci pak uklízeli celou základnu, zatímco mladší hráli hry venku a pak i v tělocvičně.

Kolem oběda jsme se sbalili a vydali na cestu k domovům.

Výprava se vydala a všichni se těší na zimní výpravu!

Úterý 28. 10. 2025

Poslední den nás přivítalo

RÁDCOVSKÝ KURZ

AUTOR: JURA & UZEL

O víkendu 7.–8. 11. 2025 proběhl další rádcovský kurz, kterého se zúčastnilo 14 účastníků – 6 Soviček, 4 Lišky, 3 Sršni a jeden Vlk. Po úvodním slovu a krátké debatě nad otázkou „Proč jsme se tu vlastně sešli?“ se programu ujali Uzel s Bětkou. Jejich tématem byli nováčci a hra jako klíčová součást skautského programu. A když je řeč o hře, tak jsme si jednu – Kaprovu – hned vyzkoušeli.

Další blok byl zaměřen na typologii členů družiny a tvorbě programu. Další částí byla ukázka, jak může vypadat kvalitní družinová schůzka a že není tvořena jen hrami, ale i dalšími činnostmi. Tím skončila oficiální část, zatímco ta neoficiální se protáhla až do noci.

Ráno jsme společně posnídali (kakao a koláčky) a pokračovali blokem o výpravách. Ten byl zakončen praktickou ukázkou přípravy výpravy. Kolem jedenácté dostali všichni účastníci osvědčení a kurz byl ukončen.

Je skvělé, že máme nové potenciální rádce a že starší členové ochotně předávají zkušenosti. Teď už se jen těšit na září, nové nováčky – a snad i novou klubovnu.

ZDRAVOTNICKÝ KURZ ZZA 21.-30.11.2025

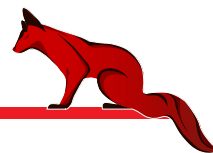
AUTOR: UZEL

Junák má velmi dobře propracovaný systém vzdělávání vedoucích, který se dá lehce připodobnit ke školnímu vzdělávání. Základní školou je pro nové vedoucí rádcovský kurz. Když získají první zkušenosti v oddíle či družině, pokračují na střední školu – čekatelský kurz. A pro zkušené vedoucí, kteří už mají za sebou několik let práce v oddíle a několik táborů, existuje vysoká škola: vůdcovská zkouška. Naši noví vedoucí mají právě za sebou první stupeň – rádcovský kurz (vizte výše).

Součástí vzdělávací „skládačky“ je také Zdravotnický kurz (ZZA – zdravotník zotavovacích akcí). Jeho cílem je rozšířit znalosti první pomoci a naučit účastníky správně ji poskytovat – nejen na táborech, ale i na dalších akcích.

Dvojice našich mladších vedoucích tento kurz absolvovala už loni, a čtyři další jej právě procházejí. Mají za sebou první víkend, kde si prošli anatomii, první pomoc, epidemiologii, výživu, hygienu, obvazovou techniku a pohyb a zátěž. A čeká je ještě druhý víkend, tentokrát zaměřený hlavně na praktické dovednosti – například resuscitaci či transportní polohy, lékárníčku, nebo také základy krizové intervence. Držme jim palce, ať kurz úspěšně zvládnou!

PODZIMNÍ AKCE TROJLÍSTKU

AUTOR: DRAHOSLAV BUDÁK A ELIŠKA ŠUGÁRKOVÁ

Detektivní odpoledne – říjen 2025

V sobotu 18. října jsme uspořádali pro děti napínavé Detektivní odpoledne. Malí detektivové se ocitli uprostřed případu ukradeného poháru, který zmizel za záhadných okolností. Na místě bylo hned pět podezřelých a úkolem dětí bylo projít různé stanoviště, sbírat důkazy a pečlivě vyhodnocovat stopy. Celá akce probíhala v Rychalticích, kde děti řešily šifry, hledaly ukryté indicie a vyslyšaly jednotlivé podezřelé. Postupně odhalovaly kousky příběhu, skládaly je dohromady a krok za krokem se přibližovaly k pravdě. Atmosféra byla skvělá, spousta smíchu, týmové spolupráce a zdravého soutěžení. Nakonec se detektivům podařilo odhalit pachatele a ukradený pohár zachránit. Děti měly obrovskou radost z úspěchu. Všichni si to užili a už teď se těšíme na další podobnou akci!

Výlet do Olomouce a na poutní místo Svatý Kopeček – listopad 2025

Volný den státního svátku 17. listopadu jsme letos využili k celodennímu výletu. Nejprve jsme si dopoledne užili spoustu atrakcí, především různých druhů trampolín, v JUMP FAMILY parku v Olomouci. Odpoledne jsme navštívili Pevnost poznání vybudovanou v areálu bývalé Korunní pevnůstky v Olomouci, která původně sloužila ke skladování dělostřelecké munice. Nyní se stala vědeckým muzeem vybudovaným k popularizaci vědy. V první historické expozici jsme se dozvěděli o vzniku pevnosti za vlády Marie Terezie. Druhá expozice nás provedla vodním světem, prošli jsme například maketou koryta řeky a seznámili se s vodním hmyzem nebo viděli zajímavé exotické akvarijní ryby. Ve třetí expozici jsme vstoupili do osmimetrové makety lidského mozku, mohli si zahrát 3D piškvorky či luštit různé šifry a hlavolamy. Odvážní si mohli vyzkoušet i gyroskop, díky jehož rotaci se mohli cítit jako piloti akrobatického letounu. Nakonec jsme se ponořili do světa světla a tmy a zjistili, jak světlo dokáže putovat vesmírem, jehož krásy a taje jsme objevili v sekci Kosmonautiky a astronomie. Poslední zastávkou našeho výletu se stalo poutní místo Svatý Kopeček, kde jsme naši akci zakončili společnou mší svatou, kterou sloužil náš pan farář Mgr. David Tyleček. Pozdě večer už za tmy jsme se vrátili domů unavení, ale plní dojmy. Na závěr chceme poděkovat Moravskoslezskému kraji, který naše volnočasové aktivity v letošním roce finančně podpořil, a také obci Hukvaldy.

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ 2025

AUTOR: DAVID TYLEČEK, FARÁŘ

Milí přátelé,
Vánoce jsou tady. Vánoce jsou všude! V televizi, na billboardech, ve výkladních skříních, v kostelích, v ulicích, na náměstích, na kelímcích s punčem, na ponožkách... Člověk aby se bál otevřít sardinky! Moderátoři v televizi se tváří povinně radostně a „svátečně“, z mnohých stran zaznívá, že máme prožívat „vánoční idylu“. Sentiment teče proudem...

Honba za „idylou Vánoc“ však přináší i své hořké plody. Místo vánoční pohody mají paradoxně mnohde navrch stres,

nepokoj a smutek. „Rodinné svátky“ jítří bolest lidí z rozpadlých rodin, lidí opuštěných a nezakotvených. Na vlně Vánoc se veze reklama, obchodníci, politici i kapelní zloději... Naše Vánoce se tak mění v karikaturu Vánoc původních. A někteří lidé tak začínají Vánoce (v jejich dnešní podobě) nesnášet...

Co jsou tedy Vánoce doopravdy, co vlastně o Vánocích slavíme? – Vánoce jsou dobrou zprávou, že se Bůh v Ježíši Kristu solidarizoval s lidmi. Nenarodil se do žádné idylly. První vánoční vůně se

nelinula ze speciální lampičky, ale byl jí trus ustájeného dobytka a zatuchlá sláma. Mocný Bůh přišel jako bezmocné dítě, bohatý Bůh se nechal uložit skoro nahý v chudých jeslích ve chlévě. To vše proto, abychom uvěřili, že nás neohrožuje, nevykořisťuje, že nechce nic pro sebe. To vše proto, abychom uvěřili, že má s námi dobré úmysly a plány. To vše proto, abychom uvěřili, že zná důvěrně naše životní podmínky, že nám rozumí, záleží mu na nás a má nás tak rád, že za nás vyměnil i nebeskou slávu...

A opravdu Dobrá zpráva je, že Bůh má dobré úmysly i se mnou a s tebou. Záleží mu i na tobě, rozumí ti a má tě rád. Neboj se ho proto svými slovy pozvat i do svého života! On chce být s tebou v každé tvé idyle i neidyle. V tom spočívají opravdové Vánoce.

„Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel, to je, Bůh s námi!“ (Iz 7,14)

Vánoce nám připomínají, že Bůh přichází nenápadně, skrze to, co svět přehlíží. Stromeček a betlém, umění, hudba, písně i tradice nás uvádějí do typické vánoční atmosféry, která je součástí dědictví našich společenství: atmosféry něhy, sdílení a rodinné blízkosti. Chcete-li tedy prožít opravdové Vánoce, nezapomínejte na to, že Bůh přichází, aby byl s námi, a prosí nás, abychom se starali o lidi kolem sebe, zejména o ty nejchudší, nejslabší a nejkřehčí.

Přeji Vám, abychom dokázali prožít krásu Vánoc v maličkostech – v darech, které máme, v lidech kolem nás, v tichých chvílích i obyčejného dne.

Tímto bych Vás rád srdečně pozval na Štědrý den do kostela sv. Mikuláše v Rychalticích, kde bude od 9 do 14 hodin možné přijít podívat se na náš betlém a odnést si domů plamen Betlémského světla. A večer pak i na „půlnoční“ do Rychaltic ve 20 hodin v kostele Sv. Mikuláše nebo ve 22 hodin do kostela svatého Maxmiliána na Hukvaldech.

Pokojné a požehnané svátky Kristova narození!

Zastav se v Betlémě

Přijďte si prohlédnout betlém ve vánoční atmosféře našeho krásně nazdobeného kostela.

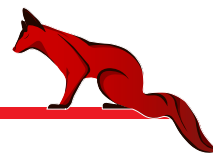
Odneste si do svých domovů Betlémské světlo.

24.12.

9:00 - 14:00

Kostel sv. Mikuláše v Rychalticích

Římskokatolická farnost
Rychaltice, Hukvaldy a Hájov

Vás srdečně zve na

Farní ples aneb Čaj o páté

Začátek plesu v 17 h ● Program od 18 h ● Tombola od 21 h

Občerstvení zajištěno ● V předprodeji možnost zakoupení večeře

Cena vstupenky je 150,- Kč ● Senioři 100,- Kč

Předprodej vstupenek 11.1.2026 od 9:00 do 10:00 v Společenském centru v Rychalticích
+ objednávky večeří

31. ledna 2026

Sál ZŠ a MŠ Leoše Janáčka

ZÁVODY HASIČSKÉ VŠESTRANNOSTI A BRANNOSTI

AUTOR: IVAN ROŽNOVSKÝ, VEDOUcí MLADÝCH HASIČŮ SDH RYCHALTICE

V kroužku mladých hasičů je již tradicí, že když přijde podzim, připravujeme se na závody hasičské všestrannosti a brannosti. Jedná se o závod v terénním běhu na 3 km, během nějž závodníci plní úkoly na stanovištích jako je střelba ze vzduchovky, šplh po laně, první pomoc, požární ochrana, orientace v přírodě, chování při mimořádných událostech a podobně.

Po poctivém tréninku jsme se zúčastnili okresního kola této soutěže 18. října v Zelinkovicích. V kategorii mladších žáků se mezi 27 družstvy objevila dvě družstva SDH Ryčaltice, družstvo B skončilo na 14. místě a družstvo A na skvělém 2. místě a spolu s vítězným Frýdkem postoupilo do krajského kola.

Starší žáci v konkurenci 23 družstev obsadili také 2. místo a do krajského kola doprovodili vítěznou Skalici.

Krajské kolo se konalo 8. listopadu v Jánských Koupelích u Vítkova. V konkurenci nejlepších družstev kraje skončili starší žáci ve složení Marek Pělucha, Václav Domčík, Amálie Sasínová, Eliška Pojslová a Matěj Kusák na 6. místě, mladší žáci v sestavě Natálie Smolíková, Vojtěch Voznica, Ema Čajánková, Oliver Opěla a Oliver Čajánek na 8. místě.

Děkujeme dětem a vedoucím za úspěšnou reprezentaci sboru a těšíme se na příští rok.

SOUTĚŽNÍ SEZONA MLADÝCH HASIČŮ

AUTOR: ŠÁRKA ROŽNOVSKÁ, SDH RYCHALTICE

V soutěžním roce 2025 jsme se s našimi mladými hasiči zúčastnili Moravskoslezské ligy mladých hasičů.

Liga se skládala z 15 soutěží z širokého okolí. Každé kolo se bodovalo zvlášť a postupně jsme sbírali body, které se průběžně sčítaly. Letos jsme měli družstvo mini žáků, 2 družstva mladších žáků a 1 tým starších žáků.

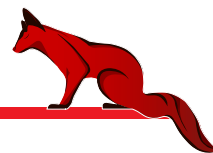
V kategorii mladších jsme z celkového počtu 21 přihlášených družstev obsadili s týmem A 2. místo a s týmem B 8. místo.

V kategorii starších žáků bylo v lize přihlášeno celkem 15 družstev. A naši starší se celou sezonu snažili a nakonec jim patřilo krásné 6. místo.

Celá soutěžní sezona byla zakončena 11. října v kulturním centru ve Frýdlantu nad Ostavicí, kde probíhalo slavnostní vyhlášení výsledků.

Za celý tým vedoucích a pomáhajících rodičů všem našim dětem gratuluji ke krásným výsledkům a přeji jim do příští sezony štěstí, zdraví a skvělé soutěžní výsledky.

MORAVSKOSLEZSKÝ POHÁR NA 100 METRŮ 2025

AUTOR: IVAN ROŽNOVSKÝ, SDH RYCHALTICE

Celkem čtyři závodnice v kategorii dorostenek se v letošním roce věnovaly tréninku a soutěžím v dis-disciplíně požárního sportu běh na 100 m s překážkami. V rámci této disciplíny se zapojily také do seriálu Moravskoslezského poháru a nevedlo se jim vůbec špatně. Nejúspěšnější byla Kristýna Oralová v kategorii mladších dorostenek, která ve třech závodech, kterých se zúčastnila, skončila na 3., 4. a 5. místě a v celkovém

součtu jí to stačilo na konečné 3. místo. Adéla Bednářová v kategorii středních dorostenek se zúčastnila všech 4 soutěží a skončila postupně na 7., 5., 4. a 8. místě, díky konzistentním výkonům jí to v součtu vyneslo 4. místo v seriálu. V kategorii středního dorostu se do poháru zapojily ještě Liliana Čajánková a Gabriela Pilárová, ty se však zúčastnily pouze jednoho kola. Kromě Moravskoslezského poháru se

děvčata zúčastnila také závodu českého poháru v Ostravě a postupových soutěží dorostu, o nichž jsem psal již v minulém občasníku. Liliana Čajánková a Gabriela Pilárová také pomáhaly družstvu žen z Oprechtic, které vyhrálo postupně okresní a krajské kolo a nakonec i mistrovství republiky. Děkuji za reprezentaci a věřím, že se dívky představí také v sezóně 2026 a třeba ještě vylepší své letošní výkony.

PODĚKOVÁNÍ POMOCNÍKŮM

AUTOR: ŠÁRKA ROŽNOVSKÁ, SDH RYCHALTICE

V sobotu 22. 11. jsme měli akci pro všechny naše pomocníky, kteří nám pomohli v roce 2025.

A tak jsme se v jednu sešli v hasičárně a jeli jsme společně na prohlídku do dolu Michal do Ostravy. Jelikož už je po sezoně, měli jsme průvodce jen pro sebe. Starší pán průvodce nás provedl po areálu, ukázal celou cestu horníka do práce. Byl do prohlídky tak ponořen, že se protáhla na 2 hodiny a my jsme už mrzli, protože část prohlídky byla venku. Nakonec nás propustil a my se zase

vraceli do hasičárny, kde bylo přichystáno bohaté občerstvení.

Po pár slovech starosty Ivana Rožnovského jsme mohli shlédnout fotografie z akcí, kterých jsme se letos účastnili.

Poseděli jsme, pobavili se, nechyběl plán akcí i na další rok. Snad nám v tom příštím roce bude přát více počasí, aby se nám třeba i ty kulturní akce pro naše občany lépe připravovaly.

Moc děkuji všem pomocníkům i těm, kteří v sobotu s námi nemohli být za jejich pomoc. Nesmírně si vážím toho, že ve svém volném čase přijdou a zdarma pomohou. Je úžasné, že i v dnešní uspěchané době, se tito lidé najdou.

Závěrem chci všem popřát hodně štěstí, zdraví, pohody a také krásný vánoční čas strávený v klidu a pohodě.

SVĚTOVÝ ÚSPĚCH V TFA

AUTOR: MARKÉTA KOLOŠOVÁ A ZUZANA FOJTÍKOVÁ, FOTO: ARCHIV MAROŠE BOŠELŮ

Disciplína, tvrdá dřina a skromnost. To jsou vlastnosti, které zdobí pětadvacetiletého Maroše Bošelu. Narodil se na Slovensku, v obci Polomka, a už od útlého věku si zamiloval hasičský sport, zejména pak soutěže Železný hasič a TFA (Toughest Firefighter Alive), v překladu Nejtvrdší hasič přežije). Jsou to extrémně náročné sportovní disciplíny, které v co nejrealističtějších podmínkách simulují práci hasiče při skutečném zásahu a prověřují jeho komplexní fyzickou zdatnost.

Když Maroš přišel studovat Požární ochranu na

ostravskou vysokou školu, rozšířil své působení i do České republiky, kde se stal aktivním členem SDH Rychaltice. Za podpory svého slovenského občanského sdružení HASIČ a SDH Rychaltice se jeho sportovní ambice posunuly na světovou úroveň. Díky své pevné vůli patří dnes Maroš ke špičce v náročných disciplínách Firefighter Combat Challenge a Firefit.

Je pro nás ctí, že díky podpoře SDH Rychaltice se logo našeho sboru letos objevilo na Světovém šampionátu v americkém Dallasu, kde se Maroš umístil na krásném 5. místě ve své kategorii.

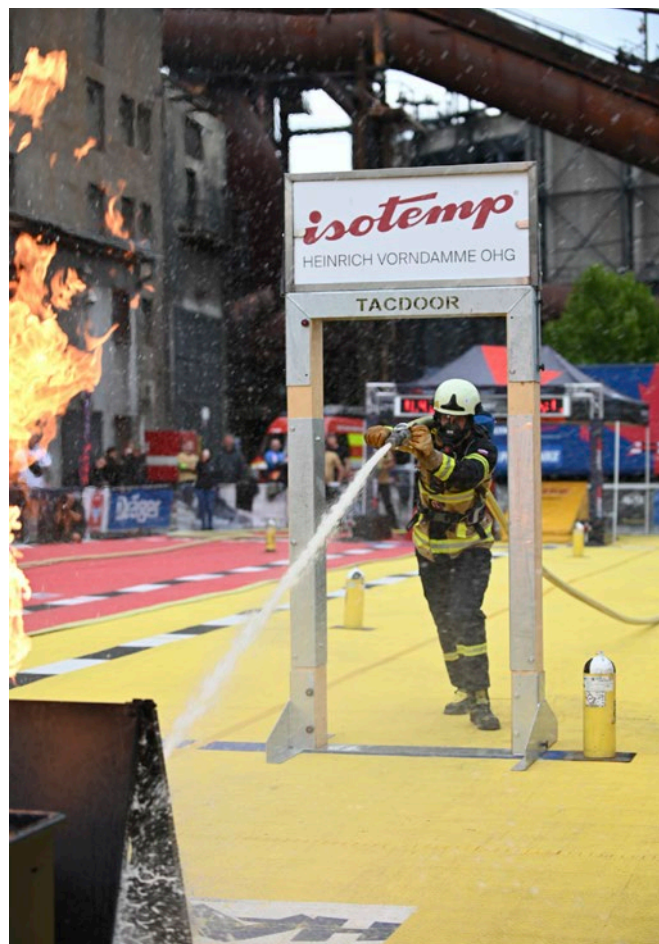
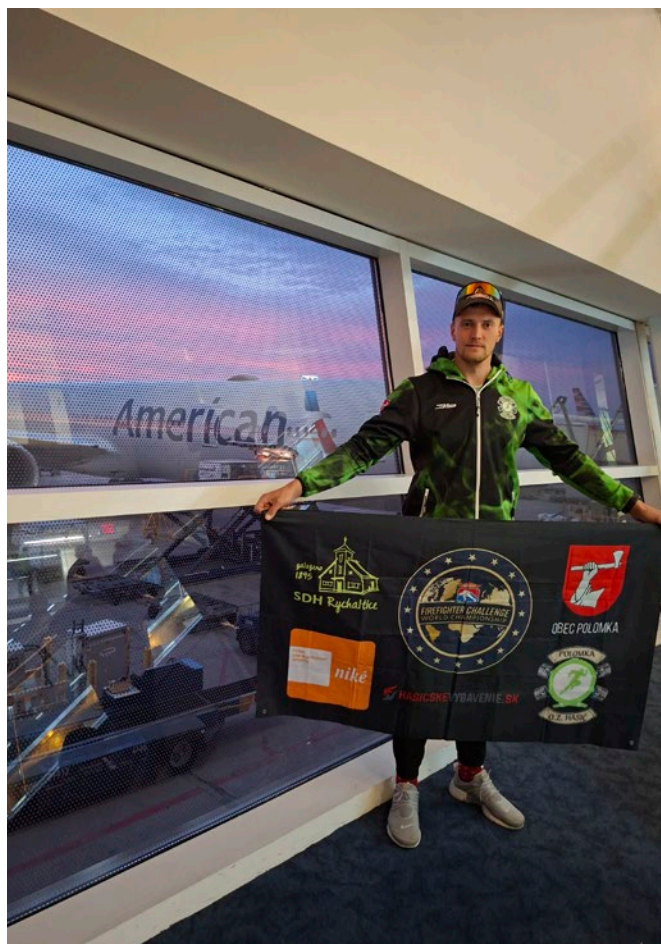
Od kolika let se TFA věnuješ a co tě k němu přivedlo?

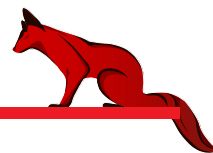
Disciplínám TFA sa venujem od 16. rokov, kedy som na strednej škole skúsil prvé tréningy a súťaže. Prvú plnohodnotnú sezónu som potom absolvoval o rok neskôr. Už od prvého tréningu mi bolo jasné, že je to šport, ktorému by som sa chcel venovať a možno v ňom aj zbierať nejaké úspechy.

Na čo všetko musí športovec tvojho rozsahu myslieť, aby podával tak skvelé výkony?

Ten základ je pomerne jednoduchý, tréning, strava

a dobrý spánok - jednoducho matematika a pritom tak zložitý a zdĺhavý proces. Všetko začína už po skončení predošlej sezóny. Pre mňa osobne je najdôležitejší odpočinok, či už mentálny ale aj fyzický. S prípravou začínam už asi 2 mesiace po skončení predošlej sezóny a v zimnom období ide hlavne posilovanie celého tela. V posilovni sa zameriavam na silový tréning a v neskorších mesiacoch prechádzam aj na viac dynamickejšie a výbušnejšie cvičenia. Druhov a variant tréningov je veľmi veľa a ja sa snažím to nakombinovať tak aby ma to hlavne bavilo a videl som v tom zmysel.

Dôležitou súčasťou sú aj doplnky stravy, ktoré napomáhajú rýchlejšej regenerácii. Pred vrcholovým podujatím sezóny kontrolujem veľa premenných. Napríklad príjem makro a mikro nutrientov, kvalitu spánku, hodnoty kľudovej a variabilnej srdcovej frekvencie.

Máš ešte v tomto sportu niejakou metu, ktoré bys chcel dosáhnout?

Jedným z cieľov, ktoré by som si ešte chcel splniť, je medaila z majstrovstiev sveta v disciplínach Firefighter Challenge. Pre mňa osobne je to konkurenčne asi najvýznamnejšia súťaž, v ktorej rozhodujú malé detaily a rozdiel pár sekúnd znamená aj rozdiel niekoľkých miest

v celkovom poradí. Tento rok to už skoro vyšlo, ale môj čas však na boj o medaile nestačil. Zabezpečil som si ním aspoň miesto v prestížnom klube LION'S DEN, ktorý združuje hasičov, ktorým sa podarilo prekonať v tomto športe magickú hranicu 100 sekúnd.

Co se člověku honí hlavou, když běží na světovém šampionátu a ví, že se taková příležitost už nemusí opakovat?

V prvom rade je to určite stres. Ja si myslím, že príliš veľa stresu môže človeka zabrzdiť, ale bez stresu človek stráca ostražitosť a pripravenosť, ktoré sú v takej rýchlej disciplíne určite potrebné. Najšť ideálny balans je podstatné pre

správne nastavenie mysle počas behu. Na druhú stranu cítim aj veľké zadosťučinenie, že ako ďaleko sa to dá dotiahnuť od obvyčajnej myšlienky a tvrdého tréningu niekde v malej dedine v Európe až na veľké podujatie v Amerike.

Je mezi závodníky TFA velká rivalita?

Rivalitou by som to nenazval. Hasiči sú v tomto fakt jedna veľká rodina. Väčšina je ochotná aj poradiť, prípadne požičiať aj nejaké časti výstroja. Samozrejme všetci chcú vyhrať, ale v prvom rade je to aktivita, ktorá nás spája. Takú podporu akú som zažil na finálovom behu v Dallase, keď proti sebe nastúpili najväčší favoriti a v cieľi si aj po prehre podali ruky a usmiali sa na

seba, tak to len tak nezažijete. Hasiči sú v prvom rade ľudia, ktorí sa rozhodli pomáhať iným ľuďom, ktorí tú pomoc potrebujú až potom sú to súťažiaci, ktorí prišli ukázať kto trénoval najviac a kto je najlepší.

Co ti můžeme popřát?

Jediné čo je pre mňa dôležité je zdravie. Ak má človek zdravie a vyhýbajú sa mu zranenia, tak je len na jeho odhodlaní a tvrdom tréningu čo dosiahne. Ako sa hovorí "šťastie praje pripraveným", takže ak máte natrénované, tak je to len vo vašich rukách ako s tým naložíte.

MJUZIKFESTOFFSKLENOFF

AUTOR: SLÁVEK KOVAL, SPOLEK HUKVALDSKÝ POTLACH

Tak to byl teda večírek - 4. ročník (6. 9. 2025) gastromultižánrového festivalu MjuzikfestoffSklenoff je minulostí. A že to byla jízda. Tentokrát jsme se vymanili z folkového žánru a zabrousili jsme do rocku a metalu. K tomu 3 mládežnické kapely. Hukvaldské spolky navařily a napekly dobroty pro lidi, kteří si našli čas a zabrousili na tuto akci. Děkujeme přátelé, že chodíte na akce, které pro vás připravujeme. Děkujeme obci Hukvaldy, že nás podporuje.

CESTOVATELSKÁ PŘEDNÁŠKA ŽIVÁ AFRIKA

AUTOR: SLÁVEK KOVAL, SPOLEK HUKVALDSKÝ POTLACH

V neděli 26. 10. 2025 jsme pořádali již 3. cestovatelskou přednášku v tomto roce. Tentokrát jsme si pozvali pana Jirku Sedláře, který nás seznámil s expedicí Živá Afrika, která se odehrála před 30 lety, přesněji 14. dubna 1994. Osm členů výpravy projelo 16 afrických zemí ve vozidlech Tatra 815 a UAZ Tuareg, ujeli přes 33 000 km. Šlo o poslední expedici, kterou podpořila automobilka Tatra z Kopřivnice. Během cesty doručili účastníci expedice humanitární pomoc do Rwandy po genocidě. Expedice skončila po osmi měsících cesty 6. prosince 1994. Vrátilo se jen 6 členů expedice, protože 2 členové zahynuli tragicky při pokusu přeletět na rožale nejvyšší horu Afriky Kilimandžáro. Přednášející Jirka Sedlár se expedice účastnil jako mechanik a řidič doprovodného vozu UAZ Tuareg. Ve své dvouhodinové přednášce nás seznamoval s dalšími zajímavostmi expedice.

HUKVALDY ROZEZNĚLA HUDBA

AUTOR: SPOLEK HUKVALDSKÝ POTLACH

V sobotu 8. 11. 2025 se ve společenském sále Základní školy Leoše Janáčka uskutčnil už 7. ročník hudebního festivalu Hukvaldský potlach. V místním sále se setkaly a propletly různé hudební žánry - od folku a kytarových instrumentálek, přes rock, závan šansonu až po legendární bluegrassové hvězdy. Ale pojďme pěkně popořádku.

S úderem 14. hodiny festival zahájila skupina Sananaj slovy své písně "Račte vstoupit do sálu". A od začátku bylo jasné,

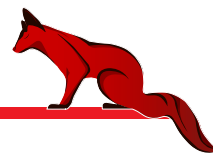
že dnes si příznivci dobré hudby přijdou na své. Mladé trio diváky pobavilo melodickými písněmi, rozesmálo dialogem mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem a potvrdilo, že vyrůstá nová folková generace muzikantů.

Dalším vystupujícím bylo kytarové duo Minestrone, které představilo svoje autorské instrumentální skladby. Byla to radost zaposlouchat se do tónů, které tito kytaroví mágové dokázali ze svých kytar vykouzlit. I když tím - slovy našich

moderátorů - zajisté snížili přítomným kytaristům v publiku jejich sebevědomí.

Ota Maňák a Nikola Cenková ve svém vystoupení kombinovali jak písně převzaté (od Zuzany Navarové nebo Marie Rottrové) se svými autorskými. Ale v každém případě platilo, že každá z nich byla doslova balzám na nervy a pohazení po duši. A poselství jedné z písní - s přáteli zvládneš cokoli - si můžeme odnést i do svých všedních dnů.

A pak se na pódiu objevilo zjevení - a to

nejen díky plexisklu, oddělující bubeníka od zbytku kapely (což bylo důležité kvůli dobrému nazvučení). Nastala rocková smršť s kapelou Getaway. Ačkoliv se jedná o velmi mladou kapelu (věk členů je 14-18 let), jejich vystoupení bylo dechberoucí. Zpěvačka Veronika Pospíšilová dokázala svým hlasem publikum v úžasu přilepit do židlí a dala jim zapomenout na to, že se právě nacházejí na folkovém festivalu. Kapela je z Frýdku-Místku a tróufáme si tvrdit, že o nich ještě uslyšíte. Velmi trefně to okomentoval nestor folkové muziky na Moravě pan Milan Kaplan : „Tak nějak navíc jsem viděl dva neuvěřitelné mladé talenty (talentky), které byly až tak nabušené, že se dech tajil při pomýšlení, kam až můžou dojít a na druhé, jak jiný život je nejspíš čeká. Při zpěvu šestnáctileté zpěvačky kapely Getaway jsem na ni doslova a příslovně *čuměl, jak tele na nové vrata*“.

Rockovou nálož vystřídala 10 letá Rozárka Senohrábková, která ukázala, že

se velkého sálu, ani publika nebojí. Cesta z Benešova u Prahy na Hukvaldy byla daleká a tak ze všech hudebních nástrojů, na které Rozárka hraje, si přibalila jenom kytaru. A ať už svoje vlastní písničky nebo převzaté písničky svých oblíbených zpěvaček (např. od Ewy Farné) naservírovala publiku s obdivuhodnou jistotou a sebevědomím.

Poprvé se u nás objevila zahraniční kapela (a snad ne naposled) a my jsme moc rádi přivítali kapelu Moruša, která dorazila ze Slovenska. Publikum zaujaly jak jejich šansony, tak i svižné písně, roz-tancovávající publikum. A věřte - titulky pro překlad ze slovenštiny opravdu ne-byly potřeba.

O poslední vystoupení festivalu, zlatý hřeb, se postarala bluegrassová kapela Cop. Ač - dle slov Míši Leichta - na Lašsku často nevystupují (přece jen je to z Plzně poněkud dálka), v publiku na jejich vystoupení čekala velká spousta fanoušků.

Kapela se jim odměnila jak staršími a ověřenými písničkami, tak i těmi nejnovějšími. A co může být pro kapelu větší ocenění, než když si hit „Těch pár minut“ zazpívá společně celý sál? Nebo když se po skončení rozchází spokojení návštěvníci, s úsměvem a písní Tennessee waltz na rtech?

Za spolek Hukvaldský potlach bychom chtěli poděkovat všem návštěvníkům, kteří přišli na festival strávit příjemné odpoledne a večer. A velké poděkování patří obci Hukvaldy, základní a mateřské škole, našim skautům, našim podporovatelům, příznivcům a dobrovolníkům, bez jejichž pomoci by to opravdu nešlo. A pokud vám už kruží v uších po další muzice, budeme rádi, když zavítáte k nám na Hukvaldy 28. března 2026, kdy pořádáme další hudební akci pod názvem Pocta Haně Hegerové.

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ

AUTOR: SPOLEK HUKVALDSKÝ POTLACH

Zaplněné hlediště školního sálu na Hukvaldech (3. 10. 2025), spokojení diváci, nadšení herci. Co víc si přát. Vždy když pořádáme divadlo, nevíme dopředu, zda se divadelní hra bude divákům líbit, jestli nešlápneme vedle. Podle ohlasů od diváků i herců se nám daří vybírat divadelní hry, které baví a táhnou. Ochotnické divadelní spolky z regionu - to je záruka kvalitní kultury, kvalitní zábavy. A to platí i o divadle Divoch z Vřesiny, které nás maximálně pobavilo s krásnou komedií Mezi nebem a zemí. Přátelé, děkujeme, že chodíte na kulturu, kterou pro vás připravujeme - to nás baví a naplňuje.

CYKLISTICKÝ ZÁJEZD OKOLO MOHELNICE 2025

AUTOR: FRANTIŠEK SUCHOMEL

Letošní volba na podzimní cyklistický zájezd padla na okolí města Mohelnice. Hukvaldským turistům tenhle kout Českomoravské země není neznámý. Zábřežsko a jeho okolí už prozkoumávali i pěšími výlety. No a právě krása a rozmanitost kopečků Zábřežské vrchoviny na jedné straně a nekonečné roviny Litovelského Pomoraví na straně druhé slibovaly výlet, kde si každý cyklista najde to své.

Naložení kol proběhlo bez sebemenších problémů 11. září v podvečerních hodinách v areálu sběrného dvoru v Rychalticích. Připadá mi, že nakládky jsou rychlejší a rychlejší díky sebranosti celé party. Naloženo, uklizeno, uzamčeno. Jen ta předpověď počasí. Téma, které se při nakládce probíralo. No uvidíme.

Je 12. září ráno a vyjíždíme od hotelu Hukvaldy. Postupně nastupují účastníci cyklozájezdu a ve sběrném dvoře připojujeme připravený vlek

s koly za autobus. Proběhnou poslední kontroly a už si to šineme po dálnici směr Olomouc, kde je na benzínové stanici u motorestu U zlaté křepelky první zastávka na ranní kávu od našeho skvělého řidiče Luboše. Začíná mrholit, ale předpověď na celý víkend slibuje počasí jak na houpačce. Kolem desáté hodiny jsme ve Štítech, kde vykládáme kola. Mrholení ustává a ve směru našeho výletu se objevuje modrá obloha. Cyklisté se po malých skupinkách pomalu rozjíždí směr skokanské můstky Acrobat park Aleše Valenty. Odtud se někteří vydávají po lesních, místy rozbahněných cestách přes Jedlí a jiní údolím říčky Březná až do Hoštejna. Výšlap na bývalé hradiště Hoštejn s Památníkem dostavby železnice Praha-Olomouc nesmí chybět. Jako zpestření výstupu k obelisku jsme měli doprovod stádečka asi 15 hnědých koz, které měli chlívěk kousek pod

vrcholem. Pomalu se do našeho zástupu začaly vzorově zipovat, protože moc dobře věděly, že je na vrcholu něco dobrého ze svačiny od turistů určitě čeká. Výhledy do údolí řeky Moravské Sázavy a pro milovníky železnice na celý železniční koridor i s tunelem určitě stály za ten výšlap. Z Hoštejna uhnáme po cyklostezce kopírující meandrující řeku Sázavu až do Lupěného. Cvaknout pár fotek lokomotivy v železničním skanzenu a po silnici začínáme nabírat první výškové metry směr Dolní Bušínov. Na rozcestí Mezi přehradami nevolím trasu přes Krchleby, protože je to zrádný kopeček, který prověří celoroční přípravu cyklistů bez motorku mezi šlapátky, ale pokračujeme údolím přes vrchol Jahodnice až do Maletína. Po domluvě a ujištění slovy „jedte za mnou, já to tady znám“ se přidávají i některé hukvaldské cyklistky, takže cesta do kopce ve skupině hned jinak

ubíhá. Za odměnu nás čeká několikakilometrový sjezd až pod věznici Mírov. Kdo si chtěl prohlédnout bývalý hrad Mírov zblízka, musel na dnešní trase ještě jednou šlápnout do pedálu. Pár narychlo udělaných fotek i přes výslovný zákaz na tabulích, jsou o to cennější. A jako bonus na náměstí pohostinství Podhradí těsně před otvíračkou. Někteří volili rychlého lahvače od vietnamského obchodníka s potravinami, jiní obsadili plot a očima se snažili posunout ručičky hodin za 13 hodin. O to radostněji zazněla do uší věta od paní s metlou „chcete jít dál?“. Pivko přišlo vhod, protože dnešní trasa žádné jiné občerstvení nenabízela. Z Mírova je to do autokempu Mohelnice, kde jsme ubytováni co by kamenem dohodil a hlavně pěkně z kopečka. A komu to dnes nestačilo, odskočil si zařadit v Motoristickém sportovním areálu Mohelnické lomy.

Ubytování je v chatkách po dvou a po čtyřech, toalety a sprchy s teplou vodou na dosah, tak jako i restaurace, kde máme domluvené večeře a snídaně. Po večeři máme k dispozici venkovní posezení, kde narážíme bečku s pivem, kterou zasponzorovala paní Jaruška Červenková. V příjemné atmosféře pak hodnotíme dnešní výlet a vzpomínáme i na předešlé turistické akce. Ráno 13. září je opět uplakané. I přes déšť, po snídani vyrazíme autobusem směr Hoštejn, kde má začít dnešní trasa. Výška autobusu nás však donutila k drobné

úpravě trasy a začínáme vykládat kola na malé točně u vlakové zastávky Krasíkov. Za ustávajícího deště společně vyrážíme do kopců směr Petrušov. Já se s kamarádem Petrem Špakem však za vesnicí Koruna oddělují od celé skupiny a volím návštěvu svojí rodiny v Zábřehu na Moravě. Všichni ostatní pokračují dle naplánované trasy přes Staré Město do Moravské Třebové, kde se dělá první zastávka v příjemné restauraci Excalibur. Výborné jídlo a skvělé pívko bylo známkou dobré volby. Po jídle a po prohlídce centra města se vyráží po cyklostezce údolím říčky Třebůvky. Cesta míjí zříceniny hradu Radkov, Cimburk, Vraní Horu a tvrz Vranovou Lhotu. Hrad Bouzov se však minout nesmí. Prudké stoupání a převýšení 141m ubírá poslední kapacitu baterky elektrokol a poslední síly cyklistů bez baterky. Ale co. Z Bouzova už je to kousek a zase za odměnu z kopce. Někteří volí výstup na vyhlídkovou věž Bouzov jiní jen pívko na nádvoří. Z Bouzova ještě zastávka v cukrárně v Lošticích, kde mají výborné pochutiny a zákusky z tvarůžek. A protože

je 18 hodina mnozí místní dobroty ani nestihli ochutnat. Po výletu nás všechny čeká v kempu výborná večeře. Díky počasí, které se opět dopoledne udobřilo vyšel výlet na výbornou a my mohli zase po večeři společně posedět a popovídat si u pěnivého moku sponzorovaného tentokrát pány Miloše a Zdeňka Hubeňákovými. Byla opět dobrá zábava a to už i při přípravách na večerní posezení, kdy se muselo nouzově vyřešit napojení osvětlení pozezení a hlavně napájení výčepního agregátu. Ale díky znalostem zúčastněných, dostatku elektrikářů a vercajku na zájezdu, se provedly úpravy a přesuny stávajícího osvětlení, samozřejmě dle platných norem ČSN. V neděli 14. září je ráno počasí jako přes kopírák z předešlých dní. Probouzíme se do deště, který po snídani a nabalení věcí do autobusu, kolem 9 hodiny ustává a objevují se první kousíčky modré oblohy. Na kolách se vyráží individuálně Litovelským Pomoravím do Olomouce, kde v místní čtvrti Řepčín u minipivovaru Twinberg proběhne nakládání kol.

Většina dnešní trasy vede po cyklostezskách v nádherné přírodě lužních lesů s výhledy na řeku Moravu. Nechybí ani zastávky na doplnění pitného režimu a něco dobrého na zub. Litovel, známá jako Moravské Benátky díky šesti ramenům řeky protékající městem, včetně Nečizu pod náměstím a radniční věží. Půvabná místní hospůdka Starý mlýn v Hynkově, infocentrum Šargoun s expozicí o včelařství a samozřejmě nesměla chybět i návštěva Domu přírody Litovelského

Pomoraví. Tady si člověk mohl dát skvělou kávu s domácím štrůdlem, ale i projít si areál s galerií uměleckých děl v přírodě, která slouží k odpočinku, relaxaci i rozhledu po krajině. Závěr trasy byl u minipivovaru Twinberg, kde jsme se postupně všichni sjížděli. Okusili jsme zde něco málo z nabídky piv, někteří k tomu přidali i něco z grilu, zabezčený hermelín nebo pro tento kraj typický tvarůžkový tatarák. Blížila se 16 hodina proto jsme začali nakládat kola a chystat se k odjezdu. Nesměla chybět ani společná fotka a mohlo se vyrazit k domovu.

Tady bych už jen chtěl poděkovat panu Jirkovi Pěluchovi za přípravu tras a zajištění skvělého ubytování, řidiči Lubošovi za bezpečnou jízdu, sponzorům pitného režimu zájezdu panu Miloši a Zdeňku Hubeňákově a paní Jarce Červenkové a všem účastníkům cyklozájezdu za dobrou náladu.

PO ZAROSTLÉM CHODNÍČKU - SPADANÝM LISTÍM

AUTOR: JIŘÍ STRAKOŠ

Podzimní pochod se konal 18. října 2025. Počasí bylo skoro celý měsíc nevlídné a deštivé, na sobotu bylo hlášeno, že se konečně ukáže sluníčko. Předpověď se nemýlila, ráno ještě přšelo, ale v 9.30 hodin, kdy byl hromadný start se opravdu ukázalo a přivítalo 163 účastníků. Hůrky i obora zbarvená do podzimních barev se ve slunečním svitu ukázala v celé parádě a nabídla malebné pohledy do krajiny Leoše Janáčka. Na startu se registrovali i vzdálení turisté z Brna, Prahy, ale i ze slovenské Turzovky. Pochodující přivítal Martin Raška. Potěšil nás i nový správce hradu pan Bitter, který opět zajistil bezplatný vstup pro registrované. Možnost navštívit dominantu naší obce využilo 32 turistů, kteří si mohli prohlédnout hrad a pokochat se nádhernými výhledy.

Poděkování patří výboru a všem, kteří se podíleli na přípravě a zajištění pochodu: Michaela Hrčkové, Ivaně Hrčkové, Miroslavu Bitterovi, Aleši Drlíkovi, Pavlu Bernatskému, Obci Hukvaldy a Muzeu Beskyd Frýdek-Místek p. o. A taky organizátorům na startu: Anetě a Kateřině Bernatské, Ondrovi a Libuši Strakošovým a Aleně Raškové.

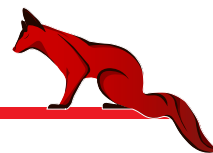
PROCHÁZKA PO NAUČNÉ STEZCE L. JANÁČEK OČIMA DĚTÍ

AUTOR: KATEŘINA BERNATSKÁ

V sobotu 8. 11. 2025 jsme se před oborní bránou sešli v docela velké skupině – bylo nás sedmnáct. Dvanáct turistů přijelo z Ostravy. Ti už měli cestu z Palkovic, přes Hukvaldy a naučnou stezku za sebou. A pět z nás byli turisté z Hukvald, kteří teprve startovali. Vyrázili jsme kolem půl třetí směrem na Korýtku. Pak jsme pokračovali přes Fojtovy vrchy až ke zvoničce. Tam jsme se rozdělili a každý šel dál svou cestou. Cestou nás překvapilo moc milé setkání – potkali jsme dva koníky s jejich majiteli. Přijeli až z Ostravy a čekala je ještě stejná cesta zpátky. Celá procházka byla moc příjemná. Měla krásnou podzimní atmosféru a bylo fajn strávit odpoledne venku.

II. FOTBALOVÝ KEMP HUKVALDY 2025

AUTOR: JOSEF WILCZEK, TJ SOKOL HUKVALDY

Kemp probíhal od 25. srpna do 29. srpna 2025 v malebném prostředí obce Hukvaldy. Kempu se zúčastnilo celkem 31 dětí, které měly možnost rozvíjet své fotbalové dovednosti, posilovat týmového ducha a zažít pestrý program plný sportovních i společenských aktivit.

Každý den byl rozdělen do několika bloků, aby děti měly dostatek času na trénink, odpočinek i zábavu. Začínal lehkou rozvíčkou a společným nástupem, kde se stanovily cíle na daný den. Dopolední i odpolední tréninky byly zaměřeny na rozvoj základních fotbalových dovedností, jako jsou přihrávky, vedení míče, střelba, obrana a týmová spolupráce.

Tréninky vedli zkušení trenéři - Pavel Zajíček, David Žurovec, Josef Wilczek a Ondřej Hanzel (trenér FAČRu, který nám v úterý a ve čtvrtek předvedl zajímavá cvičení a soutěže). Ve čtvrtek odpoledne nás navštívil hráč Baníku Ostrava a mládežnický reprezentant ČR Jirka Míček. Děti měly spoustu dotazů a po besedě mají další motivaci na sobě pracovat.

V průběhu kempu měly děti vyhrazený čas i na odpočinek. Uskutečnil se výlet s koupáním v Ondřejnici, některé z dětí okusily její vodu dokonce poprvé.

Na závěr kempu proběhlo vyhodnocení, kdy každé dítě obdrželo pamětní medaili a drobné odměny za účast, nasazení a sportovní výkony. Vyvrcholením byl závěrečný turnaj rodičů s dětmi. Kemp byl hodnocen velmi pozitivně – děti si odnesly nové zážitky, přátelství i chuť dále se věnovat fotbalu. II. Fotbalový kemp Hukvaldy 2025 tak splnil svůj účel a přispěl k rozvoji mladých sportovců.

TJ Sokol Hukvaldy hledá dále nové fotbalisty. Srdečně jste zváni na tréninky každé pondělí a středu od 16:30 do 18:00 hod na hřišti TJ Sokol Hukvaldy (ročníky 2020 a starší). Vezměte tatínka nebo maminku a přijďte si zahrát, pobavit se a poznat nové kamarády. Rádi Vás mezi námi přivítáme.

SPORT MÁM JAKO ŽIVOTNÍ MOTOR, ŘÍKÁ TOMÁŠ KLÁŠTERKA

AUTOR: MONIKA VÁLKOVÁ, FOTO: ARCHIV TOMÁŠE KLÁŠTERKY

Rozhovor s Tomášem Klášterkou ukazuje člověka, který se sportu drží celý život. Ne kvůli výkonům a časům, ale kvůli potřebě hýbat se, zlepšovat se a neztratit disciplínu. Prošel si cestou od fotbalu přes činky až po výkonnostní cyklistiku, běh a v letošním roce vše spojil v několik překonaných triatlonů. Během své cesty nasbíral tituly, zranění i zkušenosti, které se nedají koupit. A je na něm krásně vidět, že život v padesáti nekončí, ani zdaleka.

Kdo je Tomáš Klášterka? Můžeš se nějak čtenářům představit?

Jsem rodilý Brušperák. Do Rychaltic jsem se dostal díky mojí sestře Monice, která se tady provdala. I díky ní jsem objevil Palkovické hůrky. Líbila se mi zahrada, kterou měli nad domem. Trvalo mi deset let, než jsem ukecal Františka Příbyla, aby mi kus zahrady prodal a já si tady mohl postavit dům. Profesně se motám

kolem železa celý život, jsem vyučený zámečnický – mechanik opravář strojů a zařízení. Pracoval jsem na Nové huti, pro Technosvár, jako živnostník jsme s tátou stavěli ploty, brány, zabezpečení pozemků a i jako subdodavatel pro stavbu cest. Teď pracuju jako přípravář v Linetu ve Fryčovicích. Sport mě provází stejně vytrvale jako práce, od fotbalu přes činky a kolo až po běh, který mi dnes dává největší svobodu.

Co tě přivedlo ke sportu? Rodiče, partnerka, vlastní motivace?

Rodiče to nebyli, byl jsem spíš hyperaktivní dítě a pořád venku s klukama na zahradách a polích. Na základní škole jsem hrál fotbal, dostal jsem se až do krajského přeboru. V 7.–8. třídě jsem od fotbalu odešel a začal posilovat. Vypadal jsem tehdy skoro strašidelně – 45 kg a 150 cm není na kluka moc. Moje sestra Monika byla a pořád je hubená, ale přesto i při mém úsilí a váhách vypadala pořád lépe než já.

U činek jsem vydržel do 25 let. Jsem dvojnásobný mistr Moravy v benchpressu, zvedal jsem kolem 200 kg se stop-tlakem. Pak přišlo zranění ramene a k činkám jsem se už nevrátil. Zhubl jsem 35 kg a přesedlal na kolo, nejdřív aktivně, pak i závodně. Na silničním kole jsem jezdil 16 sezón a najel určitě přes 200 000 km. Po stavbě domu, narození syna a pětileté pauze jsme s mojí ženou Verčou začali chodit na túry. Za covidu už mi to bylo málo, koupil jsem

boty a začal běhat. Bez zkušeností jsem se hned zúčastnil svého prvního maratonu v Jistebníku. Bez přípravy jsem skončil 3. s časem 3:17. Dneska vím, že to byla přehánka a maraton by se měl běhat až jako závěr aktivního tréninku.

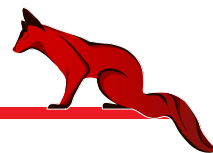
Kdybys ses mohl vrátit na začátek, co bys sis vzkázal?

Asi to, abych obešel činky. Sice mi daly disciplínu a vůli posouvat výkon, ale zvedat váhy v takto nízkém věku mi společně s pozdější stavbou domu sebraly určitou část pružnosti páteře, nyní mám výhrěz ploténky, který lékaři sledují, ale občas mě dokáže potrápit. Rovnou bych asi skočil na kolo a víc se věnoval pohybu na čerstvém vzduchu.

Jak vypadá tvůj běžný den? Jak často se věnujete sportu?

Běžně vstávám kolem 4 ráno (mám mizerný spánek), do práce chodím na pátou ranní. Doma jsem většinou kolem

půl druhé. Pak přijde trénink, práce kolem domu nebo na zahradě, a také povinnosti se synem. Od doby co nemáme zvířata a hospodárku trochu povinností ubylo. Vynahrazuju si to pomáháním pár lidem s tréninkem.

Co považuješ za největší (sportovní i nesportovní) úspěch?

Že jsem po všem, co jsem dělal, ve svých padesáti zdravý. A taky to, že mám šikovné děti – syna a dvě dcery. Ze sportovních úspěchů si nejvíc vážím letošního maratonu v Košicích. V cyklistické éře jsem si zazavodil s lidmi, kteří jezdí Giro d'Italia nebo Tour de France, a na světovém poháru na Slovensku jsem skončil jako devátý nejlepší Čech, kde jsem jel právě s těmito lidmi. Dovolím si

odbočit ještě úplně k jinému sportu, tím byl před lety freediving (volné potápění bez dýchacích přístrojů, poz. red.), měl jsem v tu dobu po úraze sešroubovanou nohu a ruku, a přesto jsem začal trénovat s týmem v Ostravě, kde jsem se dokázal dostat za 4 měsíce na čas, na který někteří trénovali léta. Na to jsem opravdu pyšný.

Stává se, že i tebe dožene fyzická únava?

Občas se stane, že špatně odhadnu trasu a místo plánovaných kilometrů běžím o pár víc a hned po doběhu mám pocit, že domů půjdu po čtyřech. Ale, že by se to stávalo běžně, to ne.

Jak pracuješ s regenerací, aby tělo vydrželo

dlouhodobě takový nápor? Máš nějaké tréninkové návyky?

Dneska už si neumím představit, že bych si po doběhu nenamočil nohy do ledové vody. Ale celý úspěch tví v postupnosti, tělo musí trénovat, přidávat zátěž postupně (já jsem špatný příklad, protože jdu do všeho naprosto po hlavě). Až teď přicházím na triky třeba v „zasacharidování“ i během tréninku – tělo pak lépe regeneruje a člověk je víc připravený na další trénink. Důležité je i pochopit, že vás neposouvá jen ten trénink samotný, ale posouvá vás komplexnost tréninku s regenerací a jídlem.

Jak se mění hlava sportovce v průběhu let?

V průběhu let se mění tím, že už víte kolik, co a jak. Abych to vysvětlil: říká se, že existuje pravidlo tisíce hodin, že když se věnujete tisíc hodin dané činnosti, už dokážete spoustu věcí předvídat, víte rychlost bez tachometru, tep bez hodinek. V hlavě dokážete přepnout nastavení pro podmínky, ve kterých sportujete, aby se člověk neuvařil, nepodchlátil, měl pitný režim. A v průběhu let jsem přišel i na to, že není všechno potřeba tolik hnát, že sport je také pro zábavu a pro udržení zdraví, беру to víc na pohodu.

Zažil jsi moment úplné hranice?

Rychlé závody už nejsou pro mě, tam, kde člověk jede přes závit. Zažil jsem takový moment, kdy jsme jeli na kolech Český pohár v Lidicích a ke konci po 170 km je 12 % stoupání do kopce, kamarád

tam dokonce urval řídítka, tak moc už to chtěl mít za sebou, a i mě po dojezdu „zčernal sněh“, že jsem chvíli neviděl na jedno oko. Člověk se dostane za hranu, kdy sice jede na vlně euforie, adrenalinu, protože s vámi na jedné trati jsou profesionální známá jména, chcete s nimi soupeřit, ale pořád nejste profesionál, ale už si říkáte, zda to za to stojí.

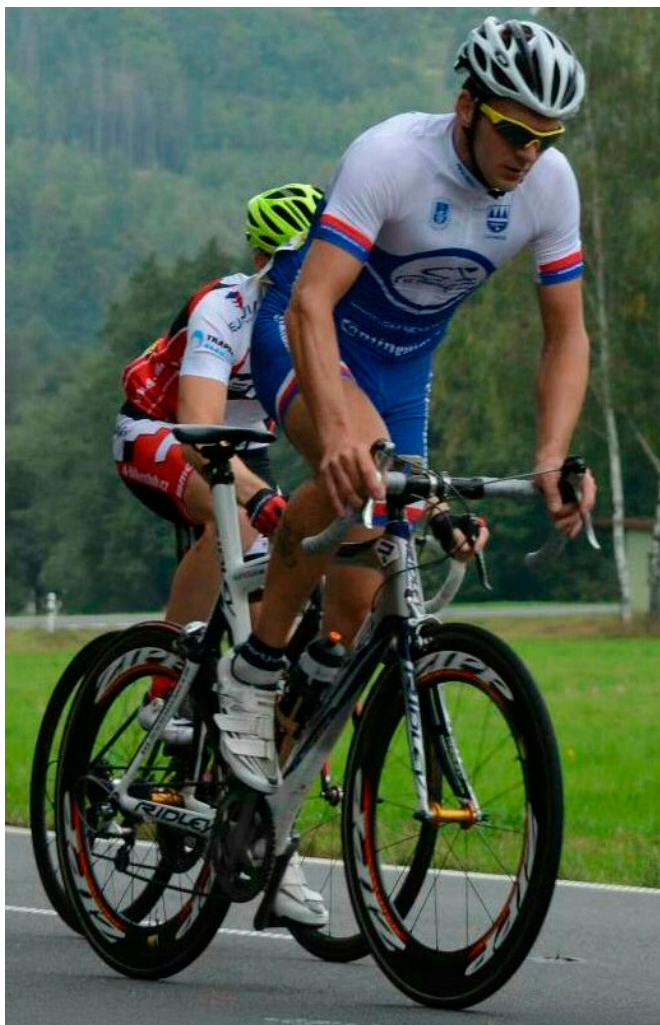
Který nejtěžší závod jsi absolvoval?

Mezinárodní maraton míru v Košicích je nejstarší evropský závod a druhý na světě, starší už je jen Boston. Mně tam letos sedlo úplně všechno, teplota, počasí, skvělý byl můj kolega z práce, který mě čekal na 12., 15., 28. i 31. kilometru a mi dělal zázemí. A naučil jsem se, že to jde, i v mém věku, když do sebe vše zapadne.

Poz. red: MMM Košice Tomáš doběhl na skvělém 21. místě celkově mezi muži (bylo 2 100 startujících mužů a z nich 1 861 mužů doběhlo). Byl prvním Čechem v cíli, za řadou Keňanů, Etiopanů, Slováků, za Maďarem a Polákem.

Co bys poradil lidem, kteří by chtěli sportovat, ale bojí se začít?

Včera bylo pozdě. Není nic jednoduššího, jen about boty, vyjít ven, dát si procházku. Až člověk zvládne 30 40 minut chůze, tak může začít zrychlovat, dá si svižnou chůzi, pak kopeček, pak si vzít hůlky na Nordic Walking, zapojit i horní polovinu těla. Hýbat se, hýbat se. A to jde v každém věku. Je to o pravidelnosti. Nepřehánět

to s oblečením – raději ať vám je na začátku chladno.

Co plánuješ na příští rok, myšleno závody?

Bratislava maraton, ten jsem zatím neběžel, MMM Košice, abych mohl zkusit posunout čas.

Proč se ti říká Kostel?

Tu přezdívku mi dal Pavel Nepraš, z Klášterky je klášter a ten od kostela není daleko. Ale prvně jsem se v tom taky nenašel.

Kdy si připadáš nejvíc naživu?

Když jsem středem pozornosti od někoho, koho zajímá můj názor, nebo když syn potřebuje něco vysvětlit a místo aby si to našel na internetu, se zeptá mně a chce to vysvětlit. Jsou to vlastně běžné denní situace.

Kdo je tvůj největší fanoušek?

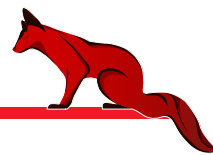
Moje děti – Karolína, Tereza – žijí na Slovensku, od nich slýchávám, „tatík ty si naša hviezda“. A rodiče, ti mi fandí hodně, i když jsem od tatky dostal po tom hrůzostrašném pádu na kole

takovou facku, abych se vzpamatoval, ale já stejně vymýšlel, kde seženu nové kolo. A určitě moje žena Verča a kamarádi, i když mi říkají, že jsem blázen, vím, že to myslí dobře.

Uvažoval jsi, že někdy se sportem (se závoděním především) skončíš, a proč to bylo?

Neuvažoval. I když byly pauzy, většinou po zranění. Moje žena říká, že když nemůžu dělat jedno, najdu si něco jiného.

ZABIJAČKA – POVÍDKA NA POKRAČOVÁNÍ ČÁST 2

AUTOR: MARTIN HOLEXA

...Pokračování z minulého čísla

„No nic chlapi, dáme pašíka na troky, ať to odsýpá. Kalafunu, řetěz, zvonky, horkou vodu – začala druhá věta symfonie. Tady strejda Vašek ukázal opět svou neohrabanost. Při čištění zapomněl ruku v řetězu a po zápěstí mu zajela do horké vody. Nic hrozného se mu nestalo, kýbl se studenou vodou byl naštěstí poblíž a spařenou ruku hned schladil, ale z dalších prací byl pro dnešek odstaven. Ačkoli se navenek tvářil, že ho to velmi mrzí, zdálo se, že je i rád, neboť měl od prasečí mrvy i brejle a ruku v jednom ohni.

Když měl pašík konečně kůži hladkou a čistou jako prdelku, vsunul mu Valoš mezi kopýtko rozporku a už se táhnul pašík do stodoly pod kladku. Tady byla Rudova síla opět k nezaplacení, raz, dva, tři a pašík visel pod stropem. Děda ještě doholil drobné nedostatky, Jarin s otcem propláchnul troky od zbytku štětín a Valošek mohl konečně pašíka vyvrhnout.

„Karlíku ještě mi ho spláchni, Jarku dones lodně na vnitřnosti a řekni holkám, ať už se chystají. Rudo, zavři oči, budeme bourat,“ započal s úsměvem Valošek třetí symfonii. Dvakrát potáhnul nůž ocílkou, jeden čistý řez, jako by rozeplnul zip u bundy a vnitřnosti se vyvalily s pašíka jako voda z vany. To bylo něco na Rudu, začal blednout a už se potácel do míst, kde ho nebylo vidět. „Rudo teď už je to jenom kus masa, nic víc.“ Usmíval se Valošek pobaveně.

„Na Rudo, spláchni tu mdlou,“ přiskočil děda se štamprli myslivce. Ruda ji do sebe šoupl, div nepolknul i skleničku. „Lepší?“ Poklepal ho děda po rameně a jal se počastovat sebe a ostatní.

„Jarine, podej tu lontu, rozmotáme střívko a vybereme vnitřnosti, ať můžou ženské vyvařovat. Valošek s chirurgickou přesností vyjmul žlučník, odřezal zbytky tuku a už to ládoval. Střívka, žaludek, měchýř do laboru, srdce, plíce do hrnce a pěkně rostlá játra na mísu. „Počkej, ještě vytáhnu ledvinky a můžeš hrncem odnést Milušce, ta už ví, co a jak.“ Ještě to nedořekl a už stála na prahu dveří.

„Dneska vám to Valošku odsýpá, to budeme dneska hotovi ještě za světla. Jarinku nestůj, podej mi ten hrnec. Karlíku, chytني se prosím těch střívek, musí být proprané jako dětské plíny a ty je máš vždycky stoprocentní.“ Babi věděla jak na dědu. Valošek se jenom usmíval, „Karlíku ty jsi šťastný muž, tebe si žena všimne i po tolika letech.“ Děda jen něco zamručel a jal se laboru, zatím co Miluška Valoška div neprobodla očima, ale nic neříkala. Věděla, že Valošek by umluvil i mulu, kde se na něj hrabou všechny ženské z kravína. Raději zavřela dveře zevnitř a Valošek jako by nic dál pokračoval v bourání prasete. „Podhrdlí má teda pěkné jen co je pravda.“ Pochválil dědu, jak ho pěkně vykrmil. Musel si na něj vzít nůž s delší špičkou, aby ho vůbec proříznu. Pak dva údery sekerkou a hlava byla ve dví. Vyjmul jazyk, oči,

mozeček a už šla do vřelého hrnce i s jazykem. Oči si schoval Jarin a mozeček si vložil do kastrůlku Tonda, aby mu ho máma usmažila na cibulce. Byla to taková první zabijačková chuťovka, na kterou se Tonda těšil asi ze všeho nejvíce.

„Ségra, konečně jsme ti ho našli!“ Dával Růži do ruky kastrůlek. Chvilí trvalo, než jí to došlo, „Tondo! Ty jsi opravdu někdy jako malý Jarda.“

„Mami ukaž co ti stlejš našel.“ Příběhla zvědavá Anička a za ní ostatní zvědavé děti. „A kde si ho stlatila?“ Pokračovala v nevinných otázkách, které samozřejmě všechny pobavily, hlavně Vaška, který se mohl potřhat smíchy. „To je rozum Aničko, ztratila jsem ho, když jsem potkala vašeho tatínka.“

„No vidíš jaký je stlejš Toník hodný, když Ti ho našel.“ Pokračovala Anička. „No, obávám se, že už je příliš pozdě Aničko.“ Vytrhla Tondovi kastrůlek z ruky, a kdyby to šlo tak už je Vašek jejím pohledem prošpikován skrz na skrz, neboť on s klidem Američana dál míchal dětem pexeso, jako by se nechumelilo, zatím co se ona a ostatní můžou přetřhnout.

„Ale Růženko, to si nemůžeš tak brát, to jsou chlapi.“ Snažila se Miluška svou dceru uklidnit. „Pojď, uděláme ten tvůj mozeček.“ Čímž tomu všemu dala korunu a Růža div nepraskla, ale než mohla cokoli víc říci, nebo se urazit, objevil se v kuchyni Jarin.

„Děcka chcete vidět, jak mi vypadnou oči z důlku?“ To se ví, že všechny děcka s nadšením

přikyvovaly, neboť Jarinek byl pro ně ten nejlepší strejda a vždy je něčím dokázal překvapit. I tentokrát všechny dětské očka zvědavě civěly na Jarina, který stál otočený zády. Když se otočil, jejich úsměv zmrzl na tváři a Anička s malým Karlíkem zpustily neuvěřitelný křik. Jarin držel u svých očí ty prasečí, ještě celé od krve, visely na jakém si zbytku šlachy nebo kůže a zlehka se pohupovaly.

„Jarine, ty seš fakt blbej, vždyť ty děcka s toho dostanou psotník!“ Rozkřikla se na něj Majka a dala mu takový pohavek, až mu oči spadly na zem. Načež ze sebe dělal jako že slepého a narážel do všech zdí a dveří. Taky do Růži, až nakonec spadl do klína Vaškovi a přisedl mu spařenou ruku. Ten začal ječet a mávat zafačovanou rukou. Větší divadlo si děti nemohly přát. Šok vystřídal smích a hned se vrhly všechny na Jarina, aby zkontrolovaly, jestli je opravdu slepý. Kdyby se do toho nevložila babička Miluška, měla by za chvíli z obývacího pokoje kůlničku na dříví.

„Jarine, venku už na tebe určité čekají. Přines tu loďku s těmi játry a ledvinkami. A řekni Valoškovu, ať tam přihodí kousek ovaru a krkovičky, ať je gulášek pěkně mastný. Vašku ty zajdi do komory, jsou tam rohlíky do jitrnic, to zvládneš. Děcka a vy si pusťte televizi, určitě tam bude nějaká pohádka, Majdo, Frantíku, jste nejstarší, máte to tady na povel.“ Ukončila svůj direkt Miluška a vrátila se do kuchyně jako osvoboditel.

„Holky, než se pustíme do vaření guláše, dáme po štamprličce, co říkáte? Obrátila Majka výhybku na příjemnější téma. Venku zatím Valošek rozbouřil zbytek prasete a Tonda s Rudou věšeli maso na připravenou lešeňovku. V kotli už se vařilo všechno potřebné masíčko jako hlava, podhrdlí, nožky, kůže, kolena, aby měla tlačěnka ten správný sulc, ale taky nějaké droby včetně srdce a jazyku. Děda Karlík už měl taky hotovo a sklídil od Valoška patřičnou pochvalu. „No myslím chlapi, že si zasloužíme stopečku. Karlíku co myslíš?“ Dědu nemusel dvakrát pobízet. „Počkejte synci“ a zmizel někde za kurníkem. „Tuhle mám schovanou pro každý případ, však Tonda ví.“ Vytáhnul z pod košile litrovou, rozpitou láhev.

„To je ta od Mikoláše z Hájova?“ Olízl se Valošek.

„Tož jak se to vezme, tuhle jsem si pálil sám. Mikoláš byl tehdy marod, tak mi půjčil celou varnu. Pašoval jsem ju z Hájova domů celou noc, aby nikdo nevěděl. Však to znáš sám, co ti budu povídat. Tohle je jedna z posledních, ale Miluše, ani muk. Tondo, Rudo, Jarine jasné? Miluška má za to, že je dávno vypitá, to bychom měli, všichni po srandě.“ Poté vzal umazanou štamprli a všechny počastoval, včetně Jarina, který po včerejší zábavě, pomalu začal dorovnávat hladinku.

„Ta píše Karlíku, To ti teda povím.“ otvíral hubu Valošek, aby nabral čerstvý luft a schladil útroby, až mu šla pára od huby, jako pohádkovému drakovi.

„Co tam děláte?“ Ozvala se Miluška a oči zamířily přímo

na flašku v dědově ruce.

„A je to v řiti.“ Povzdechl si děda a hledal nějakou výmluvu. Zato Valošek nic hledat nemusel, tomu jela huba sama a člověk nikdy nevěděl, jestli mluví pravdu, nebo si dělá srandu. Ale že měl srdce otevřené, nemohl v tom Karlíka nechat.

„Kurňa Miluško, ty máš čuch jak lovecký pes. Zrovna jsem ji vyndal s kabely, aby kluci okoštovali. To víš, taky k vám nerad chodím s prázdnou. Však už tam za vámi holky jdu.“ Smáznul z Karlíka podezření jedním mávnutím proutku. Vzal mu flašku z ruky a zamířil si to rovnou ke dveřím.

„Však si taky zasloužíme, Valošku.“ Guláš je skoro hotový a všechno ostatní taky. Usmívala se opět babi Miluška jako měsíček na hnoji. Pětiminutový smích v kuchyni značil, že Valošek okořenil štamprli několika necudnými vtípkami, načež ho ženy raději odprovdily ven, neboť tento Valoškův smysl pro humor si nemohly nechat ujít ani děti koukající do dveří kuchyně s otevřenou pusou.

„Ty Valošku, ta tvoje gořalka je skoro tak dobrá, jako ta od Karlíka.“ Pochválila ho Maruška, polizující obsah štamprle.

„Ne, ne ta je Lepší. Cítím, jak mi pálí červa.“ Přidala se Boženka. „Já si myslím, že Karlík ji měl lepší. Byla mnohem jemnější, ta trochu škrábe v krku.“ Nemohla zůstat Miluška pozadu.

„No a já myslím holky, že dáme cigárko a půjdeme na ten gulášek. Co říkáte.“ Ukončil děda tuto rozpravu, neboť mu bylo jasné, že baby poznají tak maximálně griotku od zelené.

Na to se nedalo nic říct, jen souhlasit, neboť gulášek už voněl do celého okolí a Vašek už nedočkavě vyjídal kousky masa.

„Jarine, ty ještě opucuješ vercajk a spláchněš fošnu od krve, ať máme po obědě čisto. Ber to jako trest za prasečí očka.“ Popíchнула výchovně Majka svého synka. Někdo to udělat musel a tohle byla vhodná příležitost Jardu trochu srovnat.

„Jarku, ale na nože mi nešahej, ty si opucuju sám.“ Přidal si Valošek. Poté típnul cigaretu, obejmul Boženku a Mařenku, aby je odprovdil do kuchyně. „Tomu říkám ženská. Pořádné faldy, aby se v nich ruka ztratila.“ Usmál se Valošek a obě k sobě pořádně přitisknul, neboť čekal okamžitou reakci a taky že se dočkal. Jako by jim podpálil koudelku. Snažily se mu vyvlíknout, ale dosáhly jen toho, že si Valošek při jejich kroutivých pohybech přišel na své. Stačilo však jen pár dalších cukrových slovíček a holky se předbíhaly, která ho u stolu obslouží.

„To byla akorát chvilka, na kterou čekal děda Karlík. Schoval zbytek slivovice pro strejčka příhodu, aby Miluška nevěděla.

Po dobrém obědě, hlavně tučném, se k další práci těžko nutí. Navíc když někdo jako strejda Vašek, neví, kdy má dost. Ta vůně majoránky, pepře a česneku, dělá s člověkem hotové divy. Člověk by jedl, i když nemůže, ale ty následky. Všichni už byli venku na cigaretku, nebo jen tak se nadýchat čerstvého vzduchu, aby pookřáli, jen Vašek chyběl. Ležel na gauči, kroutil se jak had, hekal a funěl.

„Tati, ty si masinka a já budu vagonek, jo? Majdo pot, tatka si s námi hlaje na vláček. Volala Anička na Majdu, která byla zrovna zaneprázdněna vybíráním libového masíčka z hrnce.

„Aničko, nechej tatínka odpocínout, zahrajete si později. Majdo, nechej ten hrnec nebo skončíš jako tatínek!“

„Jako mašinka?“ Huhlala Majda s plnou pusou.

„To taky, ale hlavně ti bude moc špatně, jako tatínkovi, víš.“

„Tak jo, olízla si prst, sklouzla z přistaveného stolku a namířila si to ke dveřím. „Majdo, čepici a bundu, venku je zima.“ To už vešla do dveří teta Jana, pomohla Majdě se obléknout a jedním vrzem vyprovdila ostatní drobotinu ven, ať se trochu protáhnou, jen Anička a malý Karlík zůstali doma pod dohledem. „Růžo, pomůžeš mi s nádobím? Aspoň se trochu protáhneme. A co Vašek, už je dobrý? Chlapi se zrovna chystají vytáhnout maso z hrnce, aby připravili fašíрку do jitrnic a taky maso na tlačěnku.“ Sotva to Jana dořekla, ozvalo se s obýváku dávení a Vašek vyběhl ze dveří jako střela, rovnou do hospodářské budovy, kde mezi chlěvy stála zděná kadibudka.

„Jak to vypadá, Vašek už nám asi dneska nepomůže.“ Usmíval se Valošek brousící svůj vykostovák.

Holky Já udělám prejt do jelit. Miluško, ty si udělej maso do tlačěnky, a co zbyde, přidáme do fašířky na jitrnice. Však už to znáte, já to dochutím a můžeme nabíjet. Rozehrál Valošek poslední etudu dnešní zabíjačky. Všechno šlo jako po másle. Byla radost se dívat

jak Valošek obratně špajgluje střívka a nabíjí prejtem. Zato Rudova trpělivost skončila u druhé zlomené špejle a zničeným střívkem.

„Hergot, fix,“ tohle není práce, to je doktořina.“

„Rudo, to taky není zbíječka, ale špejle. Do střívka musíš jemně jako do mladé.....“

„Valošu, no tak! Jsou tu přece děcka!“ Okřikla ho Miluška. Neboť přesně vytušila, co chce Rudovi říct.

„Miluško, na co ty hned nemyslíš. Ale je vidět, že jsi pořád při chuti, to Karlíkovi závidím.“ Miluška jen mávla rukou a raději zmizela do kuchyně, aby neviděl jak ji rudnou lica. Holky už měly pomyto a chystaly stůl, neboť za Miluškou už po schodech funěli Tonda s Jarinem, nesouc plnou vaničku uvařených dobrot. Vepřová vůně a stoupající pára pohltila celou kuchyň. Započal koncert nožů, holky rozestoupené kolem stolu, braly jeden kousek masa za druhým a krájely, kostily, klebetily a mezitím, než jim děda Karlík znovu obtáhl ostří, spláchly masnotu další štamprlíčkou myslivce.

„Holky krájíte to dobře? Tlačenka musí mít mozaiku jako na moji košuli.“ Objevil se Valošek ve dveřích sotva se holkám v ruce objevila štamprle.

„Takého mudrlanta jsme tu včil potřebovali Valošku.“ Co potřebuješ? Nechtěla Miluška pustit dirigentskou hůlku z rukou, neb výroba tlačenky patřila k její kratochvíli. „Však já vím, Miluško. Já myslel, že jsi mě volala?“

„Já? Ne, a kdy?“ Divila se Miluška.

„No však tu cinkaly skleničky,

a jak se dívám, už máme i nalete.“ Usmíval se na Majku, která držela v ruce flašku. „Však si zasloužíme, nevím jak vy holky, ale my máme jelítka hotové. Tak šup, šup ať jsme do večera hotovi.“ Mnul si ruce Valošek jak jde práce od ruky. To už se babi nevzpírala. Trochu se zastyděla, že na chlapy venku zapomněla a vlastně byla i ráda. Valošek se vlastně přišel domluvit na další práci a jitrnice měl vždycky vyhlášené.

„Děcka, pojďte sem! Volal Jarin opět na drobotinu, aby jim ukrátil chvíli. To se ví, že u něj byli hned a stáli v očekávání, co si pro ně zase přichystal.

„Otočit a nekoukat.“ Děcka poslechly a nedočkavě se chichotaly zatím, co si Jarin něco strkal do úst. „Otočit, ted! Jsem upír a vysaju vám všechnu krev, uááááá.“ Šišlal, neboť mu z huby trčely dva prasečí tesáky a k úplné dokonalosti si u hlavy si držel obrovské prasečí uši. Anička se rozplakala, ale Pepík, Franta i malý Karlík, byli unešení a hned nato začali žadonit a škemrat, aby jim dal ony slíbené tesáky, aby mohli dělat také upíry. Jediný koho moc nezaujala Jarinova maska, byla Majda. Ta měla v hledáčku, pěkné libové masíčko připravené do tlačenky. „Jarine, kde ty na to chodíš? Vždyť ty děcka s tebe jednou picne.“ Kroutila hlavou Majka a utěšovala Aničku zeleným bomparem.

„No kde? Já bych o jednom věděla.“ Podívala se Maruška na Valoškův špekulanský úsměv a všem to bylo jasné.

„Však někdo tu naši reputaci musí udržet, až my tady nebudeme. Že jo Jarine?“ Usmíval se Valošek pod nosem,

příčemž si odvažoval sůl, kmín a další ingredience do jitrniček, včetně drobů, vařených kůží a zbytku masa na fašírku. „Holky ještě mi namejte játra. Jarine, ty mi dones namočené housky. Karlíku, Tondo můžete už chystat střívka.“ Rozjel poslední větu S dur. „Rudo ty budeš míchat prejt. Já se na tu tvoji ruční míchačku nemůžu vynadávat.“ Koukal na Rudovy ruce jak lopaty, které už dnes míchaly prejt na jelítka.

„Ještě trochu pepře a budeme nabíjet synci.“ Ochutnal Valošek naposledy svoje dílo a za chvíli už padala do korýtko jedna jitrnička za druhou. Ani Miluška nebyla pozadu, tlačenka, zlatý grál zabíjačky provoněl majoránkou celou kuchyň a válce s pergamenového papíru stejně jako naplněný žaludek a měchýř ležely na stole, připraveny na horký hrnec.

Už se stmívalo a zabíjačka se chýlila ke konci. Děda Karlík z hrnce vytáhnul poslední tlačenku a uložil na fošnu, kde už nějakou dobu poctivě obracel každé jelítko a jitrničku, aby pěkně vychladly, zatímco babi Miluška se chytla k dochucení vývaru, aby měla prdelačka ten pravý šmak. A zatím co Majka na peci škvařila sádlo, ostatní holky už pomývaly nádobí. Ani chlapi nebyli pozadu. Vychlazené, rozbourané maso, odnosili do chladné komory, poklidili stoly, lavice a samozřejmě nezapomněli na troky.

„Chlapi počkejte! já vám s tím pomůžu, vy nevíte kam s tím.“ Volal Děda Karlík na Tonda ve stodole. Tentokrát se však Tonda na otce nemračil, tušil, že se jedná o zastírací manévry. Pochopil to i Valošek, který

přestal pucovat svůj vercajk a připojil se ke Karlíkovi.

„Tak synci ulejme si na to pěkné zakončení, vytáhnul děda opět slivovici.“

„Jarine ty už máš dost,“ odstavil Tonda syna při pohledu na jeho kymácející postavu. Jarin ani neprotestoval, sotva se držel na nohou. Včerejší zábava a nedostatek spánku, si vzala svou daň. Položil se na lávku a než štamprle obešla ostatní, vytuhnul jako sádla v žufanu.

„Co tam všichni děláte?“ Objevila se ve vratech Miluška. „No pojď, ty moje hvězdo. Však si dneska zasloužíš.“ Podával Karlík Milušce kalíšek, jako by se nechumelilo. Načež jej Babi do sebe kopl jako by v něm byla voda.

„A přece je to Karlíkova! Že si ju měl kajsi zašitů, abych nevěděla.“ Usmála se na svého muže.

„Miluško, měl. Však by to byl hřích, nenechat si trochu té medicíny na zabíjačku, no ne?“

„Však nic neříkám, ale“ Než stačila domluvit, stály ve dveřích holky a dožadovaly se stejné odměny, což Karlík velmi rád udělal.

Den se zahalil do chladného černého hávu, děti už spokojeně podřimovaly stejně jako Jarin a stejně, jako dříve všude přítomný Alík. Utahán dětmi a přežrán tučným masíčkem, ležel spokojeně ve své boudě i s obrovskou kostí, ani neštěknul.

Ve flašce zbyla poslední slza. Tonda z Rudou a Vaškem marně hledali společný ton písňě Beskyde, Beskyde, zatím co holky pokuřující cigaretu, naslouchaly nekonečné škále vtipných historek strejdy Valoška. Miluška jen sem

tam promíchala polívku, aby nezakysla a děda Karlík sotva poklidil bydlo, už postával s baterkou u dřevěného udáku a kontroloval, zda je od loňského roku v pořádku.

Až klakson auta přerušil poklidnou atmosféru na sklonku dne. To si Jarka, přijela pro svého otce Valoška, neboť věděla, že taková rodina zabíjačka, je vždy událost a malá slavnost, ze které otec na svém pionýru sotva dojede.

Za chvíli dojel i Gusta pro svou Mařenku, fotbal přece jenom dneska zvítězil i nad zabíjačkovým guláškem. Přijel i syn Mírek z Frýdku pro tetu Boženku.

Srdečné loučení nebralo konce, neboť Valošek měl rád ženy a ony měly rády jeho.

Miluška všem nabalila výslužku, jak se patří, chlapi pak naložili Valoška do auta a to už byl čas, tak akorát odejít na kutě.

Nevím, jak to děda s babi dělají, ale brzy ráno už je vítal Alík, zatím co ještě všichni spali. Babi balila všem výslužky a děda sotva obešel hospodárku, už chystal maso do laku. Všichni se sešli až u snídaně, kde chleba s medem, koláč a káva, byla po tučném včerejšku příjemnou změnou. Jediný, kdo se ptal po masíčku, byla Majda.

Pak už nastalo balení a velké rodinné loučení. Vašek turoval svoje MB a přemýšlel, kudy bude nejlépe točit volant. Ruda mu při tom odborně radil a holky pro změnu tahaly

tašky do kufru, kontrolující, zda na nic nezapomněly. Anička se šla rozloučit se slepicemi, Majda v kuchyni hledala ztracený koláč a kluci pobíhali kolem aut a machrovali prasečím tesákem.

Rudo, Vašku, za měsíc s Tondou budeme udit. To bude Mikuláše, tak určitě přijďte, ještě tam mám jednu flašku schovanou.“ Šeptal, aby Miluška neslyšela. Úsměv znamenal spiklenecký souhlas.

„Holky, tak jsme domluvené, víkend před Mikulášem, budu mít napečeno. Pomůžete mi zdobit perníky, ať mají děcka pěknou nadílku. Děda už se poohlížel po nějakých kostýmech čerta a mikuláše, ale chlapům ani muk, aby se necukali, však víte.“ Usmívala

se Miluška a holky jak by smet, neboť měly na paměti loňský rok, kdy chlapi losovali, kdo bude dělat anděla, a při nadílce se mohli všichni utlouct smíchem, jelikož Anděl Ruda málem neprošel dveřmi.

Když se Vaškovi konečně podařilo vycouvat, bylo na čase se opravdu rozloučit, děti naskákaly do aut a mávaly, dokud auta nezmizely na konci ulice. Mávala i babička Miluška, ale zima ji nakonec vyhnala do chalupy. Poslední, kdo zůstal u vratek, byl Alík a poštěkával, dokud slyšel hluk motoru. Nakonec to vzdal jako ostatní, pochopil, že už se nikdo nevrátí a běžel za dědou, který za domem ohlížel hromadu našťipaného dříví a vybíral, které bude to nejlepší na uzení.

TŘICET KNIH MISTRA NEKLANA

AUTOR: OTÁZKY Kladla PhDr. Wanda Kowalská, z polštiny přeložil NEKLAN

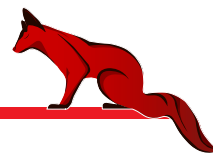
Začneme uměleckým pseudonymem: Proč Neklan? Souvisí to nějak s mýtickým českým knížetem, potomkem Libuše a Přemysla, který prý byl dobrotivý a mírumilovný?

Nesouvisí. Neklan je zkratka ten, kdo se nikomu neklaní a k žádnému klanu nenáleží. Jakožto ještě předlistopadový pankáč a rebel jsem vždy měl odpor k autoritám a ani dnes nejsem členem žádného uměleckého či jiného uskupení, hnutí nebo strany. Nicméně dobro a mír považuji za pozitivní hodnoty.

Třicet vydaných děl, to už je pořádná nálož. Jak ses vlastně dostal k tvorbě? Psal jsi odmalička nebo jde o pozdější záležitost?

Psát jsem začal už ve druhé třídě základní školy, kdy jsem si osvojil techniku a konečně mohl svým neuspořádaným myšlenkám dát patřičný tvar. První román jsem napsal v roce 1971 (v sedmi letech) a šlo o pokračování Štorchových Lovců mamutů, kteří mě v tom věku fascinovali, mimo jiné i zásluhou úchvatných Burianových ilustrací. Následovaly další romány, novely, povídky, básničky, později dokonce i fejetony, glosy, recenze, statí, úvahy a další slovesné útvary – to vše ovšem jen „do šuplíku“ nebo formou samizdatu, za tehdejší

politické situace bylo oficiální publikování (pro mě) vyloučeno. Současně jsem vytvářel také komiksy a vlastně tak až do převratu v roce 1989 balancoval mezi písemným a výtvarným projevem (v osmdesátkách jsem třeba vydával ilegální časopis, který jsem kompletně celý i sám ilustroval). Po revoluci převážil písemný projev, avšak poněkud specifický – založil jsem totiž punkovou kapelu a ujal se v ní mimo jiné i role výhradního textaře. Rychle jsme se proslavili a patnáct let harcovali po celé vlasti i blízším Slovensku, koncert střídal koncert, často se zkoušelo a mnoho času jsme také strávili ve studiích při nahrávání desek, na jiný druh tvorby tudíž nebylo skoro ani pomyšlení, jen tu a tam jsem z přetlaku sesmolil básničku nebo povídku a uložil ji do krabice od vysokých těžkých bot značky Gladiator. Zlom nadešel v roce 2010, kdy jsme už byli tak utahaní a vyhoření, že jsme kapelu rozpustili. Ještě dva roky předtím, roku 2008, však došlo k zásadní věci: sesbíral jsem to nejlepší respektive nejpublikovatelnější ze svých juvenilií, doplnil básničkami z krabice, v rychlosti zachycenými na útržky papíru v kapelní dodávce a klubových a festivalových „bekstejdžích“, a vše to poslal do pražského nakladatelství Alfa-Omega, specializujícího se na poesii. A světe, div se – oni mi to vydali. Mou první regulérní knížkou byla útlá sbírečka básniček s titulem

Inventura v bordelu.

A pak tedy přišel rozpad tvé kapely.

Ano. A já se náhle ocitl „bez práce“, avšak s „certifikátem“ spisovatele čili s vydanou knížkou. Takže jsem se do toho pořádně opřel a výsledkem je třicet titulů za sedmáct let.

Nejsou to ale jen básnické sbírky.

Knížky, obsahující čistě jen básničky, mi vyšly všehovšudy jen dvě. Nejpočetnějším útvarem v mé „diskografii“ je hybrid, verše proložené povídkami. Ale vyšly mi i dva romány a dva soubory povídek.

Za romány jsi získal i ceny, že?

Ceny přímo ne: román Punkový prapor byl v anketě Břítva roku 2013 vyhlášen čtvrtou nejlepší knihou ve své kategorii, tedy románu s hudební tematikou, jeho pokračování, román Punkový prapor 2: restart, pak ve stejné anketě hudebních publicistů v roce 2016 obsadil místo páté.

Román s hudební tematikou... Předpokládám, že jsi čerpal ze svých bohatých zkušeností člena hudební skupiny.

Předpokládáš správně. V knize jsou vylíčeny osudy fiktivní punkové kapely, její zážitky ze zkoušek, klubových koncertů a letních festivalů (a cest na ně) a nahrávacích studií, vztahy mezi jednotlivými muzikanty a jejich partnerkami a podobně. To je jedna dějová rovina, druhou tvoří peripetie „tvrdého jádra“ příznivců kapely, tedy rovněž cesty na koncerty, kde jejich oblíbenci hrají, vzájemné vztahy a tahy po hospodách, potyčky s neonacisty a policií... Druhý díl má dokonce ještě třetí dějovou rovinu a tou je deník mladého fašounka, plánujícího vraždu frontmana kapely a jeho malé dcery a únos manželky. Ještě dodám, že v obou dílech vystupují i skutečné postavy a místa (kluby, festivaly, hospody...) a existující kapely. A že ta fiktivní kapela je z Ostravy a stěžejní část děje se odehrává právě tam a v blízkém okolí, jedna kapitola i na Hukvaldech.

Ocenění tvých románů hovoří za vše, přesto se však zdá, že tvou parketou jsou hlavně básničky, krátké, často nekorektní, servítky si neberoucí přímočaré šlehy, jdoucí rovnou na dřeň. Přitom jen málokdo si dokáže tak pohrát se slovíčky a najít taková neobvyklá spojení a neotřelé rýmy, jako ty; z českých autorů mě napadají mistři slova Havlíček, Werich, Suchý, Kryl, Plíhal či Krchovský, jimž dle mého mínění zdatně konkuruješ.

Pokud myslíš konkurenci v původním významu latinského slova concurrere neboli spoluběžce, pak děkuji za kompliment, především však musím zdůraznit, že se nepovažuji za básníka, nýbrž za rýmovače. Jsem jen dělník slova, který se však svou práci snaží dělat co nejlépe a jenž znepokojeně a znechuceně sleduje, že kvalita je dnes vnímána jako něco archaického,

přežitého, nepotřebného. Většina mých kolegů se nenamáhá pracně hledat co nejméně provařený rým, nýbrž bez ostychu sáhne po prvním, který se namane – takovým já říkám second-handoví umělci, obchodníci s použitým zbožím. Právě takoví laciní veršotepci však dnes sklízejí obdiv davu – a dobře jim tak. Protože obdiv davu je to poslední, po čem toužím. U mě zkrátka rýmy typu černá – věrná, noc – moc, den – sen nebo pivo – živo, nenajdete, i kdyby to byla poslední podmínka slávy a bohatství; na takovou podúroveň se prostě nikdy nesnížím.

Přesto jdou knížky tvých „rýmovaček“ velmi dobře na odbyt a vypadá to, že v současné „nepoetické“ době patříš mezi nejprodávanější autory.

Ono je to dáno také změnou taktiky. Ty své „hybridy“ si vydávám sám, vlastním nákladem. Prostě celou hotovou knížku včetně obálky, vše plně podle mých představ, pošlu do tiskárny, která vyplivne požadovaný počet výtisků. S nikým se nemusím dohadovat, nic měnit, od ničeho ustupovat, na něčem slevovat. Ale taky pokud je něco špatně, vyskytne-li se chyba, mohu za to jen já, nikdo jiný. No a většinou jsem takhle jednou za rok vypotil jeden tlustý špalek formátu A5 v nákladu 50 – 70 výtisků s cenou 300 Kč za kus. Do roka se sice celý náklad prodal, vložené peníze se vrátily, ale bylo to jako plivnutí do moře. A tak jsem se loni rozhodl sázet nikoli už jednu takovou cihlu, ale několik stostránkových „ášestek“ čili kapesních vydání ročně. Po sto kusech. Přičemž kvalita obsahu je zachována (aspoň doufám). A tyhle „brožurky“, jak je trefně nazval kamarád Aleš Drlík (smích), opravdu jdou takřka na dračku.

Jen letos ti těch „brožurek“ vyšlo tuším pět...

A prodal jsem jen za letošní rok dohromady přes 350 výtisků. Na básničky a ještě v době totální nadvlády vizuální kultury naprostá fantazie. Ale je to dáno taky tím, že už jsem si za ty roky vybudoval svou fanouškovskou základnu, tvořenou lidmi, kteří právě tu kvalitu dokáží ocenit a netrpělivě očekávají každou mou novou knížku. Není jich mnoho, leč jsou a já za ně děkuji.

Kde se tvá díla dají sehnat?

Přímo u mě (zájemcům posílám i poštou) doma nebo v práci (jsem zaměstnán jako správce rozhledny Bílá hora nad Kopřivnicí) a pak ještě v hukvaldské hospodě Koupaliště, kam to mám z domova nejbližší. Nebo také na mých autorských čteních.

Nelze si nevšimnout, že těch čtení máš opravdu hodně.

Jen letos asi pětadvacet po celé republice. Ale už jsem, před třemi lety, četl i na Slovensku, v Martině, a byl jsem mile překvapen zájmem, ohlasem i množstvím prodaných knížek.

Z Polska ještě pozvání nepřišlo?

Zatím ne, ale Polák už se na mém čtení vyskytl a jak jsem

postřehl, pobavily ho zejména básničky v ostravském nářečí, které má k polštině místy hodně blízko. (smích)

Ve své tvorbě se nevyhýbáš ani politickým tématům a dáváš zřetelně najevo svou nekompromisní, neo-chvějnou pozici na straně svobody, demokracie, spravedlnosti, dobra, pravdy a „vyššího principu mravního“.

Lži, blbosti, bezpáteřnosti, bezcharakternosti, chamtivosti, chameleonství a vůbec nízkosti lidské je zapotřebí vzdorovat, odhalovat je a poukazovat na ně. Měl jsem to tak vždycky, i v kapele jsme našimi songy tepali do špatných lidských vlastností, do rasismu, xenofobie, totalitních ideologií všeho zbarvení, fanatismu všeho druhu, bezohlednosti, devastaci přírody, týrání zvířat a dalších nešvarů, a já v tom vlastně jaksi automaticky pokračuji dále, zkrátka pořád jedu po stejné trase, bez odboček a objížděk.

Za koronavirové pandemie jsi však ostře tepal i do vládních opatření a nařízení, odmítal jsi nosit roušku, nenechal ses očkovat atd. a některými lidmi jsi proto byl vnímán jako popírač, dezolát a dezinformátor.

Což je pochopitelně nesmysl, nikdy jsem nepopíral, že ta nemoc skutečně existuje, nikdy jsem ani na okamžik neuvěřil nějakým fantasmagorickým spikleneckým teoriím, natož abych je sdílel a šířil. Jak jsem řekl výše, prostě jsem jen jel dále po své trase – svoboda a zdravý rozum především. (Pikantní je, že naopak lidé, kteří mi v té době div nenasazovali svatozář, mi za můj postoj k ruské agresi na Ukrajině – opět stále stejný konzistentní postoj: svoboda na prvním místě - nemohou přijít na jméno.) Nejvíce se mě dotýkalo zavření hudebních klubů, divadel, kin, galerií, hospod, kaváren aj., o zavření okresů ani nemluvě. Ta opatření byla chaotická a mnohdy neúčelná, ba úplně nesmyslná a pro nejrůznější podniky a firmy často likvidační.

A proto sis v době nejtužších restrikcí otevřel hudební klub?

Neotevřel jsem ho sám, byli jsme tři kamarádi, kteří se shodli v tom, že když stát lidem zakáže kulturu, je nutné jim ji poskytnout státu navzdory. A tak si k nám zdraví lidé mohli zajít na koncert, divadlo, přednášku, výstavu, autorské čtení, nebo jen tak na pivo a setkání s přáteli i bez Tečky, pokud víš, co to bylo.

Aby člověk mohl navštívit restauraci nebo jiné veřejné vnitřní prostory, musel se prokázat zdravotní bezúhonností, je to tak?

No ještě že ne rasovou nebo třídní! (smích) Hlavně tedy musel být člověk očkovaný proti covidu, aby si mohl dát v hospodě pivo, přičemž si nejprve musel u vstupu vydezinfikovat ruce a pak sedět u stolu v respirátoru, který si před loknutím nadzvedl, zkrátka naprosté šílenství. Nezábavnější nicméně je, že těm, kteří toto nařizovali, nedávno ti, kteří se nejvíce proti tomu stavěli, znovu svěřili řízení státu! To nevymyslíš a nepochopíš;

druhý takový národ snad na světě není.

Vraťme se ke klubu: neměli jste po jeho otevření potíže s úřady a policií?

Rok a půl, až do vyšumění epidemie, klub fungoval v utajeném režimu, tedy za zamčenými dveřmi, nad nimiž byla kamera, takže jsme viděli, kdo na ně klepe a policajtovi jsme jednoduše neotevřeli.

Upřesňuji, že jde plným názvem o Zkušebna Art Club ve Frýdku-Místku. Je stále v provozu?

Ano, akorát ze tří kamarádů zbyl jen jeden, já neziskovou funkci dramaturga před třemi lety přepustil mladším a našel si práci na rozhledně, odkud už konečně nosím rodně nějaké peníze. (smích) Klub však nadále navštěvuji a když je zapotřebí, pomohu se zařízením koncertu nebo se chopím výběru vstupného.

Koncerty pomáháš zařizovat i na Hukvaldech.

Využívám své bohaté dlouholeté zkušenosti a styky v hudební oblasti (v prvních dvou dekádách tohoto století jsem v Ostravě, Opavě, Frýdku, Frýdlantu, Frenštátě, Kopřivnici i jinde v kraji pořádal kolem stovky klubových koncertů a sedm ročníků velkého letního festivalu) k pomoci s organizací akcí na hukvaldském Koupališti, což je hospoda s krásným venkovním areálem na břehu říčky Ondřejnice, který má v sobě značný potenciál; působím zde jako jakýsi „kulturní referent“, který se stará například o Folkové léto, jehož letos proběhl třetí ročník, ale i další koncerty a také třeba cestovatelské přednášky.

Zpět k literatuře: poslední román ti vyšel před devíti lety, poslední soubor povídek před sedmi. Chystáš nějaké další prozaické dílo nebo máš v plánu vydávat už jen ty „hybridy“?

Samozřejmě bych chtěl napsat tlustý román, ze kterého si čtenáři i kritici sednout na zadek a který vyjde ve statisícovém nákladu nepočítaje dotisky (smích), do toho se ale pustím až v důchodu, o němž si hýčkám představu, kterak u západu slunce a sklenky portského na terase svého domu nevzrušeně a v souladu s vesmírem ťukám do notebooku. Mému současnému hektickému způsobu života však plně odpovídají ty „brožury“ s krátkými básničkami a povídkami.

Ten dům s terasou je na Hukvaldech, obci nedaleko Ostravy i Frýdku-Místku. Jak, kdy a z jakého důvodu ses tam ocitl?

Na začátku sedmdesátých let mí rodičové na Hukvaldech, přesněji na chatovišti v Dolním Sklenově, který je Hukvald součástí, koupili pozemek, na němž vystavěli rekreační chatu, má přítomnost tady se tudíž datuje od prvních školních let a je

vlastně souběžná i s mou kariérou psavce. Tehdy jsme bydleli v Ostravě a já s našimi jezdil na Hukvaldy od samého počátku, byl jsem přítomen kolíkování pozemku, výkopovým pracím i celé výstavbě. Po jejím dokončení jsem tam trávil víkendy a prázdniny a když otec v roce 2007 zemřel, měl jsem coby dědic jediné přání: chatu. A tak jsem ji zdědil. Po kompletní rekonstrukci alebrž úpravě na trvalé bydlení jsem se sem pak s rodinou (tj. s manželkou, která z Hukvald pochází a tamtéž pracuje jako vedoucí pošty, a naším malým synem), v květnu 2009 přestěhoval z Frýdku.

Hukvaldy jsou rodištěm světově proslulého skladatele Leoše Janáčka, takže genius loci zřejmě zapůsobil.

V mém případě stoprocentně. Sedávám na místech, jichž se kdysi dotkl i Janáčekův zadek a skrz tuto partii mnou prochází odlesk, odkaz, odvar či jak to nazvat, Jeho génia. (smích)

Tvá nejnovější „hybridní“ knížka se jmenuje Koťátka a poníci; k čemu odkazuje tento název?

K ničemu, jen jsem po předchozí Menstruační krvi, za níž jsem sklídl výtky od několika puristů, a pochopiv, že v těchto časech, nadržujících povrchnosti, je obal důležitější, než obsah, zvolil kýč a potěšil tak i kýčáře a ony obalové a povrchové puristy. Obsah je ovšem na úplně stejné úrovni jako všechny předchozí hybridy, ať už to byla knížka Adolf Hitler Superstar, Harry Potter versus Ras Putin nebo Punk, sex a Baník. Mimochodem, do tisku už je připraveno další dílko s opět provokativním názvem Slunce, seno, porno, a toto je teprve ta třicátá knížka, „Koťátka“ nesou číslo 29.

Takže už šestá knížka letos, klobouk dolů. Máš při tom psaní čas i na čtení?

Když nepíšu, čtu. Nebo poslouchám audioknihy, to se dá při jakékoli činnosti: práci na zahradě, sběru hub, cestou do zaměstnání i ze zaměstnání... Za rok tak přečtu nebo poslechnu kolem padesáti knih nejrozičtějších žánrů, od poesie přes literaturu faktu a odborné publikace filosofické, politologické, sociologické, teologické či historické až po krimithrillery a horror.

Závěrem šestiotázka, která v různých obměnách nesmí chybět v žádném interview s jakoukoli celebritou:

Tvá oblíbená barva? Tvé oblíbené jídlo? Tvůj oblíbený nápoj? Tvůj oblíbený spisovatel? Tvůj oblíbený film? Tvůj oblíbený sportovní klub?

Barva zelená, jídlo smažený sýr s opékanými bramborami a ďábelskou omáčkou, nápoj craftové pivo typu IPA, spisovatel Michael Connelly, film Kmotr a klub Baník Ostrava.

Děkuji za zábavný, výživný a podnětný rozhovor. Přeji mnoho dalších hybridních brožur a autorských čtení

(doufejme, že i v Polsku) a těším se na ten převratný tlustý román. (smích)

SLEZSKÝ ŠKOLÁK V SEDMDESÁTKÁCH

Diktáty mi nevadily, diktatura ano, polská TV pro mě byla jak záchranné lano: thrillery a horrory a westerny a krimi... Tehdy taky vznikly moje první směle rýmy o páteři, nezlomené totalitním tlakem; a po nocích trefoval jsem rudé hvězdy prakem.

LUSKOUN

Na lusky má zálusk;
život by dal za lusk!

BEZ PAPÍRŮ

Já nevlastním řidičský průkaz,
což je dosti bizarní úkaz;
kdo to zjistí, ztuhne hrůzou
a je silně šokován,
stejně, jako když co pankáč
chodíval jsem okován.

Nemít školy, to volba má je,
autoškolu nevyjímaje;
jen učňák jsem absolvoval,
přesto nejsem nevzdělán,
znám díla všech filosofů,
plnil jsem svůj vlastní plán.

CÍRKEVNÍ PR

Jen v klášteře piaristů
přiblížíš se nejvíc Kristu!

PODÍVANÁ K NEZAPLACENÍ

Vážně, klidně bych pustil pajdu i kilečko!
Za co? se známí ptají.
Vidět, jak Láďa Křížek a Petr Kolečko
piškvorky spolu hrají!

RUSKÝ DEALER

Matroše má trošku,
plní jím matrjošku.

BOHÉM ZAHRADNÍKEM

Přestal jsem pít a psát deník,
vzdal se něžných dotyků;
místo sklenky mám teď skleník,
místo pera motyku.

Nehledám slast v dívčím klíně
ani v lahvi fernetu;
každý den se vrtám v hlíně,
nechci spasit planetu.
Na hlavě teď nosím slamák,
v rukou třímám nářadí;
největším zlem stal se slimák,
Rus se za něj zařadí.

ČAS SKLIZNĚ

Na Kyjev létají rakety,
Smrt sklízí úrodu v průběhu chvilky;
já sklízím dýně a cukety,
kedlubny, papriky, rajčata, lilky.

ZÁLETNÍCI V LETOVISKU

Když jsme byli s přáteli na Jamajce,
zahnul Marek Monice a já Majce.

MILOVNICE VLHKOSTI

V bažinách zlá baba žila
a ta nechut měla k řádu;
když se bažin nabažila,
vzala kramle do mokřadu.

Po mokřadu přišel močál,
pak mokřina, slať a náhon –
tam s ní vodník děcko počal.
Dnes puškvorce je tam záhon.

VRAŽDA V PIVOVARU

Ve stáčírně našli vrátnou;
vrah ji praštil lahví vratnou.

NEZNÁMÉ DĚJINY KOPŘIVNICE A OKOLÍ

LOVCI MAMUTA

Jeskyni Šipka v okrese Nový Jičín před
mnoha lety obývala tlupa pravěkých lov-
ců. Každé ráno muži i odrostlejší chlapci
vyrazili na lov a večer se vraceli s roso-
máky, jezevci, zajíci a občas i se srnkou
nebo dokonce s jelenem. U ohně při če-
kání na to, až se úlovek upeče, pak starci
vyprávěli o obrovských chlupatých zvířa-
tech, z nichž každé dokázalo poskytnout
potravu celému kmeni na měsíc. Po
mnoho zim už se však žádný z těch obrů

neukázal a tak se jedni přiklíněli k názo-
ru, že mamuti zcela vyhynuli, zatímco
jiní tvrdili, že se přestěhovali jižněji, do
okresu Přerov nebo Vsetín. Pod dojmem
těch zkazek se jednou dva hoši jmény
Hovnivál a Placatý kámen rozhodli, že
půjdou na jih, uloví mamuta a vrátí se
s velkou slávou, pročež se jim všechny
holky, zvláště Špína a Bezzubka, budou
plazit u nohou. Když všichni usnuli, oba
hoši popadli své oštěpy a vytrhli se
z jeskyně. Jelikož však nikdy nebyli dále,
než v Lubině, neměli mapu, kompas, bu-
zolu ani orientační smysl, pochopitelně
se ztratili. Až po dlouhých čtrnácti letech
se vrátil pouze Placatý kámen, avšak bez
mamuta.

NENÍ PRÄSIDENT JAKO PRÄSIDENT

„Herr Svitak, vy jste se zbláznil!“ lapal
po dechu říšský rada Paniermehl von
Schnitzel, když mu konstruktér kopřiv-
nické továrny Nesseldorfer Wagenbau-
Fabriks-Gesellschaft A. G. řekl, že první
rakousko - uherský automobil se bude
jmenovat Präsident a basta.

„Nemáme republiku, ale monarchii! Proč
tedy Präsident a ne Kaiser?“

Leopold Sviták se ušklíbl. Nedávno se
setkal s charismatickým vůdcem pro-
tihabsburského odboje profesorem
Tomášem Masarykem a jeho propracov-
vané myšlenky ho tak nadchly, že o ji-
ném prezidentovi budoucí republiky ani
neuvažoval. Na Masarykovu počest také
první motorový kočár pojmenoval, von
Schnitzelovi ovšem lživě tvrdil, že kráčí
o presidenta rakouského automobilo-
vého klubu Adolfa Hausmanna, jemuž
hodlá po příjezdu do Vídně na výstavu,
konanou k padesátému výročí nástupu
Františka Josefa Prvního na trůn, moto-
rový kočár darovat.

„Nu dobrá,“ mávl nakonec rukou rada,
„Císař by stejně do té vaší smradlavé ma-
šiny nevlezl! A vůbec, ten zpropadený
automobilismus nemá žádnou budouc-
nost, za sto let se o něm děti budou učit
v hodinách dějepisy jako o slepé vývo-
jové větvi!“

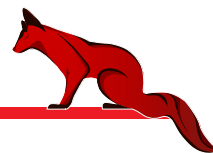
A nasupeně odkráčel ke svému koni.

RYCHLÝ EMIL

Zátokovi patřili mezi nejchudší kopřiv-
nické rodiny. Byli tak chudí, že jedli pou-
ze obden, zato pivo muselo být denně,
bez něj by se silný alkoholik František
Zátopek neobešel. Každé odpoled-
ne posílal některé ze svých osmi dětí
s dvoulitrovým džbánkem do dva a půl
kilometru vzdálené hospody s přísným
příkazem, aby se vrátilo co nejrychle-
ji, dříve, než spadne pěna. Brzy zjistil,
že zdaleka nejrychlejším je malý Emil
a nakonec donášku chmelového moku
svěřil pouze jemu. Pro tohoto prostého
klučinu byl jeho tatínek tak velkým vzo-
rem, že si předsevzal, že až vyroste, stane
se rovněž alkoholikem. Prozatím však
byl rád, že nemusí žebrot jako ostatní
sourozenci a pracoval na sobě, aby mu
jeho pozici pivního donašeče nikdo
nevyfoukl. Každé dopoledne trénoval
běh v gumácích v rozbědlé oranici
nebo ve vaťáku do kopce a odpoledne
pak bosky v triku běžel jako vítr. Bohužel
však v šestnácti letech musel do učení
do Zlína a v tamních Baťových závodech
mohl akorát závodit, alkoholismus se
tam přísně potíral. Nicméně průprava
z dětství se mu výborně hodila a tak svět
sice přišel o nadějněho notorika, získal
však super běžce.

ŘEŠENÍ TVŮRČÍ KRIZE

Na štrambersko - kopřivnického malíře
Zdeňka Buriana přišla v roce 1931 tvůrčí
krize. Měl už dost ilustrování dobrodruž-
ných knížek pro mládež, všech těch
indiánů, kovbojů, pirátů a pygmejů
a poohlížel se po novém tématu. Od ka-
maráda z mokré čtvrti Františka Zátoka,
u nějž se občas zastavil na sklenici piva,
se dozvěděl o existenci jistého staříka, je-
hož rodokmen prý sahá neuvěřitelných
dvacet tisíc let do minulosti! Že by začal
malovat bláznů a podobné komické fi-
gurky? Burian dědulu, jehož místní měli
za pomateného mluvku, ve Štramberku
vyhledal a zaposlouchal se do jeho
vyprávění. V jeho rodině je prý už po

tisíceletí železným zvykem ústně předávat potomkům jméno a povolání zakladatele rodu; poněvadž jsou to jenom čtyři slova, nebyl nikdy problém si je zapamatovat a každých dvacet let poslat dále. Ta slova zněla: Placatý kámen, lovec mamutů.

„Mamutů!“ vykřikl Zdeněk Burian a vyskočil na nohy. Najednou měl téma, kterému se ještě nikdo na světě, pokud mu tedy bylo známo, nevěnoval – bude malovat pravěká zvířata.

NOSTRADÁMA

Přímo v Kopřivnici taktéž žila jedna osoba, již její okolí považovalo za psychicky narušenou. Jmenovala se Antonie Sochová, avšak říkalo se jí Nostradáma. Nostradáma podle vlastních slov viděla do budoucnosti, avšak výlučně sto let vzdálené,

obyvatelům Kopřivnice tudíž její vidiny o technickém muzeu, kabelové televizi a rozhledně na Bílé hoře, evokující šroubovnici DNA, byly v roce 1925 k ničemu, i kdyby jim nakrásně věřili. Když potom o třicet let později Nostradáma v domově důchodců J. V. Stalina na smrtelné posteli předpovídala zánik světa a civilizace po třetí světové válce, rozpoutané současným nejlepším spojencem Ruskem, naordinoval jí soudruh doktor, vystudovavší v Sovětském svazu, o sto miligramů morfinu více, aby už od té nebezpečné baby, která celý ústav mohla přivést do neštěstí, konečně byl pokoj.

(ukázky pocházejí z Neklanovy prozátím poslední knížky Koťátko & poníci, vydané v říjnu letošního roku)

Všem našim zákazníkům přejeme klidné a pohodové vánoční svátky a do nového roku 2026 hodně úspěchů v práci i spokojenosti v rodině.

Děkujeme za Vaši dlouholetou přízeň, která nám dodává elán do budoucna a těšíme se na Vás i v novém roce 2026.

přeje Sklenovský koloniál

Můj obchod

ZABIJAČKA NA SKLENOVĚ

AUTOR BÁSNĚ: LUKÁŠ SLÁDEK

Proberme dnes psaným slovem
zvyk, který začíná chovem
a pak skrze dílčí části
nakonec vám pusu zmastí

Takže kdo si přeješ přečíst
krvelačnou pohádku
následuj mě pomyslně
do Sklenova ke statku

K udržení starých zvyků
k udržení tradic v obci
Horní Sklenov zavzpomíná
a v chlapech se vzbudí lovci

Ještě za tmy, v ranním chladu
polechtaný mrazíkem
k Matulům následuj cestu
(tam kde je chlív s vepříkem)

Navzájem si všichni vůkol
potřeseme rukama
kdo chce, dá si hrnek kávy
a spláchne to buchtama

Nyní něco k bezpečnosti
'chraň si kůži, maso, kosti'
ať lidská krev neuniká
'nožem pouze do čuníka'

Takže chaso, jdeme na to
(Max všem půlku nalévá)
a pak pěkně rozežhřátí
všichni razí do chlěva

Dej mu smyčku přes kopýtko
někdo radí v dobré víře
a po ráně mezi oči
na levý bok padá zvíře

Nůž si krkem cestu hledá
pašík v křeči občas hne se
a když ostří projde tepnou
krev do hrnce pumpuje se

Horká voda s kalafunou
připraveny jsou i troky
řetězy i zvonky máme
teď se budou drhnout boky

Když je čuník krásně holý
rozporka jde pod vazy
vytažený kladkou vzhůru
tvor se v luftu nachází

Teď budem to zvíře bourat
na větší základní kusy
kdo najde dost odvahy
tak ať si to klidně zkusí

Honza potom otevře
zvíře hlavním řezem
všichni půlkou zahřátí
kolem něj se slezem

Zde jsou plíčka, tady srdce
tohleto je bránice
tohle močák, ten hoď přes plot
sezobou to slepice

A pak už se všechno nosí
do regálů k vychlazení
kdo chce, dá si po kalíšku
nebo pivo, které pění

Takže chlapi, máme k mání
krájení a porcování
hlase prosím, kdo se zhostí
odřezání masa z kostí

Zkřehlé ruce letí vzhůru
na někoho padlo
chystat maso do ovaru
na jiného sádlo

Pod rukama maso mizí
už je v tahu půl sviňky
a mozeček s čerstvým chlebem
holky nesou z kuchyňky

Výrobky jsou hotové a ruce všech celé
v chlívku bude brzy chrochtat, zase další sele
prolijeme opět krev, zaplníme lednici
probereme život zcela, udržíme tradici

Ondra v kotli míchá sádlo
které krásně voní
možná bude škvarků více
nežli bylo vloni

Teď je třeba zbystřit chutě
skrz panáka slivovice
kořenit se totiž budou
tlačenky a jitrnice

Více pepře s majoránkou
každý svojí troškou radí
a hrst soli s česnekem
to je ono, teď to ladí

Sekaná v regálu leží
výrobky se vaří
sádlo už je ve sklenicích
dneska se fakt daří

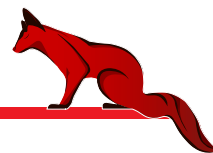
Už je téměř hotovo
po práci si každý hoví
staví se i sousedi
(taky mladí Balcárkovi)

Pro potěchu všech
(takže včetně Lukáše)
z velkého hrnce
pára stoupá z guláše

K odehnání hladu
děvčata i páni
pro každého chutná porce
(děkujem ti Jani)

Metrák a půl byl to čuník
vypasený, navíc zdravý
snad je to okolním vzduchem
(spíše typem extra stravy)

Mám li tady nyní sečíst
cifru k cifře celou sumu
padlo tady jedno prase
a tři lahve višní v rumu

LEOŠ JANÁČEK: „PŘEDSTAVUJI VÁM MŮJ HUDEBNÍ FESTIVAL. LETOS JINAK!“

AUTOR: JANÁČKŮV MÁJ, O. P. S

Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka přiveze v roce 2026 do Moravskoslezského kraje kombinaci toho nejlepšího z klasické hudby. Festival, který se poprvé uskuteční v produkci Janáčkovy filharmonie Ostrava nabídne provedení Janáčkovy Sinfonietty nebo Orffovy kantáty Carmina Burana, ale třeba také vystoupení projektu Police Symphony Orchestra společně s Thomem Artwayem. Festival se vrátí na ikonická místa regionu - koncerty se uskuteční na Hukvaldech, v Opavě, Frýdku-Místku nebo v Novém Jičíně či Příboře. Novinkou bude zrekonstruovaný Hukvaldský dvůr, který se stane další festivalovou scénou. Janáčkův festival v příštím roce nabídne v rámci svého

šestasedmdesátého ročníku pestrou hudební dramaturgii s novým elánem i vizuálem. Ani tentokrát nebudou chybět mistrovské kurzy, skladatelská soutěž Generace nebo interaktivní programy pro děti.

„Převod festivalu pod takzvanou taktočku Janáčkovy filharmonie je strategickým krokem, který propojí tradici festivalu, náš ostravský orchestr a v budoucnu také nový koncertní sál. Věřím, že tato aliance dodá Ostravě v rámci Evropského kontextu ještě významnější umělecké renomé,” říká primátor statutárního města Ostravy Jan Dohnal.

Ředitelem Mezinárodního hudebního festivalu Leoše Janáčka se od 1. září letošního roku stal také současný ředitel Janáčkovy filharmonie Ostrava Jan Žemla. Po vítězství ve výběrovém řízení nahradil předchozího ředitele Jaromíra Javůrka, který po více než třiceti letech z funkce na svou žádost odstoupil.

Jan Žemla, nový ředitel MHFLJ

„Navázat na tuto tradici je pro nás ctí, závazkem, a zároveň velkou příležitostí. Z let

Můj hudební festival	
1. června — 3. července	
MHF Leoše Janáčka	2026

Leoš Janáček

předchozích chceme zachovat to nejlepší, ale festivalu chceme přinést také novou energii, otevřenost a moderní tvář, protože je sám o sobě prostorem, kde se setkává špičková hudba, osobnost Leoše Janáčka a místní příznivci kultury. Věřím, že propojením obou značek vzniká synergie, která může posílit mezinárodní prestiž festivalu i filharmonie a zároveň obě instituce pevněji zakořenit v kulturním životě místního publika," vysvětluje

ředitel Janáčkovy filharmonie Ostrava a Mezinárodního hudebního festivalu Leoše Janáčka Jan Žemla.

Pestrobarevná dramaturgie

Festival v roce 2026 přivítá v Ostravě a celém regionu osobnosti a orchestry, které patří mezi nejzajímavější představitelé současné evropské hudební scény. Slavnostní zahájení obstará Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK s jedním z nejvýraznějších violoncellistů své generace, Pablem Ferrandezem. Dirigentské taktočky se ujme jeden z nejvýznamnějších českých dirigentů Tomáš Netopil. V dalším z koncertů se představí Symfonický orchestr Českého rozhlasu s barytonistou Janem Martiníkem a sopranistkou Sárou Slovákovou. Národní symfonický orchestr Polského rozhlasu z Katovic (NOSPR) uvede koncert s opavským rodákem, pianistou Lukášem Vondráčkem, pod vedením světově respektované

dirigentky Marin Alsop. Nebude chybět ani crossoverový koncert Thoma Artwaye a Police Symphony Orchestra, který na Hukvaldy přinese energii mladé generace. Závěrečný koncert festivalu se tradičně uskuteční v Amfiteátru na Hukvaldech, kde zazní Carmina Burana Carla Orffa v podání Filharmonie Hradce Králové, Českého akademického sboru Brno, dětského sboru Boni Pueri a sólistů Alžběty Poláčkové, Josefa Moravce a Filipa Bandžaka.

V rámci komorní hudby vystoupí v ostravském Vesmíru Jerusalem Quartet, jedno z nejuznávanějších smyčcových kvartetů současnosti. Představí díla Josepha Haydna, Leoše Janáčka a Maurice Ravela. Dirigent Tomáš Netopil se v dramaturgii festivalu představí také v opavském bývalém kostele sv. Václava, kde pod jeho vedením zazní program odkazující na moravské barokní dědictví v podání souboru Silentium Ensemble.

← *Pablo-Ferrandez*

Festival pro všechny

„Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka zůstává jedním z klíčových symbolů kulturní identity Ostravy a Moravskoslezského kraje,“ uvedla náměstkyně primátora pro strategický rozvoj a kulturu, Lucie Baránková Vilamová. „Festival je platformou pro setkávání, vzdělávání a objevování hudby napříč generacemi, což se odráží i v podobě doprovodného programu, který mimo jiné myslí i na rodiny s dětmi a studenty,“ doplňuje Baránková Vilamová. Nejmenší návštěvníci se mohou těšit na Filharmonii s Janáčkem a Leošovy písničky, které přibližují Janáčkův odkaz hravou formou v prostředí Hukvald a ostravského Vesmíru. Festival navíc nabídne výlet na koncert do katovického NOSPRu, čímž posílí přeshraniční kulturní spolupráci. Tradiční soutěžní pilíře – mezinárodní skladatelská soutěž Generace a interpretační soutěž Beethovenův Hradec – dávají prostor

mladým talentům. Díky koncertům v Opavě, Frýdku-Místku, Novém Jičíně, Příboře, na Hukvaldech i v nově zrekonstruovaném Hukvaldském dvoře zůstává festival pevně spjat s celým regionem.

Nový vizuál: Sám Janáček zve na festival Novinkou šestasedmdesátého ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Leoše Janáčka bude bezesporu jeho nový vizuál. Přestože festival zůstává věrný své tradici, vizuální identita získává nový svěží rukopis. Představuje Leoše Janáčka jako našeho současníka – sebevědomého svérázného skladatele s nadhledem, který se nebojí odlišit. „Janáček byl na svou dobu odvážný vizionář. Řekli jsme si: jak by asi vypadal, kdyby žil dnes? S pomocí moderních technologií jsme ho proto oživilí a nechali ho k publiku promluvit prostřednictvím výrazného vizuálu, který opět připravilo studio Kantor's Creative Club. Janáček se stává symbolem hravosti, moderní energie

a proměny, tedy „metamorfózy“, která je zároveň ústředním motivem 72. sezony JFO. Motto „Můj hudební festival letos jinak“ navíc odkazuje na zkratku MHFLJ a zároveň podtrhuje osobní vztah jak samotného Leoše Janáčka, tak i každého návštěvníka k festivalu,“ upřesňuje ředitel JFO a MHFLJ Jan Žemla.

MHF Leoše Janáčka 2026

Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka se uskuteční v termínu 1. června – 3. července 2026. Nabídne na třicet koncertů a akcí pro milovníky klasické hudby, rodiny s dětmi, studenty i návštěvníky, kteří na festival zavítají poprvé.

Kompletní program a aktuální informace jsou k dispozici na webových stránkách festivalu www.mujuhudebnifestival.cz. Vstupenky je možné zakoupit online, v Janáček pointu nebo na regionálních prodejních místech.

Stavba kaple Panny Marie rozvazující uzly

NADAČNÍ FOND KAPLE KRNALOVICE

Pomozte nám uskutečnit náš projekt.
Příspěvky dle svého uvážení můžete zasílat **do 13. 1. 2026**.

Číslo účtu: **354 713 374/0300**

Variabilní symbol: **20250606**

INZERCE

KAMENICTVÍ
Hynek Karásek

**VÝROBA A REKONSTRUKCE
HROBŮ
SEKÁNÍ A OBNOVA PÍSMO**

774 22 88 30

kamenictvikarasek@seznam.cz

www.kamenictvi-karasek.cz

HVĚZDNÁ NOC

na vlnách oceánu

24. 1. 2026 od 19:30

sál Základní školy a Mateřské školy L. Janáčka na Hukvaldech

masky a kostýmy jsou vítány | k tanci a poslechu zahraje Nautilus band
raut v ceně vstupenky | bohatá tombola

cena palubního lístku: 450 Kč

Palubní lístky zakoupíte na emailu hvezdnanoc@gmail.com
nebo osobně v infocentru na Hukvaldech.

Výtěžek z akce je věnován dětem ze ZŠ a MŠ Leoše Janáčka.

HUKVALDSKÝ OBČASNÍK

Povinné údaje periodického tisku územně samosprávného celku obce Hukvaldy dle zákona č. 46/2000 Sb.:

Termín vydání: Prosinec 2025 • Uzávěrka dalšího čísla: 28. 02. 2026

Název, sídlo vydavatele: Hukvaldský občasník, Obec Hukvaldy, Hukvaldy 3, 739 46 Hukvaldy, okres Frýdek-Místek

IČ vydavatele: 00297194

Četnost vydávání: čtvrtletně, zdarma • MK ČR E 12335

Redakční rada: Ivana Hrčková, Michaela Hrčková, Monika Válková, Svatopluk Lév, Karel Šlosar

Adresa pro zaslání příspěvků: obcasnik@hukvaldy.eu

Grafika, sazba: Monika Válková, **Foto na obálce:** Markéta Chovancová

Tisk: Kleinwächter Holding s.r.o.

www.hukvaldy.eu